

Φωτιά και τσεκούρι
στους προσκυνημένους

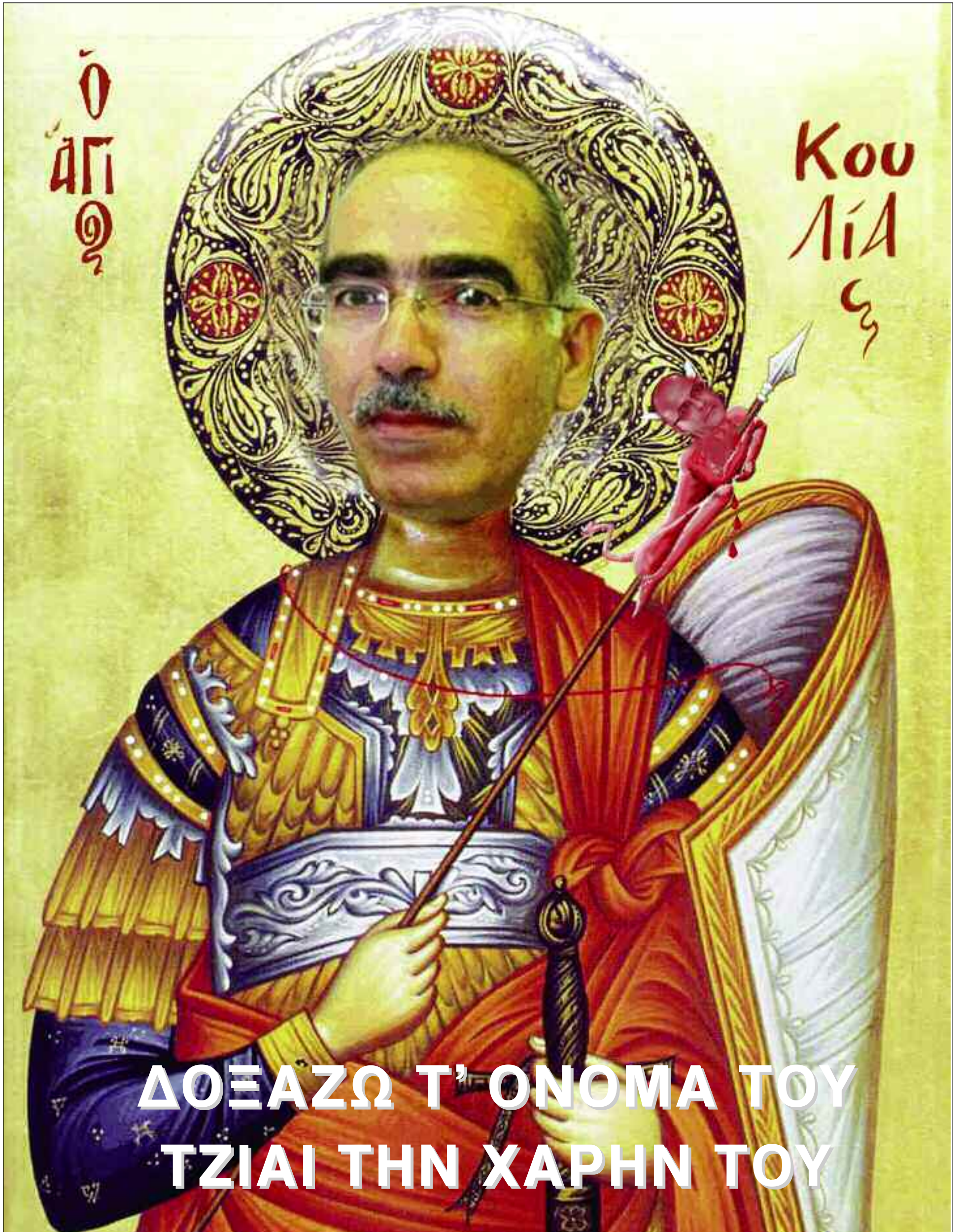
ΕΝΩΣΙΣ

Τζι ας γινεί το γαίμαν μας αυλάτζιιν

Η κρίση λέγεται
Χριστόφιας

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011 ■ ΤΕΥΧΟΣ 6 ■ ΕΤΟΣ 5° ■ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ■ ΤΙΜΗ ΕΥΡΩ 2.00

Ιδιοκτησία
ΩΣΗ ΠΙΣΩ ΛΤΔ
Τ.Κ. 6969
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ - ΕΛΛΑΣ
ΤΗΛΕΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ: 22347547
yialousa@cytanet.com.cy.

Διευθυντής
Βάσος Φτωχόπουλος
Β' Διευθυντής
Αλέκος Μιχαηλίδης
Αρχισυντάκτης
Ελενίτσα Ευτυχίου
Σελιδοποίηση
Σοφία Γεωργίου
Ομαδάρχης Έκδοσης
Στελ. Τρύφωνος
Διορθώσεις
Πόπη Κούρη - Ιόλη Μιχαηλίδου

Συνεργάτες
Ν.Σ. Τράπεζα Κύπρου, Μ.Π. Υπουργείο Οικονομικών, Ντ. Μ. επιχειρηματίας ζυμαρικών, Μ.Π. γαλακτοκόμος, Π.Π. ΔΗ.ΣΥ, Γ.Λ. πρώην Υπουργός και Α.Α. πρώην αδελφή
Lifestyling
Ερση Χριστόφια, Στ. Χριστοδούλου
Οικονομικοί Σύμβουλοι
Έχουν χρεωκοπήσει
Νομικοί Σύμβουλοι
Γιώργος Χριστοδούλου (γελιοίς υποθέσεις), Λέαντρος Παπαφιλιππου (σοβαρές υποθέσεις), Κωστάκης Αιμιλιανίδης (δωρεάν υποθέσεις), Πέτρος Χ" Σάββας (τις Κυριακές), Στέλιος Δρυμιώτης (όταν δεν είναι μεθυσμένος), Χρήστος Κληρίδης (όταν κερδίζουμε το Λόττο)
ΠΡΟΣΟΧΗ: Μην χρησιμοποιείτε δικηγόρους του απορριπτικού χώρου. Είναι πανάκριβοι.
Δικαστές στην πούγκαν μας
Δεν μπορούμε να δημοσιεύσουμε τα ονόματά τους για να μην τους κάψουμε
Χρηματοδότες
USAID, UNOPS, ΟΥΠΣ.
Επίσημος Λογοκριτής
Ανδρούλλα Γκιούρωβα
Επίσημος Πόντιος
Γιώργος Αμπασιδής

GO BACK DOG PUBLICATIONS:
ΤΟΜΒΑΖΙ 18, LEFKOSIA, KYPPOS.
TEL.: 99696969. All rights reserved.
Nothing appearing in Union (and may your blood become avladijn) newspaper may be reprinted, reproduced by sex or transmitted through viri, either holy or in sin, by any electronic or mechanical means without prior written permission from the dog.
Warning to lawyers: Writs for libels, slander or wrongdoings will not be accepted from anyone.

BEWARE OF THE DOG
Σαββάκης Παλαιολόγος ο Τρίτος, επίσημος σκύλος της «Ενωσις». Προσοχή, δαγκώνει!

αυτά, λοιπόν, τα νέα...

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Το επόμενο τεύχος της εφ. ΕΝΩΣΙΣ θα κυκλοφορήσει στις **30 Ιουλίου** μέρα Σάββατο όπως πάντα. Παρακαλούμε τους συνεργάτες μας να στείλουν τα κείμενα τους έως τις 21 του μηνός για να προλάβουμε κι εμείς μέσα στον **λάλλαρο** να σας παραδώσουμε την εφημερίδα σας.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τρία τα βιβλία αυτόν τον μήνα με μόνο 10 ευρώ, συν η εφημερίδα. Καλά πάτε. Οι τρεις ποιητικές συλλογές **ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ, ΤΟΠΙΑ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ** των **Χρυσοθέμις Χατζηπαναγή, Μαρίας Πυλιώτου και Μιράντας Λαμπράκη**, θα σας δώσουν ένα δείγμα της ποίησης που γράφεται από γυναίκες στην Κύπρο σήμερα. Η ποίηση κάνει καλό ακόμη και κατά τους καλοκαιρινούς μήνες.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΜΗΝΟΣ

Το βιβλίο για τον **μήνα Ιούλιο** θα είναι το μυθιστόρημα της **Μαρίας Ολυμπίου ΜΕ ΝΑΡΤΙΑΙ ΣΒΗΣΜΕΝΟ**, ένα ωραίο μυθιστόρημα που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις ΑΙΓΑΙΟΝ. Μην το χάσετε, μαζί με την εφημερίδα ΜΟΝΟ 5 ευρώ.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ ΔΩΡΕΑΝ

Χάσαμε τον Ξυλούρη όχι όμως και την φωνή του. Τα τραγούδια του είναι πάντα μαζί μας. Σ' αυτό το **ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ** που διανέμουμε δωρεάν στους αναγνώστες μας

Ο ΜΗΤΣΟΣ ΤΖΙΑΙ Ο ΣΤΑΥΡΗΣ

και τους νέους μας ανθολογήθηκαν αρκετά τραγούδια του Ξυλούρη, από την Μελένθη Λουκαϊδου και τον Αλέκο Μιχαηλίδη. Η επιμέλεια, όπως και ο πρόλογος, είναι των ίδιων νέων συνεργατών μας. ΤΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ ΝΙΚΟΥ ΞΥΛΟΥΡΗ είναι το 25ον βιβλίο στην σειρά ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ. Ζητήστε το από τα γραφεία μας.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Παρακαλώ θερμά τους συνεργάτες μας να στέλνουν τα κείμενά τους καλά διορθωμένα. Κάθε αλλαγή σημαίνει για μας καινούργια διόρθωση και καινούργια σελίδωση. Επίσης, παρακαλώ θερμά όπως γράφετε τόσα όσο η στήλη σας. Αλλιώς δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα στη σε-

λιδοποίηση, όπως και στην αισθητική της εφημερίδας. Πολλά κείμενα πετσοκόβονται για να χωρέσουν, άλλα στριμώχνονται σε μικρά γράμματα, μάλιστα χωρίς εικονογράφηση. Κείμενα που υπερβαίνουν τον χώρο της στήλης τους ΔΕΝ θα δημοσιεύονται πια.

ΣΥΓΓΝΩΜΗ

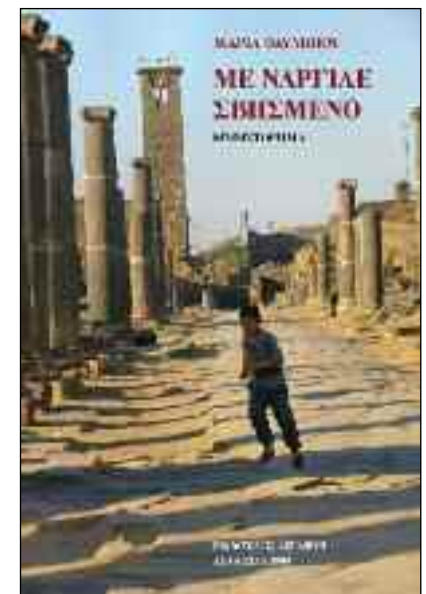
Δυστυχώς η υπεύθυνη ύλη της εφημερίδας αποφάσισε να πάει διακοπές, για τρίτη φορά φέτος, τις ημέρες που σελιδώνεται η εφημερίδα. Ως εκ τούτου κάναμε τη σελίδωση οι υπόλοιποι συνεργάτες και όπως θα δείτε δεν σκαμπάζουμε πολλά. Έχουμε αφήσει κείμενα απ' έξω, έχουμε αλλάξει θέση μόνιμων στηλών και γενικώς τα κάναμε μπάχαλο. Συγγνώμη ξανά.

ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ «ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΛΟΥ», «ΤΟΠΙΑ», «ΤΡΕΙΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ»

ΛΑΡΝΑΚΑ	ΜΗΝΑΣ ΤΣΙΑΜΠΑΡΤΑΣ ΛΤΔ	ΓΡΙΒΑ ΔΙΓΕΝΗ 3	ΠΕΡ. ΜΑΚΡΥΔΡΟΜΟΣ	ΛΗΔΡΑΣ 58
	ΠΑΦΙΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΤΔ	ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ 36, ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ	RNIK ENTERPRISES LTD	ΓΡΗΓ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ 61
	ΠΕΡ. ΕΛΕΝΑ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ 9, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ	RUNAWAY TRAD. LTD	ΛΕΩΦ. ΛΕΜΕΣΟΥ 190, THE MALL
	BOROKI ENTERPRISES LTD	ΧΡ/ΛΑΟΥ ΙΑΚΩΒΙΔΗ 26	ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΙΣΤΗ	ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ 1
	ΤΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ	ΓΡΗΓ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ	GRIZZLY BEAR LTD No 1	ΛΕΩΦ. ΡΙΚ 27
	SO EASY KIOSKS LTD - 406	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 58, ΛΕΙΒΑΔΙΑ	ΠΟΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ	ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ 123Γ
	DOXA INVESTMENTS LTD	ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ 35	C.L.E. ENTERPRISES LTD	ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ 134
	SO EASY KIOSKS LTD - 401	ΠΕΤΡ. ΓΙΑΛΟΥΡΟΥ 3, ΧΟΙΡΟΚΟΠΙΑ	ΧΡΙΣΤΟΣ & ΠΑΝΙΚΚΟΣ	ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ 26, ΠΑΛΛΑΣΣΑ
ΛΕΜΕΣΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ & ΥΙΟΣ	ΓΡΙΒΑ ΔΙΓΕΝΗ 41	CHRIS 1 STOP N301	ΛΕΩΦ. ΑΘΑΛΑΣΣΗΣ 101
	T&E MICHAELIDES NEWSAGE	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 218	ΝΙΚΟΣ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΛΤΔ	ΑΓΙΟΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ 99Α
	MULTIBREAM LTD	ΑΝΘΙΚΟΔΟΜΗΣΕΩΣ 65Α	ΠΕΡ. ΠΗΛΑΡΟΜΟΣ	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 104
	CHRISTODOULOU BROS LTD	ΓΙΑΣΤΩΝΟΣ 86	M&T ΜΕΤΟΧΙΟΥ KIOSK	ΜΕΤΟΧΙΟΥ 57
	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΛΕΟΝΤΙΟΥ Α' 159	BARCINO LTD	ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 131
	ΠΕΡ. Ν.Τ. EXPRESS LTD	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 86, ΜΕΣΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑ	K.K. TH MAGAZINO LTD	ΣΤΑΣΙΝΟΥ 34
ΛΕΥΚΩΣΙΑ	L&A MERX LTD NO 1	ΑΡΜΕΝΙΑΣ 53 Β-Γ, ΑΚΡΟΠΟΛΗ	GALLORCA C&TOREA	ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ 24Δ, ΑΚΡΟΠΟΛΗ
	ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΑΟΥΛΗ	ΛΕΩΦ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ 91Β	Π.Ι.Μ. ΒΟΥΝΟ ΛΤΔ	ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 35
	HILTON HOTEL B/SHOP	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 98	Κ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ & ΥΙΟΙ ΛΤΔ	ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ 51
	ΠΕΡ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΣ	ΛΕΩΦ. ΟΜΗΡΟΥ 1, ΑΓΑΛΑΜΑ	ΔΡΑΚΟΥΜΕΛΑ	ΕΛΛΙΩΝΩΝ 2, ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ
	ΜΙΑΤΗΣ & ΕΥΓΕΝΗΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	ΚΟΥΛΛΗΣ & ΕΥΓΕΝΙΟΣ	ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ 13
	MORE BLUE TRADING LTD	ΛΕΩΦ. ΛΕΜΕΣΟΥ 114Α	FANTASTI PAVILLION LTD	ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ 44
	ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΡΩ	ΛΑΡΝΑΚΟΣ 119	M&T ΜΕΤΟΧΙΟΥ KIOSK-LUCK7	28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 70
	CHRIS - NIC	ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ 13Γ, ΠΑΛ/ΣΣΑ	ΠΟΥΡΓΟΥΡΗ ΣΟΥΛΛΑ	Ε. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ 45, ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΣΣΑ
	ΛΟΪΖΟΣ & ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ	ΑΙΓΕΩΣ 28Β	L&A MERX LTD NO 2	28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 40
	ΠΕΡ. ΤΟ ΟΚΤΑΓΩΝΟ ΛΤΔ	ΣΤΑΥΡΟΥΒΟΥΝΙΟΥ 15	Χ.Α.Π/ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΜ/ΡΙΚΗ ΛΤΔ	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΑΡΗ 9
	MISSEDCALL KIOSK LTD	ΛΕΩΦ. ΝΙΚΗΣ 32	FAST SPACE LTD	ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 47
	ΛΕΩΝΙΔΑ ΜΑΡΩ	ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ 44	Μ. ΤΣΟΥΤΣΟΥΚΗΣ	ΚΑΝΤΑΡΑΣ 83
	ΠΑΡΑΡΑΜΑ ΛΤΔ - ALFA MEGA	ΝΙΚΟΥ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ 3	ΚΥΡΟΠΟ HOLDINGS LTD	ΤΣΕΡΙΟΥ 170
	ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΔΙΑΣ	ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ 39, ΠΑΡΙΣΣΙΝΟΣ	CHRIS CASH & CARRY	ΤΣΕΡΙΟΥ 110
	ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	ΤΣΕΡΙΟΥ 68	ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ Α. ΚΟΜΠΟΣ ΛΤΔ	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 3Β, ΠΕΡΑ ΧΩΡΙΟ ΝΗΣΟΥ
	ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΙΑΣ ΝΙΚΟΣ	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 13Γ, ΚΑΤΩ ΛΑΚΑΤΑΜΙΑ	ΠΑΦΟΣ	
	ΠΕΡ. ΜΙΡΑΧΗΣ	ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ 89, ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ	Χ-PRESS-K&K PATSAL LTD	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 14
	DELTAANIMAR TRADING LTD	ΛΗΔΡΑΣ 205Α	ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΛΑΣ	ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ 15
			STOKKOS BROS LTD	ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 64
			ΑΦΟΙ ΚΟΥΝΤΟΥΡΕΣΙΗ ΛΤΔ	ΑΡΧ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 19, ΚΟΝΙΑ
			ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΩΤΙΟΥ	ΛΕΩΦ. ΕΜΠΙΑΣ 104
			ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ	
			ΓΙΩΡΓΟΣ & ΧΡΙΣΤ. ΚΑΛΛΙΚΑ	ΤΕΥΚΡΟΥ ΑΝΘΙΑ 20, SHOP 4
			A&M DOMINO SHOP LTD	1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 100

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΤΕ ΜΟΝΟ 5 ΕΥΡΩ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΥΝΤΟΜΑ

Εθνικολογικόν εκδοτικόν σημείωμα

Την Ελευθερία

Το σύνθημά μας «ΕΛΛΑΔΑ – ΚΥΠΡΟΣ, ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ, ΑΓΩΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ» κινδυνεύει να πάρει σάρκα και οστά απ' την ανάπτυξη. Εξηγούμαι: Έως τώρα, περίπου όλοι στη νήσο μας υποστήριζαν ότι αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα δεν μας αφορούν. Μάλιστα, πολλοί έλεγαν ότι η οικονομική κρίση δεν έχει καμιά ή ελαχίστη σχέση με τα εθνικά προβλήματα. Τώρα, αίφνης, κυβέρνηση, κόμματα και οικονομικοί παράγοντες και δημοσιογράφοι και ακαδημαϊκοί ανακάλυψαν την ταχινόπιττα, ανακάλυψαν πως η κρίση στην Ελλάδα μπορεί να επηρεάσει κι εμάς, όχι μόνο διότι το τραπεζικό μας σύστημα είναι άμεσα συνδεδεμένο με το ελλαδικό δια των ομολογών και πολλών άλλων πτυχών νόμιμων και παράνομων, αλλά επειδή, τελικά, ΟΛΕΣ οι παγκόσμιες ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ δεν αφήνουν τη μικρή μας Κύπρο απ' έξω, όπως πολλοί αφελείς πίστευαν.

Η Κύπρος, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και ως ένας, έστω και μικρός, κρίκος του παγκόσμιου καπιταλιστικού και ληστρικού συστήματος δεν έχει καμιά ΑΣΥΛΙΑ. Η κρίση που μασιτίζει την Ελλάδα, την Ευρώπη, μα και σχεδόν όλον τον κόσμο δεν είναι μια κρίση που οφείλεται σε μερικούς κακούργους και ανεύθυνους και διεφθαρμένους πολιτικούς, αλλά μια κρίση του ίδιου του συστήματος, μια κρίση της παγκοσμιοποίησης, όπου πια ακόμη και ισχυρά κράτη κινδυνεύουν να υποταχθούν, όχι πια σε άλλα κράτη αλλά στα μεγαθήρια των τραπεζών και άλλων οικονομικών γιγάντων. Η αντίσταση των λαών μας αφορά άμεσα, δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία πια, ειδικά τώρα που η κρίση κτυπά και τη δική μας πόρτα, ειδικά τώρα που θέλουμε να μοίρα η μοίρα μας είναι άμεσα δεμένη με τη μοίρα της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μια τυχόν ΗΤΤΑ της Ελλάδας, δεν λέω -σκοπίμως- κατάρρευση, θα είναι καταστροφική για μας. Η

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΜΑΣ ΧΩΡΙΟ ΚΑΤΑΡΡΕΙ

αντίσταση του ελληνικού λαού μας αφορά πια, όχι μόνο για εθνικούς λόγους αλλά διότι είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούμε και εδώ και εκεί να εξέλθουμε από την κρίση και την επιρροή των παγκοσμιοποιημένων αφεντικών. Η αντίσταση του ελληνικού λαού από μόνη της δεν αρκεί για να εξέλθουμε της κρίσης. Χρειάζονται ακόμη πολλές θυσίες και πιθανόν ΑΙΜΑ πολύ, για να τα καταφέρουμε. Τα κινήματα στις πλατείες είναι μια αρχή και ένα ενθαρρυντικό ξεκίνημα, όμως δεν είναι αρκετό. Αν δούμε κιόλας τι συμβαίνει σε άλλες χώρες, τότε μπορεί, ίσως, να ξυπνήσουμε και να καταλάβουμε ότι τα παιχνίδια που παίζονται στην περιοχή είναι πολύ πιο περίπλοκα. Στη Λιβύη π.χ. εξεγέρθηκε ο κόσμος - και πολύ σωστά - εναντίον του Καντάφι και βλέπουμε εκεί τους Ευρωπαίους και τους Αμερικανούς να βομβαρδίζουν εγκληματικώς τη χώρα και να μην διαμαρτύρεται κανείς. Τώρα, όσοι είναι αφελείς και πιστεύουν ότι βομβαρδίζουν τον Καντάφι για να υποστη-

ρίξουν τους εξεγερμένους είναι και βλάκες. Άραγε, τους Τούρκους γιατί δεν τους βομβαρδίζουν, τον Άσσαντ και τους άλλους Άραβες της Μέσης Ανατολής γιατί δεν τους βομβαρδίζουν; Έχουν κι αυτοί πετρέλαια, έχουν κι αυτοί οικοπέδα φυσικού αερίου και πετρελαίου, έχουν κι αυτοί πολλές πλουτοπαραγωγικές πηγές. Είναι ολοφάνερο ότι το μοίρασμα του κόσμου όλο και περισσότερο θα γίνεται με άλλους τρόπους πια. Η Γιουγκοσλαβία και τα Βαλκάνια ήταν η αρχή, τώρα το παιχνίδι στήνεται ξανά σ' ολόκληρη τη Μεσόγειο, σ' ολόκληρο τον κόσμο. Ο κόσμος γίνεται ένα μικρό χωριό και η Κύπρος ένα μικρό στενό μονοπάτι. Όσο πιο γρήγορα κατανοήσουμε αυτή την πραγματικότητα, τόσο πιο γρήγορα, ίσως, θα καταλάβουμε και τα μέτρα που πρέπει να πάρουμε, για να μην εξαφανιστούμε. Σήμερα η Ελλάδα κινδυνεύει ποικιλοτρόπως. Το Αιγαίο μπορεί να το καταβροχθίσουν, όχι οι Τούρκοι απευθείας αλλά οι εταίροι μας η οι Άραβες ή ακόμη και οι άλλοι εταίροι μας από τον Βορρά. Τυχόν κατάρρευση της Ελλάδας θα σημαίνει και τη δική μας κατάρρευση. Η Κύπρος υπάρχει σήμερα ως ένα μεγάλο βαθμό, επειδή υπάρχει η Ελλάδα. Χωρίς την Ελλάδα στο πλευρό μας, έστω ακόμη και σαν κακή μηριά, οι Τούρκοι και οι άλλοι δεν θα είχαν κανένα ενδιαφέρον να μας καταβροχθίσουν. Υπάρχει φυσικά και η δική μας αντίσταση, όπως ήταν η αντίστασή μας κατά του σχεδίου Ανάν, αλλά αυτό σαν όνειρο μοιάζει. Με την κατάρρευση ή την υποδούλωση της Ελλάδας στο ΔΝΤ και τις τράπεζες καταρρέει και η Κύπρος. Όχι κατ' ανάγκη οικονομικά αλλά εθνικά και ψυχολογικά. Το δικό μας ΧΡΕΟΣ δεν θα είναι απλώς οικονομικό,

αλλά να λύσουμε το Κυπριακό, ακριβώς όπως θέλουν οι ξένοι και οι Τούρκοι. Το δικό μας ΜΝΗΜΟΝΙΟ θα είναι η ΛΥΣΗ, με βάση κάποιο σχέδιο Ανάν, όπου πατώντας μας στο λαιμό και στην πούργα μας θα το υπερψηφίσουμε με 76%. Τα οικονομικά μας θαύματα, η μικρή κότα που γεννά χρυσά αγνά, τα οικοπέδα μας στη Μεσόγειο και το ξέπλυμα χρήματος δεν θα είναι αρκετά για να μας σώσουν. Για μια μαϊμού τσάντα Λουί Βουιτόν θα πουλήσουμε όχι μόνο την Κύπρο αλλά και τη μάνα μας.

Τώρα είναι αναγκαία η αφύπνισή μας, πριν είναι αργά. Τώρα χρειάζεται ο δικός μας αγώνας, η ΜΟΝΗ ΠΡΑΞΗ που μπορεί ν' αλλάξει τα δεδομένα. Χωρίς τη συμπαράστασή μας στους λαούς που αγωνίζονται εναντίον της Αμερικής και της ηγεμονίας των τραπεζών, χωρίς τη δική μας αντίσταση εναντίον των δικών μας πολιτικών, που μας οδηγούν όχι μόνο στη χρεοκοπία αλλά και στην πλήρη εξάρτηση, το μέλλον μας είναι ζοφερό. Ο δικός μας αγώνας είναι η μόνη λύση. Αν δεν κατεβούμε εμείς στους δρόμους, αλληλέγγυοι στους αδελφούς Ελλαδίτες και σε τελευταία ανάλυση αλληλέγγυοι στους εαυτούς μας και όλους τους λαούς που παλεύουν για την εθνική και κοινωνική τους ανεξαρτησία, φοβάμαι πως τα σενάρια είναι πολύ χειρότερα απ' ότι φανταζόμαστε. Έχετε υπόψη σας ότι οι ξένοι εχθροί μας και οι τράπεζες ΔΕΝ φοβούνται τον Παπαντρέου, τον Σαμαρά, τον Χριστόφια, τον Αναστασιάδη και τους άλλους πολιτικούς μας, φοβούνται μόνο τις εκατοντάδες χιλιάδες λαού στις πλατείες. ΑΥΤΟΥ του λαού που ακόμη ν' αρχίσει να σπάει τα πε-

ΔΕΝ ΕΞΧΝΩ

Εδώ και πολλά χρόνια η επέτειος της εισβολής, από μέρα συλλογικής μνήμης και διαμαρτυρίας για τη συνεχιζόμενη κατοχή, έχει καταστήσει μια άλλη καλοκαιρινή μέρα, όπου με το άκουσμα των σειρήνων κάνουμε το χρέος μας στην πατρίδα. Υπάρχει φυσικά και η εξαίρεση. Τα τελευταία χρόνια, κυρίως οι φοιτητές, μα και ορισμένες οργανώσεις προσφύγων διοργανώνουν στο οδόφραγμα της Λήδρας εκδηλώσεις διαμαρτυρίας με ομιλίες, συναυλίες κτλ. Οι εκδηλώσεις αυτές αφορούν κυρίως τους φοιτητές των αυτόνομων φοιτητικών παρατάξεων, δηλαδή των μη ενταγμένων στα κόμματα φοιτητών, μερικούς πρόσφυγες, συγγενείς των αγνοουμένων και μικροομάδες του αντικατοχικού χώρου. Τα χρόνια, όπου σύσσωμος ο κυπριακός ελληνισμός κατέβαινε στην Πλατεία Ελευθερίας στην επέτειο της εισβολής, για να φωνάξει ΕΞΩ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, έχουν τελειώσει οριστικά. Έμειναν μόνο μερικοί φοιτητές και πρόσφυγες και συγγενείς αγνοουμένων, για να μας υπενθυμίζουν πως βρισκόμαστε υπό ΚΑΤΟΧΗ. Αυτό είναι ένα μεγάλο κατόρθωμα και της τουρκικής πολιτικής και του κυπριακού πολιτικού κόσμου, οι οποίοι θέλουν τον κυπριακό λαό αδιάφορο και ανίκανο ν' αντισταθεί στα σχέδια τους. Γι' αυτό και ΔΕΝ υποτιμούμε τη σημασία των εκδηλώσεων στο Λήδρα Πάλας. Όμως κι εμείς οφείλουμε να βρούμε τρόπο, ώστε αυτή η επετειακή εκδήλωση να μην καταστήσει μια ρουτίνα ανούσια, ένα συμβάν, που χρόνο με χρόνο θα φθείρεται και θα αποδυναμώνεται, μ' αποτέλεσμα όλο και λιγότερος κόσμος να παρευρίσκεται.

Κάθε χρόνο εμείς γράφουμε κι επιμένουμε πως πρέπει πια να φύγουμε από το οδόφραγμα της Λήδρας ή να πορευτούμε

20 ΙΟΥΛΙΟΥ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

από το οδόφραγμα και να πάμε εκεί που πραγματικά βρίσκεται η κύρια αντίθεση στον εθνικοαπελευθερωτικό μας αγώνα, δηλαδή στο ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ και τα γραφεία των κόμματος. Μόνο αν καταφέρουμε και μετακομίσουμε έξω απ το Προεδρικό, η ηγεσία μας θα πάρει τα μηνύματα. Όσο και αν φωνάξουμε στο ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ, μόνο συμβολικά στέλλουμε κάποια μηνύματα. Όλα αυτά που φωνάζουμε εκεί θα έχουν πολλαπλή αξία, αν τ' ακούσουν η δική μας ηγεσία και οι ξένοι και οι Τούρκοι ΕΞΩ απ' το ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ. Εκεί που τώρα μαγειρεύεται απ' όλους αυτούς η τελική μας εξαφάνιση. Μην έχετε αυταπάτες, το πρόβλημα μας πια δεν είναι άμεσα οι Τούρκοι. Οι Τούρκοι είναι κατακτητές

και το γνωρίζουμε πολύ καλά, κάνουν καλά τη δουλειά τους και δεν περιμένουμε τίποτα από δαύτους. Το μεγάλο μας πρόβλημα είναι η δική μας ηγεσία. Αυτή η ηγεσία, που πολλές φορές ξεπερνά και τους ίδιους τους Τούρκους στην προβολή Τουρκικών θέσεων.

Τώρα έφτασε η χρονιά να συναντηθούμε πάλι συμβολικά στο ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ και μετά να πορευτούμε προς το ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ κι εκεί να ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΟΥΜΕ και, αν είναι ανάγκη, να μείνουμε εκεί όλο το καλοκαίρι, ώσπου να το χωνέψει η ηγεσία μας ότι η ΠΡΟΔΟΣΙΑ της θα έχει πολύ μεγάλο κόστος. Εκεί, στο Προεδρικό, ας φτιάξουμε τις δικές μας πλατείες, όχι αγανακτισμένων αλλά συνειδητών αγωνιστών

ΔΕΝ ΕΞΧΝΩ

της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Εκεί, στο Προεδρικό, ας δώσουμε στον Χριστόφια και τους συνοδοιπόρους του να καταλάβουν πως η Κύπρος είναι ελληνική και δεν δίνουμε ούτε σπιθαμή στους Τούρκους. Ας δώσουμε στο ΔΗΣΑΚΕΛΛΗΚΟ να καταλάβει πως ΔΕΝ θα ανεχτούμε καμιά υποχώρηση και ας δώσουμε να καταλάβουν και στο «δικό» μας στρατόπεδο, δηλαδή τους υπόλοιπους, να καταλάβουν πως δεν μπορούν πλέον να κοιτάζουν τα μικροκομματικά συμφέροντα και πως έφτασε ο καιρός να συνενωθούν σ' ένα πανελλήνιο μέτωπο ΣΩΤΗΡΙΑΣ, που θα δώσει την προοπτική να αλλάξουμε επιτέλους πορεία πλεύσης. Η πολιτική της Δ.Δ.Ο. έχει αποτύχει πλήρως. Εάν εμμένουμε σ' αυτήν, οι μήνες που μας έρχονται θα είναι οδυνηροί. Ή θα αντισταθούμε τώρα ή θα περιμένουμε την κρίση να μας κτυπήσει κατακέφαλα και να μας στείλει βουρητούς στο δικό μας ΔΝΤ, δηλαδή στην τουρκοποίηση δια μέσου της ομοσπονδοποίησης της Κύπρου. Διαλέξτε, ω Κύπριοι. Ελευθερία ή ψηλό βιοτικό επίπεδο, αγώνα και θυσίες ή την υποδούλωσή μας στους Τούρκους και τις τράπεζες.

Στο Προεδρικό, λοιπόν, για να καταλάβει και ο Ντάουνερ και οι Ευρωπαίοι και η Μέγκελ και όλοι οι άλλοι πως η Κύπρος δεν είναι μόνο ήλιος, ξέπλυμα χρήματος και χαζοχαρούμενες επανειληθμένες εκδηλώσεις. Για να καταλάβουν πως το 1955 και το 2004 δεν ήταν τυχαία γεγονότα αλλά αναπόσπαστα κομμάτια της ελληνικής μας ψυχοσύνθεσης. Όπως τότε, έτσι και τώρα, μπορούμε ξανά να τα βάλουμε με όλους τς' ας γινεί το γαϊμάν τους αυλάτζειν.

Β.Φ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΟΠΕΥΤΙΚΑ

Η ΚΡΙΣΗ ΦΕΡΝΕΙ ΚΑΘΑΡΣΗ

● Υπό διάλυση η Ελλάδα μας κι εμείς βρισκόμαστε στα πρόθυρα της κατάθλιψης. Ολόκληρες δεκαετίες διαφθοράς, κακοδιαχείρισης, υπό την ηγεσία ανάξιων ηγετιών, ανίκανων να οδηγήσουν το Έθνος μακριά από κακοτοπιές, μας έφεραν στο σημερινό κατάντημα.

● Ας ελπίσουμε ότι μετά από τον σημερινό πάτο, θα ξεκινήσει μια πορεία ανάκαμψης. Πρέπει όμως πρώτα να φύγει ο Γιωργάκης Παπανδρέου και η παρέα του (όλοι αυτοί που παραδέχονται ότι τα συμφέροντα της Παγκοσμιοποίησης θα πρέπει να υπερισχύουν των Εθνικών συμφερόντων).

● Πρέπει να φύγουν αυτοί που είναι έτοιμοι να υπογράψουν για να ξεπουληθεί ο Ελληνικός Εθνικός πλούτος σε τιμή... όσα-όσα και να γίνει η Ελλάδα μια χώρα-προτεκτοράτο, που θα αδυνατεί να ασκεί ανεξάρτητη εθνική πολιτική.

● Να φύγει ο Γιωργάκης και το παιδαρέλι, ο Αναγνώστης Δρούτσας, από το Υπουργείο Εξωτερικών.

● Να φύγουν όσοι υπηρετούν τους ξένους και να μπουν στη θέση τους αυτοί που πονούν την Ελλάδα.

● Να φύγουν αυτοί που σκέφτονται μόνο την τσέπη τους και την καλοπέρασή τους και να μπουν στη θέση τους οι ευσυνειδητοί που θα μάχονται για το κοινό καλό.

● Να γίνει η οικονομική κρίση που μαστίζει την Ελλάδα, η αιτία να ξεκουμπιστούν τα δύο εκατομμύρια των ξένων που ρουφούν εδώ και χρόνια το αίμα της Ελλάδας.

● Να πάνε οι παράνομοι από 'κει που ήρθαν, και να πάψει η Ελλάδα να είναι ξέφραγο αμπέλι. Να περπατάς στην Ομόνοια και στο Σύνταγμα, στην Πλάκα και να βρίσκεις πάλι στην Ελλάδα.

● Ας προκρίνουν και κάποια καλά από την κρίση. Ας βάλουν μυαλό κάποιοι Έλληνες που τους έμπασαν στην ψευδαίσθηση μιας... πολιτιστιστικής κοινωνίας και ξέχασαν την πατρίδα και το Έθνος...

● Ας αλλάξουν νοοτροπία κάποιοι που έγιναν πάνω από όλα "Ευρωπαίοι", εισάγοντας όλα τα κακά (το ξετσιώμα των τηλεμαγαζιζώνων, των τηλεπαιγνιδιών, της κραπάλης, της ανήθικης ζωής) και ξέχασαν ότι είναι Έλληνες, ξέχασαν τις παραδόσεις μας, τους θεσμούς και τις αξίες της οικογένειας...

● Να γίνει μια νέα αρχή, με νέα ηγεσία που θα ξεκινήσει καθαρίζοντας τα συντρίμια και τα σκουπίδια που άφησαν πίσω τους οι "δυναστείες" των Μητσοτάκηδων, των Καραμανλήδων, και των Παπανδρέου.

● Να αναλάβει μια νέα ηγεσία που θα οδηγήσει το Έθνος σε καλύτερες μέρες. Ξεκινώντας από την επανδιαπραγμάτευση του μνημονίου και το ταυτόχρονο ξεκαθάρισμα ότι στα Εθνικά Θέματα υπάρχουν κόκκινες γραμμές, οι οποίες ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΟΥΝ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣΤΙΖΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ!

● Ατύχησε η γενιά μας. Ατύχησε, γιατί διάβασε για τους Έλληνες που μεγαλούργησαν αλλά ζει στην παρατεταμένη παρακμή. Ατύχησε, γιατί ζει στην εποχή των Παπανδρέου, των Μητσοτάκηδων, των Καραμανλήδων, των Σημίτηδων, του Χριστόφια, του Άντρου, του Αναστασιάδη, του Κληρίδη, του Κασουλίδη, του Κάρογιαν... του επίσημου και ανεπίσημου ΔΗ.ΚΟ. Ατύχησαμε, γιατί αυτοί οι ανάξιοι κρατούν, ακόμα, τις τύχες μας στα χέρια τους.

● Όσο για την Ελληνική Κύπρο, την οποία ο πρόεδρος μας προσπαθεί με πάθος (και έχει το θράσος να το λέει κιόλας) να την κάνει να πάψει να είναι Ελληνική, ας μην νομίζουν κάποιοι ότι θα γλιτώσουμε από την κρίση που μαστίζει τη Μητέρα Πατρίδα.

● Η κρίση είναι ήδη εδώ, κύριοι... Τι σας κάνει να νομίζετε ότι θα την "γλιπάρουμε"; Η παρουσία του Χριστόφια στην προεδρία και του Σταυράκη στο Υπουργείο Οικονομικών και τα... μέτρα που πήραν και λογαριάζουν να πάρουν;

● Η κρίση είναι εδώ! Φαίνεται και στο Χρηματιστήριο (στον θεσμό στον οποίο η ΕΝΩΣΗ με την Ελλάδα έγινε με επίσημο τρόπο, εδώ και χρόνια), φαίνεται και στις τσέπες μας, θα φανεί και αλλού. Θα φανεί γιατί... Η ΚΥΠΡΟΣ ΗΤΑΝ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΝΩΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗ ΜΑΝΑ ΤΗΣ.

● Η κρίση είναι εδώ, αλλά φέρνει και την κάθαρση....

ΟΔΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

γράφει ο Αμετανόητος

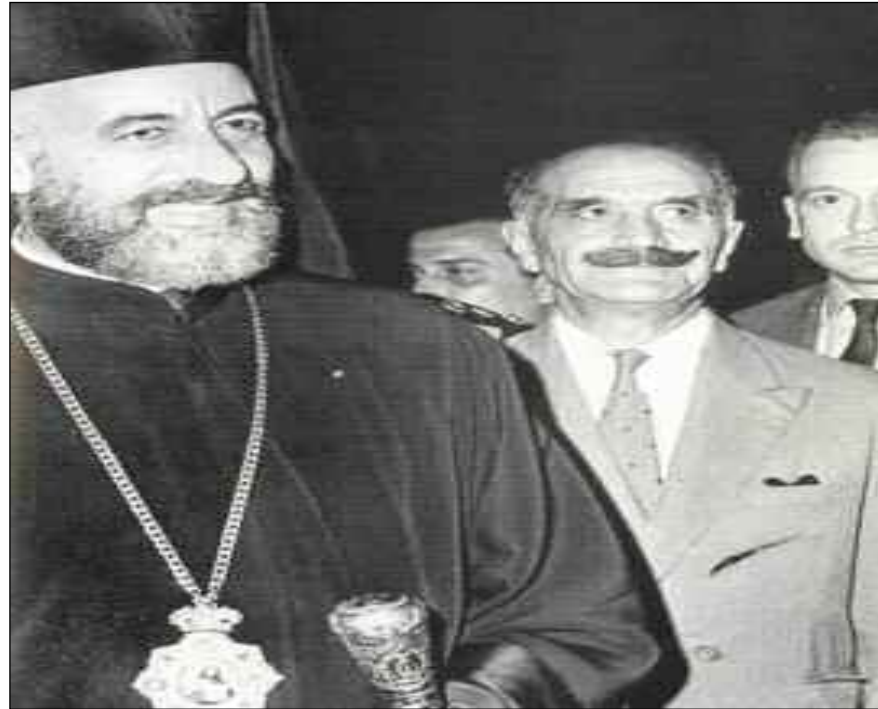
Περί φακέλου Κύπρου

Προ τριμήνου, η βουλή των αντιπροσώπων εξέδωσε το πόρισμά της για το φάκελο της Κύπρου. Απέφυγα σκόπιμα να κάνω οποιαδήποτε αναφορά στο συγκεκριμένο θέμα προ των εκλογών για ευνόητους λόγους. Δεν μου είναι ιδιαίτερα ευχάριστη η ενασχόληση με το συγκεκριμένο θέμα μια και οι διαχωρισμοί του παρελθόντος έχουν αλλάξει. Με κάποιους από τους συντάκτες ή τους ψηφίσαντες το πόρισμα βρισκόμαστε πλέον στο ίδιο στρατόπεδο και θα δώσουμε μαζί τη μάχη για τη σωτηρία της ιδιαίτερης μας πατρίδας. Προς Θεού δεν επιθυμώ το διαχωρισμό σε μακαριακούς και γριβικούς. Η ιστορική αλήθεια όμως πρέπει να αναζητείται και να καταγράφεται όσο οδυνηρή και να είναι. Η ιστορία είναι η πείρα του παρελθόντος και χωρίς τη γνώση της δεν μπορούμε να κατανοήσουμε και την τωρινή πραγματικότητα. Αν αντιληφθούμε για παράδειγμα, τον τρόπο που ξένα κέντρα κατάφεραν να ελέγχουν πολιτικούς και καταστάσεις τόσο στην Κύπρο, όσο και στην Ελλάδα, θα κατανοήσουμε και τι γίνεται τώρα και πώς εξηγούνται ορισμένες συμπεριφορές ατόμων αλλά και κομμάτων.

Δεν θα ασχοληθώ σε βάθος με την ανάλυση του πορίσματος. Σας παραπέμπω σε δύο πολύ αξιόλογες αναλύσεις που μπορείτε να βρείτε διαδικτυακά, της κ. Φανούλας Αργυρού και του κ. Λεωνίδα Λεωνίδη.

Για τα γεγονότα που έφεραν την καταστροφή του 74, υπήρξε ευθύς εξαρχής σε δημόσιο επίπεδο τουλάχιστον, μια μονοδιάστατη ισοπεδωτική θεώρηση των γεγονότων που βάνασα βίαζε την ιστορική αλήθεια. Ανεξαρτήτως κινήτρων αυτή η στάση έπαιξε σημαντικό ρόλο στο να οδηγηθούμε στο σημερινό κατάντημα. Αναφέρω μερικά παραδείγματα

Η ενωτική παράταξη, αποτελούμενη ως επί το πλείστον από ανθρώπους ιδεολόγους και οι οποίοι πλήρωσαν τίμημα διωκόμενοι από το μακαριακό καθεστώς, ενοχοποιήθηκε για τα γεγονότα του Ιουλίου του 1974, έστω και αν δεν είχε ούτε ένα προδότη στις τάξεις της. Μετά το θάνατο του Διγενή η έλλειψη αξιόπιστης ηγεσίας στην ΕΟΚΑ Β' και η διείσδυση χουντικών

στοιχείων, την οδήγησε να συμβάλει και αυτή στην εκτόχιση της κατάστασης, μη μπορώντας να αντιληφθεί τα παιχνίδια του παρασκήνιου. Η απογοήτευση των ενωτικών και το αίσθημα ότι προδόθηκαν και εγκαταλείφθηκαν τους εμπόδισε να αντιληφθούν πού οδηγούνταν με την ανάθεση της αρχηγίας του νεοϊδρυθέντος ΔΗΣΥ στον Γλαύκο Κληρίδη, το αγαπημένο παιδί των Βρετανών και εχθρό της Ένωσης. Ο Κληρίδης και κάποιοι δικιοί του φρόντισαν έντεχνα να συντηρήσουν τη θυματοποίηση της ενωτικής παράταξης, έστω και αν παλαιότερα έκαναν και κάποιες χλιαρές δημόσιες τοποθετήσεις. Αυτό οδήγησε σταδιακά στον ενουχισμό της. Σκεφθείτε πως θα ήταν το πολιτικό σκηνικό αυτή τη στιγμή, αν ο ΔΗΣΥ είχε έστω και υποτυπώδως μία αξιοπρεπή εθνική γραμμή.

Ένα άλλο παραμύθι που καλλιεργήθηκε είναι ότι η Ένωση δεν ήταν ποτέ επιφυλακτική, διότι ούτε η Ελλάδα την ήθελε και γι' αυτό δεν μας βοήθησε ποτέ. Η Ελλάδα το 1964 έκανε κίνηση ματ στην Τουρκία με τη στήριξη των Αμερικανών. Η μη επίτευξη της Ένωσης, την περίοδο εκείνη αποτελεί εθνικό έγκλημα και την ευθύνη έχει κατά κύριο λόγο ο Μακάριος.

Ο στρατηγός Γρίβας, ότι και να πιστεύει κανείς γι' αυτόν, υπήρξε ο γνήσιος εκφραστής της ενωτικής ιδέας. Η σπύλωση του ονόματός του και η εκστρατεία κατασκευοφάντησής του αποσκοπούσε και στη δαιμονοποίηση της Ένωσης, η διεκδίκηση της οποίας έπρεπε να θεωρηθεί ως πηγή δεινών για την Κύπρο. Αποσιωπείται σκόπιμα ότι ο υπέροχος αγώνας της ΕΟΚΑ δεν θα είχε τέτοιο μεγαλείο χωρίς την καθοδήγησή του. Αποσιωπείται ότι η έλευση της μεραρχίας το 1964 έγινε κατόπιν δικής του εισήγησης προς τον Γ. Παπανδρέου. Όλοι ξεχνούν την απόπειρα δολοφονίας του με τη βόμβα στο αεροπλάνο που θα ταξίδευε και τελικώς εξεργόγη εν πτήση. Για χρόνια προσπαθούσαν να του φορτώσουν την Κοφίνου, θεωρία που καταρρίφθηκε με τη δημοσιοποίηση πληθώρας εγγράφων στα οποία φαίνονται καθαρά οι προειδοποιήσεις του προς τους αρμόδιους. Του φορτώνουν και την καταστροφή του 74, έστω και αν απεβίωσε 6 μήνες νωρίτερα!

Ο αμετανόητος

(Το Β' Μέρος στην επόμενη έκδοση)

ΕΩΣΦΟΡΙΚΑ

● Μετά τις επανειλημμένες προκλητικές δηλώσεις ηγετικών ακελικών στελεχών και με αποκορύφωμα αυτή του Άντρου Κυπριανού, ότι προτιμά Τ/κ αριστερό πρόεδρο παρά Έλληνα δεξιό, είναι καιρός νομίζω κάποιος να αρχίσει να ψάχνει το γενεαλογικό τους δέντρο. Ίσως βρούμε εκεί απαντήσεις.

● Εύγε στον Κουλία για την στάση του. Απέδειξε αρκετά πράγματα και έδειξε χαρακτήρα σπάνιο για βουλευτή.

● Βγήκαν και κάποιοι ανεκδιήγητοι βουλευτές να τον χαρακτηρίσουν Ιούδα και προδότη. Εθνική μειοδοσία είναι η ΔΔΟ, η σταθμισμένη ψήφος, η εκ περιτροπής προεδρία, η παραμονή εποίκων. Όσοι στηρίζουν κυβερνήσεις που δέχονται τα πιο πάνω γίνονται ένα και το αυτό μαζί τους

● Στο ΔΗΚΟ εμφανίστηκαν τα τελευταία χρόνια ορισμένοι αξιόλογοι πολιτευτές, οι οποίοι προσπάθησαν να δώσουν ένα άλλο στίγμα για το κόμμα αυτό, το οποίο ανέκαθεν θεωρούνταν κόμμα

καρεκλολάγων. Φαίνεται όμως να δυσκολεύονται να συμβιώσουν με τους υπόλοιπους.

● Προ του 2004 για την υποστήριξη του σχεδίου Ανάν, τα κονδύλια δόθηκαν στο ΔΗΣΥ και λιγότερο στο ΑΚΕΛ, μιας και πίστευαν ότι δεν χρειάζονταν εκεί. Τώρα όπως ήταν αναμενόμενο έχουν στραφεί προς το ΔΗΚΟ.

● Οι κινητοποιήσεις του Ελλαδικού λαού έφεραν τους πρώτους τοίχους στην ελαίσχυντη και ανθελληνική κυβέρνηση Παπανδρέου. Ίσως είναι καιρός οι πολίτες στην Κύπρο να αρχίσουμε να οργανωνόμαστε εξωκομματικά και να αντιληφθούμε ότι, κατεβαίνοντας αύριο στους δρόμους, μπορούμε να σταματήσουμε το ξεπουλήμα της ιδιαίτερης μας πατρίδας.

Ο αντieuσφόρος

ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

«Η πλατεία είναι γεμάτη
κι απ' το πρόσωπό σου κάτι έχει σωθεί
στον αγώνα του συντρόφου,
στην αγωνία αυτού του τόπου για ζωή
στα παιδιά και τους εργατές,
στους πολίτες, στους οπλίτες,
στα πλακάτ και τη σκανδάλη που χτυπά,
η συγκέντρωση ανάβει
κι όλα είναι συνειδητά.»

Εν τέλει ο Μπουτάρης καταποντίστηκε. Μπορούμε να μιλάμε για τη νίκη τεραστίων διαστάσεων του Θεόδωρακη, που όντως κατέλαβε δικαιωματικά την πλατεία Αριστοτέλους, δίνοντας νέες ελπίδες στα 86 του χρόνια. Η απαγόρευση της δημαρχίας Θεσσαλονίκης για τη χρησιμοποίηση της κεντρικής πλατείας, είτε ήταν κομματικές, είτε παγκόσμιες συνωμοσίες, δεν επηρέασε το γινάτι των χιλιάδων Ελλήνων. Αυτό που μένει είναι ο λόγος του Έλληνα συνθέτη, ο οποίος σαν άλλος Σάββας Παύλου, διαλάλησε τη σχέση σχεδίου ANAN και Μνημονίου.

Η Δραπετσώνα, ο Απρίλης κι οι Άπονες Εξουσίες ήχησαν στο τέλος σαν συνθήματα στα στόματα 10000 Ελλήνων ενάντια σε μνημόνια, εθνικές υποχωρήσεις, ξεπουλήματα και μειοδοτικές κυβερνήσεις. Πλάι στους Αγανακτισμένους, ο Μίκης ξέσπασε διαχωρίζοντας τους Ραγιάδες απ' τους Έλληνες και φανερά δυναμωμένος απ' το λαό, έστειλε ένα μήνυμα νέων αγώνων για την εθνική μας ανεξαρτησία, την πατριωτική αναγέννηση και τη λαϊκή κυριαρχία. Η πορεία περίπου 1000 ανθρώπων στο Λευκό Πύργο, για να ανταμώσουν με τους υπόλοιπους Αγανακτισμένους, ήταν ίσως το τελευταίο κτύπημα, στις ξεφτιλισμένες ελίτ των Μπουτάρηδων και των υπόλοιπων Πασόκων.

Viva LA REVOLUCION

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Κάντε ησυχία μην ξυπνήσουμε τους Κύπριους

«Οι μαγαλαμάδες να παίζουν Ντύλαν
κι ο Πίτερ Χάμιλ διπλοπενιές
ο Τομ Γουίντς με τα κλαρίνα
και τα νταούλια να παίζουν Γιεζ
να παίζουν Γιεζ»
(«Η Φαντασία στην εξουσία»,
Π. Ηλιόπουλος)

Επιτέλους, τελειώσαν κι οι εκλογές, οι προεκλογικές περιόδους, βγάλαμε και πρόεδρο της Βουλής, δόξα τω Θεώ... Τώρα μπορούμε να μιλήσουμε εντελώς ελεύθερα. Δεν επιθυμούμε να σχολιάσουμε τις εκλογές... πάλι θα πέσουμε σε κατάθλιψη. Η νεολαία γυρίζει την πλάτη στα κόμματα και την πολιτική και αυτο δεν είναι κυπριακό φαινόμενο, αλλά παγκόσμιο. Η διαφορά όμως είναι ότι στην Κύπρο, δεν γυρίζει την πλάτη μόνο σε εκλογές και κόμματα αλλά και στην πολιτικοποίηση, πράγμα παράλογο σε ένα κατεχόμενο νησί. Το 21,8% της αποχής, σίγουρα δεν αποτελεί πολιτική απάντηση, ούτε μας παρηγορεί, εμάς που αντιτιθόμαστε στα κόμματα και στις πολιτικές τους. Φανερώνει μια γενιά, τη δική μας, που συμβάλλει (ίσως εν αγνοία της) στην εφαρμογή της παγκοσμιοποίησης, όπου οι νέοι αντί να τα βάλλουν με το πολιτικό σύστημα, αδιαφορούν γι αυτό.

Ενώ, λοιπόν, στην Κύπρο η Αγανάκτηση έπρεπε να είναι καθημερινή, τα τελευταία 37 χρόνια, συνεχίζουμε να πληρούμε τα κριτήρια αμνών προς τη σφαγή. Ενώ θα ήταν προς όφελος να είμαστε καθημερινά στο δρόμο, να αντιστεκόμαστε στις παλιές γενιές, που αφήσαν το

ΔΗΣΑΚΕΛ και όλους τους άλλους να διαλύσουν τα ιερά και τα όσια του τόπου μας, ακούμαστε στην αποχή δηλαδή σ' ένα μπάνιο στις κυπριακές θάλασσες. Το ότι ολόκληρη η Ελλάδα αναιρεί κομματικούς πατριωτισμούς και κατεβαίνει στις πλατείες κατά χιλιάδες, χωρίς ταμπέλες κι οργανώσεις, κάτι σημαίνει. Στην Ελλάδα δεν δείχνει το δρόμο ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ΚΚΕ, ούτε η Χρυσή Αυγή, ούτε ο Σαμαράς, ούτε ο Καρατζαφέρης, ούτε φυσικά το ΠΑΣΟΚ. Πλέον

το κίνημα που γεννήθηκε στις 25 Μαΐου στο Σύνταγμα, στο Λευκό Πύργο και αλλού, μπορεί να ανοίξει οδούς και για μας στην Κύπρο.

Δεν είναι λύση η αποχή, ούτε όμως και οι ελπίδες στο πρόσωπο οποιουδήποτε ταγού, έτοιμου να δώσει όντως την τελευταία ρανίδα του αίματός του για να γίνει η Κύπρος μια πολιτεία των αγγλοαμερικανικοτούρκων ιμπεριαλιστών. Η λύση είναι η απάθεια να γίνει αγανάκτηση και η αγανάκτηση να γίνει αγώνας, να σηκωθούμε, να βγούμε στους δρόμους, να καταλάβουν πως οι δικές μας κινητοποιήσεις θα φέρουν τη λύση του κυπριακού και όχι το πάρε δώσε δώσε δώσε δώσε δώσε στον κατακτητή. Στην Ελλάδα κάτι πάει να γίνει στις πλατείες. Πρέπει κι εμείς να σηκωθούμε απ' τους καναπέδες και να διεκδικήσουμε την ελευθερία μας. Μόνο ο λαός μπορεί να πετύχει το ακατόρθωτο.

Επομένως, ας μας αφήσουν τα κόμματα ήσυχους. Ο λαός θα νικήσει, μόνο όταν πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Οι Χριστόφιες της δεξιάς και της αριστεράς, θα βρεθούν σε ανάλογα αδιέξοδα, όπως αυτά που ζουν σήμερα τα μεγάλα και μικρά κόμματα στην Ελλάδα. Κοιμάτια να γίνουν τα κόμματα μπας και δούμε καλό σε τούτο τον τόπο. Έως τότε μην κάνετε θόρυβο, οι Κύπριοι κοιμούνται στην Αγία Νάπα και στις Πλάτρες. Είναι μύθος πως τ' αηδονία δεν σ' αφήνουν να κοιμηθείς στις Πλάτρες. Ακόμη και αυτά κοιμούνται...

Αλέκος Μιχαηλίδης

ΤΣΙΚΟΥΔΙΑ ΚΡΗΤΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ: ΜΙΤΣΙΔΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΤΔ

ΚΑΛΑ ΚΡΑΣΙΑ ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Γράφει η Waterloo Sunset

Με τις ίδιες πάντα πληροφορίες, έγινε κρούση στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών, προκειμένου να αγοράσουν το μεγαλοκατάστημα «MINION» και κατέθεσαν προσφορά αρκετών εκατομμυρίων ευρώ!!! Προς έκπληξη όλων, ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος, αρνήθηκε ευγενικά την προσφορά των τούρκων επιχειρηματιών... (Από την ελληνική ιστοσελίδα των Νέων Λονδίνου www.tanea-london.net)

Ποια η διαφορά μεταξύ των Τούρκων που τρέχουν να αρπάζουν την Ελλάδα με κομμάτι-κομμάτι σε τιμές ευκαιρίας (λέγε εξευτελιστικές «Ελλάς ξεπουλιέται») και των στόχων της ψευτοεπιτροπής αποζημιώσεων των κατεχομένων;

«Υποσχέσεις Χριστόφια προς διαζευγμένες γυναίκες»

Το διαβάσαμε σε εφημερίδα πρωτοσέλιδα (Σ, 15.6.2011) «Υποσχέσεις Χριστόφια προς διαζευγμένες γυναίκες». Ευχόμαστε οι υποσχέσεις του να μην είναι όπως εκείνες που έδωσε των Κερυνειωτών

Ποίοι οι δυο που παίρνουν άριστα από την αμερικανική πρεσβεία;

Σε πρόσφατο άρθρο του ο Μιχάλης Γυνατίου στον Φιλελεύθερο έγραψε απευθυνόμενος προς τον Μ. Καρογιάν: «ΣΗΜΕΙΩΣΗ II:

Έχεις δύο μεγαλοστελέχη στο κόμμα σου Μάρκε Καρογιάν, που παίρνουν 10 στα 10 από την αμερικανική πρεσβεία και το γραφείο του κ. Ντάουνερ... Να τα χαιρέσαι...»

Σιγά να μην του παραχωρήσουν και συσσίτιο του... άπορου!!!

Ακούστε και θαυμάστε! Ξέρετε βέβαια ότι ο Τουρκοκύπριος Ασάλ Ναδί, ο εκατομμυριούχος σφετεριστής των ελληνοκυπριακών περιουσιών και ο άνθρωπος που στοίχισε το κομπόδεμα εκατοντάδων Βρετανών συνταξιούχων, όταν «τούμπαρα» την εταιρία Πόλυ Πέκ στο χρηματιστήριο του Λονδίνου αρχές της δεκαετίας του 1990 και διέφυγε της δικαιοσύνης μέρα μεσημέρι από ιδιωτικό αεροδρόμιο με βρετανό πιλότο και βρέθηκε στα κατεχόμενα, όπου έζησε πλουσιπάροχα για 17 χρόνια, επέστρεψε προ μηνών στο Λονδίνο για να... ξεκαθαρίσει είτε τ' όνομά του. Διαμένει σε πλούσια περιοχή του Λονδίνου και περνά ζωή χαρισάμενη αναμένοντας τη δίκη του που αναβλήθηκε για τον επόμενο Ιανουάριο, και βλέπουμε. Ε, λοιπόν, το περιβόητο Legal Aid Commission, που ιδρύθηκε για να βοηθά εκείνους που δεν έχουν οικονομική άνεση για να υπερασπίζονται την υπόθεσή τους στα δικαστήρια, ενέκρινε προ ημερών το ποσό των £145 στερελινών ΤΗΝ ΩΡΑ (!), από τον Βρετανό φορολογούμενο πολίτη, για την... υπεράσπιση του Ναδί!!! Δηλαδή θα του παραχωρήσει εκατοντάδες χιλιάδες λίρες από τον ιδρώτα των φορολογούμενων πολιτών και θυμάται τον ίδιο για να πολεμήσει τις κατηγορίες κλειψιάς εναντίον του!

Πιστοί λοιπόν οι Συντηρητικοί κυβερνώντες προς τους βοηθήσαντες αυτούς! Θυμίζουμε ότι ήταν η ίδια η Μάργκαρετ Θάτσερ που έστειλε επιστολή ευχαριστώντας προσωπικώς τον Ναδί για την οι-

κονομική βοήθεια που τους έδωσε την δεκαετία του 1980 με αποτέλεσμα να εξασφαλίσουν τη νίκη στις εκλογές αλλιώς ήσαν καταδικασμένοι στην ήττα λόγω οικονομικών. £440,000 ήταν το φανερό ποσό που έδωσε στους Συντηρητικούς τότε ο Ναδί, τα υπόλοιπα, πέραν του ενός εκατομμυρίου, γράφτηκε ότι κατέθεσε σε λογαριασμό τους στην Ελβετία...

Όσο για την ομογένεια Βρετανίας αν προβή σε διαμαρτυρίες, μην το ρωτάτε. Είναι πράγματα αυτά να ασχολούνται οι... ηγέτες μας; Μα ποιοι είναι αυτοί αλήθεια...

Ερτογκάν και Τζακ Στρο πλάι πλάι, χέρι χέρι...

Δεν πρόλαβαν να βγουν τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών στην Τουρκία και νάσου τον φιλότουρκο Τζακ Στρο που έτρεξε να δημοσιεύσει άρθρο υπέρ του Ερτογκάν και της τουρκικής ενταξιακής πορείας. Ποιος ο Τζακ Στρο;

Μα ο υπ. Εξωτερικών και Κοινοπολιτείας της «κηδεμόνος» Βρετανίας, που έσκασε κυριολεκτικά από το μίσος του εναντίον μας και του μ. Τ. Παπαδόπουλου, στις 24.4.2004 γιατί απορρίψαμε το σχέδιό τους ονόματι Ανάν! Και «ορκίστηκε» στις 26 Απριλίου 2004 να μας εκδικηθεί υποσχόμενος στους Τούρκους να προωθήσει το απευθείας εμπόριο μέσω της ΕΕ και την αναγνώριση του κατοχικού καθεστώτος.

Ερτογκάν ο γενίτσaros Πόντιος και Ρ. Ντενκτάς...

Τελικά μας βγήκε και Έλληνας εξισλαμισμένος από την Ποταμιά του κατεχόμενου Ελληνικού Πόντου ο Τ. Ερτογκάν, όπως φανέρωσε Τούρκος ερευνητής (Σημερινή 15.6.2011), δηλαδή κανονικός γενίτσaros. Ως γνωστό οι γενίτσaros ήταν οι χειρότεροι... Βρε τι παιχνίδια μας παίζει αυτή η μοίρα του ανθρώπου.

Αν θυμάστε τον μ. Κώστα Κύρη, εκείνο το άνθρωπο που μια ζωή προσπαθούσε μέχρι πριν πεθάνει, να πείσει και να εκπαιδεύσει τους απαιδευτους «πολιτικούς» δικούς μας («αγάνωτους τενεκέδες» τους αποκαλούσε) από τον Μακάριο μέχρι τον τελευταίο, για την ανάγκη μελέτης της τουρκικής πολιτικής κτλ, ο μελετητής Κώστας Κύρης, λοιπόν, είχε κάνει και εκείνος έρευνες για το οικογενειακό δένδρο του Ραούφ Ντενκτάς.

Και είχε αποκαλύψει ότι και εκείνος είχε ελληνική καταγωγή! Αλίμονό μας λοιπόν από όσους -Τούρκους- έχουν ελληνική καταγωγή!

Τούρκοι επενδυτές σαρώνουν "φιλέτα" στην Ελλάδα Ποια η διαφορά με την «επιτροπή αποζημιώσεων»;

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες στην Αθήνα τις τελευταίες μέρες έχουν έρθει πλήθος Τούρκων επιχειρηματιών με σκοπό να αγοράσουν οικόπεδα και επιχειρήσεις. Η «απόβαση» των τούρκων επιχειρηματιών έγκειται, κυρίως, στο γεγονός της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, αλλά και στο «καμπανάκι ευκαιριών» που τους χτύπησαν κάποιοι Έλληνες μεσίτες.

Έτσι έχουν αρχίσει να αγοράζουν οτιδήποτε (κυρίως οικόπεδα και επιχειρήσεις) που μπορεί να τους αποφέρει βραχυπρόθεσμα ή μεσοπρόθεσμα σημαντικό κέρδος.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ

ΠΑΝΤΖΗΣ ΚΑΙ ΞΕΡΟ ΨΟΥΜΙΝ

Θυμάστε που στο περασμένο τεύχος γράψαμε για τον Ανδρέα Πάντζη και την άποψή του πως είναι εθνικός ήρωας, αλλά δεν του το αναγνωρίζουμε, επειδή δεν ανήκουμε σε ένα σοβαρό ευρωπαϊκό κράτος; Ε, λοιπόν είτε κι άλλες μαλακίες στη Σχίζα στη συνέντευξη του στο Φιλελεύθερο. Είπε πως έπρεπε να είχε γραφτεί τ' όνομά του και στο βιβλίο των ΡΕΚΟΡ Γκίνες. Συμφωνούμε, ως κλαμένο μουννί και ως πρήχτης.

ΑΠΟΥ ΎΣΙΕΙ ΜΟΥΓΙΑΝ ΜΟΥΓΙΑΖΕΤΑΙ

Σε γνωστό απερετίβικο κέντρο της Λευκωσίας ο Άντρος Κυπριανού του ΑΚΕΛ, αφού έφαεν τους ασταχούς του, εσηκώστηκε να πάει τζιαι λλίον στο κόμμα του να κάμει καμιά προληπτική δουλειά τζιαι πριν φκει της πόρτας άκουσε που μιαν παρέα, που εκάθετον τζιαι έπιννε, τη λέξη «ΤΟΥΡΚΕ». Ο άνθρωπος, όπως ήταν φυσιολογικό, εγύρισεν τζιαι είδεν τους τζιαι εξήτησεν να μάθει ποιος τον είπε, διότι προφανώς εθμώθηκεν. Ο θαμώνας απάντησέν του «ΕΓΩ, ΑΛΛΑ ΕΣΥ ΓΙΑΤΙ ΕΓΥΡΙΣΕΣ;». Νομίζω είναι μια καλή ερώτηση. Ο Κυπριανού, αγόττερα, τηλεφώνησε, για να μάθει απ' τη διεύθυνση ποιος ήταν ο θαμώνας που τον αποκάλεσε Τούρκο. Εμείς ξέρομε και δηλώνουμε ότι δεν είναι συντάκτης της ΕΝΩΣΙΣ.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Από τότε που εξήγγειλαν τη δημιουργία ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ στα πρότυπα του Αθηναϊκού δεν κοιμάμαι καλά. Ειδικά τώρα, που έμαθα πως απέναντι του ΜΕΓΑΡΟΥ της Αθήνας κλείνουν λόγω έλλειψης κονδυλίων τρία νοσοκομεία, ενώ το ίδιο το Μέγαρο πήρε δάνειο 80 εκα-

τομμυρίων ευρώ. Σε αντιστοιχία, για να τα φάνε οι εδώ Ευρωπαίοι μουσικόφιλοι, θα πρέπει να κλείσει όλη η Κύπρος.

ΚΑΡΑΙΑ ΚΑΗΜΕΝΗ

Καρδιά μου, μην γυρνάς εκεί που 'χεις πονέσει, λέει μια φίλη μου. Συμφώνησε και ένας φίλος μου, μόνο που αυτά κάπως εκσυγχρονιστικά και ηθικολογικά μου ηχούν στ' αυτιά. Εμείς δεν μπορούμε, εκεί θα γυρνάμε, ώσπου να βγει η ψυσή μας. Βλέπετε, η Ελλάδα μας είναι μία και μοναδική.

ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΙΑ

Το ΑΚΕΛ έδωσε φέτος το καλλιτεχνικό του βραβείο στον Αντώνη Κατσαρή, έναν όντως σπουδαίο ηθοποιό της σύγχρονης μας ιστορίας. Φυσικά, τώρα πια ο Κατσαρής, όπως κι άλλοι μεγάλοι ηθοποιοί της γενιάς του, όλο μαλακίες τηλεοπτικές κάνουν, τίποτα δηλαδή το αξιόλογο, αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία. Το πρόβλημα με τη βράβευση δεν είναι τόσο ο Κατσαρής, έχει φυσικά και αυτός ευθύνη που δέχτηκε ένα τόσο σικέ βραβείο, αλλά το ίδιο το ΑΚΕΛ που ξεφτιλίζει τον θεσμό των βραβείων, με επιλεκτικές και γεμάτες σκοπιμότητες βραβεύσεις, στην προσπάθειά του να μονοπωλήσει τις τέχνες και τον πολιτισμό στον τόπο μας. Το ΑΚΕΛ, γνωρίζοντας καλά τις αδυναμίες των καλλιτεχνών, δεν έχει πρόβλημα να βραβεύσει ακόμη και καλλιτέχνες από τον δεξιό χώρο, για να εξουδετερώσει όποιες εχθρικές διαθέσεις μπορεί να έχει κάποιος καλλιτέχνης, που δεν ανήκει στο στρατόπεδο του. Αν το ΑΚΕΛ ήθελε να βραβεύσει τον πολιτισμό δια μέσου ενός καλλιτέχνη, ο οποίος δεν είναι δικός της, θα έπρεπε να το κάνει μετά τις εκλογές, όχι να διαλέξει λίγες μέρες πριν τις εκλογές.

Το ΑΚΕΛ σιγά σιγά όλους θα τους βραβεύσει, εκτός του Σιοπαχά και μερικών άλλων που δεν πέφτουν σε τέτοιες παγίδες.

ΚΑΛΑ ΝΑ ΠΑΘΟΥΝ

(Τί δηλαδή, είχαν την αφέλεια να νομίζουν ότι θα ξεγελάσουν τον καρβόσσιυλλον Αναστασιάδη;)

Χρίστος Κληρίδης

Πρόδρομος Προδρόμου

Ο Έλληνας διαψεύδει την επιστήμη Και στο βάθος οι «αγανακτισμένοι»

Η επιστήμη υποστηρίζει ότι η καφεΐνη επηρεάζει το νευρικό σύστημα και προκαλεί διέγερση, ως εκ τούτου καταπολεμάται και η υπνηλία. Ο Έλληνας έρχεται να καταρρίψει και αυτόν τον μύθο. Ο μέσος Έλληνας περνά το μεγαλύτερο μέρος της μέρας του μέσα στις καφετέριες παρά με ένα φρέντο, ένα εσπρέσο, ελληνικό καφέ και ιδίως φραπέ. Παρ' όλ' αυτά δεν δείχνει να έχει ξυπνήσει. Είναι ακόμα έρμαιο των κομμάτων και των ταγών τους και, παρά την εξαθλίωση στην οποία τους έχουν φέρει, εμμένουν ακόμα να τους στηρίζουν.

Αυτά είχα γράψει -μεταξύ άλλων- και τα είχα καταχωσιάσει κάπου, λίγο μετά της βουλευτικές εκλογές στην Κύπρο. Τη μεγαλύτερη πικρία μας την είχαν προσφέρει οι Κερυνειώτες οι οποίοι φρόντισαν ν' αναδείξουν και πάλι τον δικομματισμό πρώτο, τον δικομματισμό που συμβιβάστηκε με την απώλεια της Κερυνείας σ' ενδεχόμενη λύση του Κυπριακού.

Λίγες μέρες αργότερα όμως ήρθαν οι «Αγανακτισμένοι» να μου κλείσουν το στόμα. Επιτέλους ο Έλληνας δείχνει να έχει ξυπνήσει. Επιτέλους άφησε τον καναπέ και τους φραπέδες και βγήκε στους δρόμους, στους «δρόμους της φωτιάς» καθώς τραγουδούσε κάποτε ο Σιδηρόπουλος στον «Ηλεκτρικό Θησέα» του Μαρκόπουλου. Το σημαντικότερο είναι ότι λάβαρο των «αγανακτισμένων» δεν είναι οι μαυρο-κόκκινες σημαίες, ότι μπροστάριδες των «αγανακτισμένων» δεν είναι πολιτικοί ή στελέχη κομμάτων. Η κίνηση ήταν αυθόρμητη και λάβαρο η ελληνική σημαία, σύμβολο της επανάστασης, σύμβολο εναντίον του συμβιβασμού, σύμβολο παν-ανθρώπινων αξιών τις οποίες κατέλυσε το σημερινό σάπιο σύστημα.

Όλ' αυτά στον μητροπολιτικό χώρο. Στην Κύπρο όμως, ο Έλληνας συνεχίζει να «υπνώττει τον βαθύν ύπνον», ίσως για να 'χουν οι μελλοντικές γενιές να μαθαίνουν στα σχολεία τα συστοιχα αντικείμενα! Διοργανώθηκαν, μέχρι τη στιγμή που εκπονείται το συγκεκριμένο κείμενο, τρεις εκδηλώσεις με μηδαμινή συμμετοχή -20 άτομα σ' έκαστη περίπτωση-. Ο μέσος Κύπριος δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι, παρ' όλο που δεν έχει πληγεί ακόμα από την κρίση, οι επιπτώσεις έρχονται.

Τα αίτια υπάρχουν συνεπώς θα έρθουν και τα αιτιατά, όπως μας διδάσκει η λογική. Ήδη τα πρώτα σημάδια είναι εδώ.

Αλλά τι να περιμένεις από έναν λαό που, ενώ βρίσκεται υπό κατοχήν, δεν εξεγείρεται μήπως και η οποιαδήποτε μεταβολή έχει ως αποτέλεσμα να χάσει την καλοπέραση και το βόλεμά του. Ή για να το πω πιο ωμά με τη βοήθεια του Παντελή Μηχανικού: «Και τι περιμένεις από ανθρώπους που τους βιάσανε τις γυναίκες μπροστά στα μάτια τους και δεν τράβηξαν τον σουγιά τους. Απαθώς τότε και απαθώς σήμερα! Ζητάνε απλώς διαζύγιο. Τέτοιοι ρουφιάνοι δεν μπορούν να πολεμήσουν για τίποτα».

Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι ο μέσος Κύπριος, ο μέσος Έλληνας, χάνεται μέσα στη μάζα διότι δεν έχει αποκτήσει ταυτότητα. Και ταυτότητα δεν έχει αποκτήσει, διότι δεν υπάρχει κάποια εθνική ιδεολογία που να μπορούσε να υιοθετήσει και να του δώσει έναν ρόλο μέσα στην κοινωνία, έναν ρόλο μέσα στο έθνος, ούτως ώστε να μπορούσε ν' αποκτήσει κάποιο νόημα. Τις όποιες ιδεολογίες απέμειναν -τις οποίες εν πάση περιπτώσει δεν θεωρώ ως εθνικές- τις καπηλεύτηκαν κάποιοι κομματικοί χώροι.

Στόχος λοιπόν, πρέπει να είναι η δημιουργία μιας εθνικής ιδεολογίας που ν' ασχολείται με όλους τους τομείς της κοινωνίας και αυτό πριν φτάσουμε και 'μεις στα άθλια επίπεδα των μεγάλων ευρω-

παϊκών πόλεων οι οποίες εξηγούνται σήμερα.

Επ' ευκαιρίας -μας και το κείμενο γράφεται κατά την παγκόσμια ημέρα περιβάλλοντος- πρέπει να τονιστεί η σημασία συμπεριλήψης της οικολογίας στα πλαίσια αυτής της νέας - εθνικής ιδεολογίας, δίπλα στους παραδοσιακούς θεσμούς της οικονομίας, των κοινωνικών κτλ. Ο περιβάλλοντας χώρος έχει τεράστια σημασία, αφού δίνει τα μέσα και τα ερείσματα στην κοινωνία με την οποία συνδέεται για ν' αναπτυχθεί. Η φύση είναι αναπόσπαστο μέρος του συνόλου που αποτελεί το έθνος και όπως το έθνος οφείλει να υπηρετεί τα συστατικά μέλη του, οφείλει να υπηρετεί και να προστατεύει και τη φύση. Όπως αναφέρει και ο Καστοριάδης σε συνέντευξή του στο γαλλικό περιοδικό «Πράσινο Πλανήτη»: «Η οικολογία αποτελεί την κατανόηση του βασικού γεγονότος ότι η κοινωνική ζωή δεν μπορεί να μη λαμβάνει υπόψη με ένα κεντρικό τρόπο το περιβάλλον μέσα στο οποίο ξεδιπλώνεται αυτή η κοινωνική ζωή. Όπως περιέργως, αυτή η κατανόηση μοιάζει να έχει υπάρξει σε μεγαλύτερο βαθμό προηγουμένως, σε άγριες ή παραδοσιακές κοινωνίες».

Απαιτείται συλλογική δουλειά για τη δημιουργία αυτής της νέας - εθνικής ιδεολογίας, η οποία θα οδηγήσει σε μια νέα Ελληνική Αναγέννηση!

Μιχάλης Σταυρή

ΠΑΦΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ...

- να λαλείς ότι οι Παφίτες εν αστεϊεύκουν, δέρονουν.
- να λαλείς ότι οι Παφίτες εν αστεϊεύκουν, δέρονουν, απόδειξη ότι ακόμα τζιαι τον Απόστολο Παύλο εκάμαν τον μαύρον που το ξύλον.
- να ισχυρίζεσαι ότι έξω που την επαρχία Πάφου εν επήες ποττέ στη ζωή σου.
- να ισχυρίζεσαι ότι στ' αρχαία χρόνια οι Παφίτες ήταν πολλά ψηλοί, αλλά σιγά σιγά που την καταπίεση της αγροτικής ζωής εκοντύναν.
- να μεν μπορείς να πάρεις την κυρία στη θάλασσα, διότι προεξέχουν οι τρίσιες του πράματός της που το μαγιά τζιαι ούτε η αποτρίχωση βοήθα, διότι την άλλην ημέρα το δάσος επανεμφανίζεται.
- να παϊννεϊς με τον άντρα σου στη θάλασσα για μπάνιο τζιαι ούλλες οι τουρίστριες να μεν αφήνουν τα μάθκια τους να δουν αλλού, επειδή πρώτη φορά θωρούν άντρα με ενωμένα τα φρύθκια τζιαι με μέτωπο πιο μισίν που θκυο δάκτυλα.
- να ισχυρίζεσαι ότι οι Παφίτες εν δασύτριχοι, επειδή έχουν αρτζίθκια.
- να έχεις τρίχες πάνω σε όλη την επιφάνεια των αρχιδιών σου.
- να έχεις τρίχες, έστω τζιαι λλιές, πας στον βίλλον σου.
- να μεν μπορείς να σιέσεις κανονικά, διότι εκολλήσαν οι τρίσιες του κόλου σου που το προηγούμενο σιέσιμο.
- να παϊννεϊς στον γιατρό να σου κόψει τες κολλημένες τρίσιες του κόλου σου, διότι με το μπάνιο εν εκατάφερες να τες ξεκολλήσεις.
- να παϊζεις πελλόν ότι μίσση μου εν άκουσες ποττέ το ρητό που λαλεί «αν πας στην Πάφου πιάσ' τα ρούχα σου τζιαι χάθου».
- να λαλείς ότι σαν την πίσσα την παφίτικην εν έσει, αλλά εσύ ο ίδιος να μασάς τριτέντ.
- να λαλείς ότι αν δεν ήταν οι Παφίτες, η εκκλησία της Κύπρου θα ήταν ακέφαλη.

ΤΙ ΤΟΥΣ ΘΕΛΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ

Στη Βουλή των Λόρδων στο Λονδίνο, όπως έγραψε ο Φιλελεύθερος, έγινε συζήτηση για το κυπριακό κι εμείς αναδημοσιεύουμε την παρέμβαση του «φίλου» μας Λόρδου Κόρμπετ.

Σε παρέμβασή του ο Λόρδος Κόρμπετ, που είναι πρόεδρος του οργανισμού «Φίλοι της Κύπρου», είπε ότι η απάντηση στο πρόβλημα της Κύπρου είναι ένα διζωνικό, ομοσπονδιακό κράτος βασισμένο στην πολιτική ισότητα. Ανέφερε, ακόμα, ότι τόσο η νέα τουρκική κυβέρνηση όσο και η ελληνική πρέπει να δώσουν την ενεργό υποστήριξή τους προς αυτή την κατεύθυνση. «Οποιαδήποτε άλλη λύση δεν πρόκειται να είναι λειτουργική», κατέληξε.

Ο «φίλος» μας Λόρδος Κόρμπετ επιδιώκει την τουρκοβρετανική λύση της Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας, όχι μόνο διότι είναι Βρετανός αλλά επειδή κι εμείς ως Κυπριακή Δημοκρατία αυτό επιδιώκουμε. Έτσι ο Κόρμπετ μπορεί ταυτοχρόνως να είναι και Τούρκος και ΦΙΛΟΣ της Κύπρου.

Κατακαημένοι σχιζοφρενικοί Ακελικοί, ποιός σας το 'λεγε πως θα κάνατε χωριό με καθίκια, προδότες, Τούρκους, λόρδους κι ιμπεριαλιστές!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΥΝΤΟΜΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Οι αξιολάτρητοι Πάφιοι δεν διαφέρουν από τους υπόλοιπους νεοκύπριους, έχουν τις ίδιες αρετές - ελάχιστες- και τα ίδια αίτια - πολλά. Το πόνημα αυτό, όπως και τα προηγούμενα στην ίδια σειρά σχετικά με τους άλλους συμπατριώτες μας, τους χωρκαίτες, τους Χωραίτες, τους Λεμεσιανούς, τους Ακελικούς και τους Συναγεστικούς δεν στοχεύει στη γελοιοποίηση των Πάφιων ούτε στον χλευασμό τους. Στοχεύει μόνο στην ανάδειξη του κακού τους εαυτού, ενός μοντέρνου εαυτού που έχει χάσει την ταυτότητά του και πελαγοδρομεί ανάμεσα στο λάιφ - στάιλ και την ξιπασιά. Ο ίδιος αυτός κακός εαυτός είναι κοινός σε όλους μας. Ο σύγχρονος νεοκύπριος έτσι κι αλλιώς έχει χάσει τον τοπικό του χαρακτήρα και τις τοπικές του παραδόσεις. Η αστικοποίηση και ο οδοστρωτήρας του νεοπλουτισμού έχουν μετατρέψει σχεδόν όλους τους Κύπριους σε αποβαλακωμένα κυπροαμερικανοεγγλεζοούθκια, που παριστάνουν τους έξυπνους μόνο και μόνο επειδή υπάρχουν λαοί που είναι πιο φτωχοί από εμάς.

Οι πατροπαράδοτες αρετές των χωρικών μας, ακόμη και των ανθρώπων των πόλεων και ειδικά της Πάφου, που ως πιο απομονωμένη κατάφερνε να διατηρήσει περισσότερες τέτοιες αρετές, έχουν εξαφανιστεί μέσα από την ασύδοτη ανάπτυξη.

Προσωπικά, επισκέφτηκα και γνώρισα την Πάφο για πρώτη φορά στη ζωή μου το 1980, πριν την πατήσει μαζικώς και αυτήν ο τουρισμός. Οφείλω να ομολογήσω πως εντυπωσιάστηκα. Βρήκα την Κύπρο που έψαχνα, ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ που άφησα πι-

«ΠΑΦΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ»

σω, όταν αρχές του 60 πήρα κι εγώ τον δρόμο της μετανάστευσης. Είδα μια πόλη με πραγματικούς ανθρώπους, φιλόξενους και προπαντός Πάφιτους Κυπραίους, δηλαδή Έλληνες περήφανους και ωραίους. Βρήκα την πόλη τους στα μέτρα τους, ασθητικά πολύ πιο ισορροπημένη από τις άλλες πόλεις μας. Είδα τους ανθρώπους της να δένουν με το περιβάλλον

τους και να ελέγχουν την πόλη τους. Στη δεύτερη μου επίσκεψη το 1990 έμεινα άναυδος. Είναι δυνατόν μέσα σε μια δεκαετία τόπος και άνθρωποι να έχουν αλλάξει τόσο ριζικά; Είναι δυνατόν το τελευταίο κάστρο της παράδοσής μας να πέσει με τόση ευκολία μέσα σε μια δεκαετία; Φυσικά όλα είναι δυνατά, ειδικά στις μέρες της παγκοσμιοποιημένης αποβλάκωσης και ανάπτυξης.

Ας θεωρηθεί αυτό το βιβλίο, όπως και τα άλλα στη σειρά, ως μια απόπειρα μας να καταγράψουμε την αθλιότητά μας όχι για να στενοχωρήσουμε τους συμπατριώτες μας των άλλων πόλεων, αλλά για να κατανοήσουμε την αρχοντιά που χάσαμε, τις αρετές που μας έκαναν, παρ' όλη τη φτώχεια, να είμαστε περήφανοι και ζωντανοί. Ας θεωρήσουμε το ΠΑΦΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ όχι ως ένα ρυπαρογράφημα εναντίον των Παφιτών, αλλά ως έναν ύμνο στους Παφίτες, που προϋπήρχαν αυτών των γενεών που κυριαρχούν σήμερα στην πόλη του Αγαλήνορα.

Οι Λαφνακείς, οι λεγόμενοι Σκαλιώτες - άλλως μάντρες - δεν πρέπει να πάρουν πάνω τους και να αρχίσουν να κοροϊδεύουν τους Παφίτες. Η σειρά τους έφτασε.

ΒΦ

Άδει, το κουράδι

Να κοινοτοπήσω; Η διαφορά διαφέρει. Και σε κάνει ενδιαφέροντα, να διάσχεις έτσι με τον τρόπο, αν όχι πάντα με τον λόγο. Διότι, ο λόγος, ακόμα και ο αντίλογος, προϋποθέτει κάποια κοινά σημεία, ώστε να τον σέβονται.

Το ΔΗΚΟ πληρώνει τώρα τους κρύφριους διχασμούς του. Γελάει, ακόμα, το Παγκύπριο με τις δηλώσεις του Φωτίου, ότι το ΔΗΚΟ δεν είναι για την καρέκλα. Το κόμμα που συγκάθισε με ΟΛΟΥΣ. Αν έκαναν τον Παρθενώνα σήμερα ο Ικτίνος και ο Φειδίας, θα έβαζαν στο αέτωμα του Παρθενώνα, όχι τις μυθικές κενταυρομαχίες, αλλά, τις καρεκλο-κενταυρομαχίες του ΔΗΚΟ.

Έπραξεν, λοιπόν, ο Κουλιάς ως Κουλιάς. Αυτό, δεν σημαίνει συνέπεια; Ως τι τον εφήρισαν, κι ως τι τον περίμεναν, όσοι τον διαγράφουν; Με την πράξη του, περνούν όλοι του ΔΗΚΟ από το... Κουλιαστήρι!

Την ίδια συνέπεια, τόλμησε να τηρεί και να εκφράζει κι ο Κολοκασίδης. Προειδοποίησε, μάλιστα, τους ψηφοφόρους, με εκείνες τις βαριές λέξεις: «ήθος», «άξιοπρέπεια» κι «εντιμότητα», προεκλογικά. Τιμωρήθηκε γι' αυτές, από τον «λαό του ΔΗΚΟ». Το.. «ήθος» παραήταν ανόμοιο γι' αυτές τις εκλογές της... προσομοίωσης. Περίμενες, νήπιε, κάτι καλύτερο! On vous comprend, messr

Kolokasides.

Το Καρογι-ανανικό ΔΗΚΟ, αποκαθαρμένο σήμερα από τους οχληρούς του, οδεύει πιο αποφασιστικά, πλάι στα μεγάλα κόμματα που... αντιπολιτεύεται, στον δρόμο της απορρόφησης του στα σχέδια του ΑΚΕΛ για τον ενταφιασμό της Κυπριακής Δημοκρατίας.. 16% των ψηφοφόρων, για πελατειακή ή για όποια άλλη επικαρπία, επιδοκίμασαν τον αρχηγό του κόμματος.

Άδει, το βοτσαλάκι του αρχηγού. Αντρισιμός ή μαντρισιμός; Να παραιτηθούν οι ψηφοφόροι; Να μείνει το λιβάδι χωρίς κουράδι, χωρίς αρνιά; Οι προβιές τους, έδειξαν να κρύβουν κάτι χειρότερο, απογοητευτικά χειρότερο. Όσον άγρια και να βελάσει κανείς, βέλασμα προβάτου είναι. Κι έρχεται, αδυσώπητος, ο καιρός της κουράς, γι' αυτά, για τον τόπο. Ο καιρός της τριχοτόμησης.

«Βη», «βη», κάνουν τα πρόβατα, στον τραγικό μας, Ευριπίδη.

Τίτος Χριστοδούλου

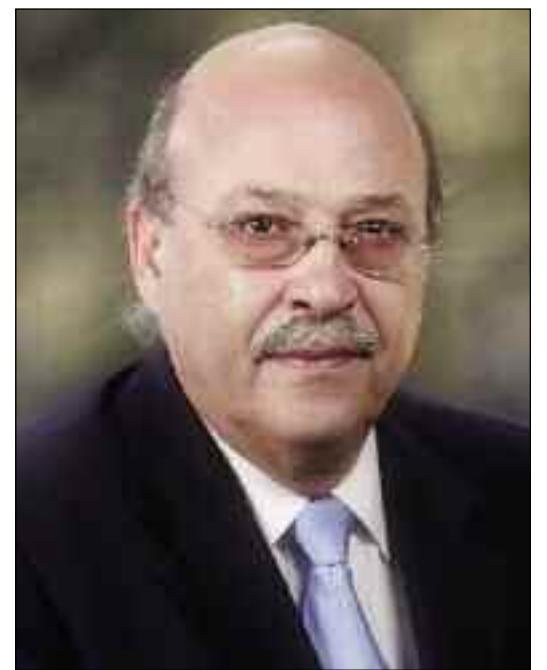
ΑΙΓΙΑ ΓΚΡΙΖΟΚΑΦΕΤΟΥ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

ΑΙΓΙΑ ΚΟΤΣΙΝΗ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

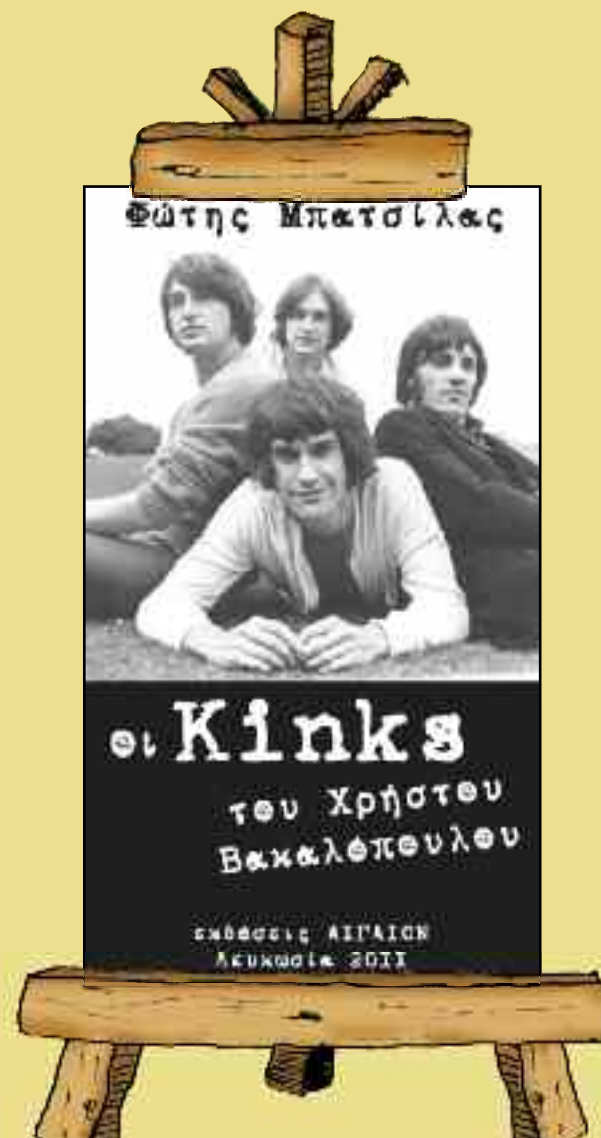

ΜΠΑΝΑΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

ΚΚΕΛΛΕ ΚΟΥΛΟΥΜΠΡΑ

νέες κυκλοφορίες

ΤΟ ΜΑΡΑΖΙ ΘΑ ΜΑΣ ΦΑΕΙ Β΄

ΟΙ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ

Τα αδιέξοδα του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας είναι πάρα πολλά και κανείς δεν ισχυρίζεται ότι το μέλλον μας είναι στρωμένο με ροδοπέταλα, έστω κι αν οι αγανακτισμένοι κι άλλες ομαδοποιήσεις άρχισαν να αντιστέκονται στη συλλογική μας αφασία. Έπρεπε να φτάσουμε στο χείλος του γκρεμού για να κατανοήσουμε, έστω κάποιιοι, ότι όλα αυτά που κτίσαμε τον τελευταίο αιώνα ήταν κτισμένα πάνω στα πτώματα των αδελφών μας Μικρασιατών, Ποντίων και Κυπρίων. Από τη μια η επίσημη Ελλάς έτρωγε τα παιδιά της, για να αναπτύξει ένα αξιοθρήνητο κράτος και από την άλλη ο λαός έκανε ό,τι μπορούσε, για να απαλλαγεί από την εθνική του ταυτότητα, νομίζοντας ότι ως στρουθοκάμηλος Ευρωπαίος θα αποφύγει τη σφαγή. Να όμως τώρα μετά τη λεγόμενη ένδοξη ανάπτυξή μας, τον καλπάζοντα εκσυγχρονισμό μας και τις εθνοκτόνες μεταρρυθμίσεις και μετά τις υπνωτικές ενέσεις των νικών στους πανευρωπαϊκούς του μπάσκετ και του ποδόσφαιρου, της άθλιας Γιουροβίζιον και των ολυμπιακών αγώνων, που γίναμε ξανά παγκοσμίως γνωστοί όχι για τις αρετές μας ούτε για την τέχνη μας και τον πολιτισμό μας, αλλά για την καταρρευση μας και ως κράτος και ως λαός.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια όπου ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αναλλάσσονται στην εξουσία με μια τρισάθλια και εξίσου διεφθαρμένη αριστερά να είναι η αιχμή της αλλοτρίωσης και της αποεθνικοποίησης του λαού μας, έδειξαν την ανικανότητα του λαού μας να αντισταθεί στη διαφαινόμενη καταράκιλα και κατ' επέκταση τη συμμετοχή του στο τελικό αποτέλεσμα της υποταγής μας στο μνημόνιο, τις τράπεζες και τους ξένους μιπεριαλιστές, που τώρα καταδοκούν για να αρπάξει ο καθένας το μερίδιο του.

Τα τριάντα αυτά χρόνια μετέτρεψαν τον νεοέλληνα σε παρωδία του πραγματικού εαυτού του. Η ανάπτυξη, η κατανάλωση, το λάιφ – στάιλ, η τηλεόραση, ο άκρατος κοσμοπολιτισμός και η βλακώδης άρνηση των παραδόσεών μας και του πολιτισμού μας οδήγησαν τον λαό μας σ' ένα άνευρο παγκοσμιοποιημένο μεταλλαγμένο υβρίδιο Έλληνα, που ουσιαστικά καμία σχέση δεν είχε με τον Έλληνα που γνωρίζαμε. Δεν ισχυριζόμαστε ότι ο Έλληνας της δεκαετίας του 70, και πιο πριν, δεν ήταν αλλοτριωμένος ούτε πως ήταν τέλειος ούτε πως έτρεχε ο πολιτισμός απ' τα παντζάρια του, λέμε μόνο πως τότε είχε μια ταυτότητα, ένα τρόπο να ζει κι ένα τρόπο να ονειρεύεται και σαν Έλληνας και σαν ορθόδοξος, χωρίς να μαϊμουδιζει 24 ώρες το εικοσιτετράωρο. Τότε είχαμε ένα τρόπο δικό μας να περπατάμε, να μιλούμε και να συμπεριφερόμαστε, είχαμε ένα τρόπο να

τρομέ, να διασκεδάσουμε και να πίνουμε τον πόνο μας, ακούγαμε τα δικά μας τραγούδια και είχαμε τραγούδια και τραγουδάρες μάλιστα και είχαμε και ιερά και όσια και ανθρωπιά και φιλότιμο και πολλά άλλα. Τώρα μαϊμουδιζουμε σαν αμερικανία της κακιάς ώρας, τώρα πιθικίζουμε σαν χαζοευρωπαίοι τουρίστες, που κατεβαίνουν στον νότο να μεθύσουν και να κάνουν εμετό και να συμπεριφερθούν σαν ζώα σε μια ξένη χώρα. Τώρα τίποτα δεν είναι ΔΙΚΟ μας.

ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΤΩΡΑ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΑ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ υποτέλειάς μας στο μνημόνιο. Ευτυχώς που κάποιιοι άρχισαν να καταλαβαίνουν πως δεν είναι μόνο το βιοτικό μας επίπεδο που κινδυνεύει, αλλά η ίδια μας η εθνική ανεξαρτησία, η ίδια μας η εθνική κυριαρχία, η ίδια μας η πατρίδα. Οι ελληνικές σημαίες

αυτό το μήνυμα δίνουν στο Σύνταγμα και στις άλλες πλατείες των μεγάλων μας πόλεων. Οι ελληνικές σημαίες του Συντάγματος δεν ταυτίζονται με κάποιο κόμμα, όπως παλιά, δηλαδή τη δεξιά ή κατά το ήμισυ την ανανεωτική αριστερά, αλλά με την αγωνία του κόσμου - αριστερού, δεξιού και κεντρώου - για την εθνική μας κυριαρχία και ανεξαρτησία. Ο κόσμος έχει ανάγκη τα εθνικά του σύμβολα όχι ως ένδειξη του εθνικισμού και σωβινισμού του ούτε ως ένδειξη των φρονημάτων του, αλλά ως αποκούμπι σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνά ο τόπος μας. Γι' αυτό άλλωστε και χειροκροτεί το άλλο ποταμό της ψυχής μας, τους παπάδες που καταφθάνουν στο Σύνταγμα, για να βρισκονται δίπλα στο ποίμνιο τους. Άλλοι φυσικά γιουχαΐζουν τους παπάδες, όπως ζητούν απεγνωσμένα να φύγουν κι οι ελληνικές σημαίες.

Αυτά όμως δεν συγκινούν τις μάζες. Το κίνημα είναι πολύ πιο προχωρημένο από τους «επαγγελματίες» κινηματίες του αριστερισμού και της αναρχίας.

Ο κόσμος κατανοεί και την δύναμη και τις αδυναμίες του. Γνωρίζει πολύ καλά πως και εκατομμύρια να μαζευτούν στο Σύνταγμα, μπορεί να αναγκάσουν μεν το πολιτικό σύστημα να καταρρεύσει όμως το κενό εξουσίας και τα προβλήματα θα παραμείνουν. Το ζητούμενο πια είναι ο κόσμος να αποκτήσει ένα πολιτικό λόγο, ένα λόγο ελληνικό για να μπορέσει να επαναπροσδιορίσει τον εαυτόν του σε αυτή την αδιέξοδη χοάνη που δημιούργησε η ίδια η άγνησή του να ζήσει ως Έλληνας. Τώρα ο ελληνικός λαός ουσιαστικά καλείται είτε να ζήσει ως Έλληνας ανατρέποντας τον αλλοτριωμένο εαυτό του είτε να ζήσει ως αμερικανία υπόδουλο στους οθωμανούς και ευρωπαίους εξουσιαστές του. Ο κάθε λαός διαλέγει το δρόμο του.

Β.Φ.

Πιθηκούκι με τρυφερά αισθήματα

Άθρωπος με προβλήματα με τα δόντια του

Μεταφορέας ποντικών

Μεταφορέας ιών

ΝΑΖΙ ΣΤΑ ΝΕΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΑΝΤΙΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ (Δείτε καλά το ύφος τους)

Δαμιανού Άριστος

Φύτος Κωνσταντίνου

Πιτσιλλίδης Ανδρέας

Παπαγεωργίου Πάμπος

Άγγελος Βότσης

**BEST LOVED IN SCOTLAND
FOR 30 YEARS.**

FAMOUS FOR A REASON.

Ο κώλος της όρνιθας

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΑ ΚΟΥΛΙΑ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Εγάμησές τον;

ΚΟΥΛΙΑΣ: Ε, εγάμησά τον!

ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΡΟΓΙΑΝ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Τον Αγά Ντικισιάν τον μουσικό ξέρεις τον;

ΚΑΡΟΓΙΑΝ: Καλό! Εν συμπατριωότης μου.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Ποιο τραγούδι σου αφιερώνει ο Κουλιάς;

ΚΑΡΟΓΙΑΝ: Ε, πε μου να δούμε.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Το «Μένω εκτός».

ΜΙΤΣΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΥΡΓΟΥΡΙΔΗ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Μα, γιατί εν έφκηρες;

ΠΟΥΡΓΟΥΡΙΔΗΣ: Διότι εν ππούστιης ο Αναστασιάδης.

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΤΣΗ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Επόνεσες με την ένεση που σας έβαλε ο Κουλιάς;

ΒΟΤΣΗΣ: Πονούν ωρέ τα παλληκάρια;

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Είσαι γκέι;

ΒΟΤΣΗΣ: Απ' ό,τι ξέρω, όχι.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Πάντως άμαν θυμώνεις όπως μόλις που εφήρισε Ομήρου ο Κουλιάς έτσι σου βκαίνει.

ΒΟΤΣΗΣ: Για να είμαι ειλικρινής και έχετε δίκαιο, όταν έγινε το περιστατικό ενευρίασα πολλά που ήθελα να τον πιάω να τον βάλω χαμαί τζιαι να του την κάτω.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Τελικά όμως έκατσέν σας την.

ΒΟΤΣΗΣ: Έσεις δίκαιο, πονώ λλίον τον κώλο μου για να είμαι ειλικρινής.

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Έκατσέν σου την τζιαι σένα;

ΑΘΗΝΑ: Εν εβρέθηκην άνθρωπος να μου την κάτωσει εμένα.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Ούτε εν να βρεθεί κόρη Αθηνά, ήντα εν πελλός;

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Κουμπάρε Ιούδα, πώς σχολιάζεις τη δήλωση της Αθηνάς Κυριακίδου πως ο Κουλιάς είναι ένας Ιούδας Ισκαριώτης.

ΙΟΥΔΑΣ: Είναι ντροπή της να παρομοιάζει ένα βουλευτή με μένα. Θα ήταν πιο κοντά στην πραγματικότητα, εάν έλεγε τον Κάρογιαν.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Θεωρείς τον Κάρογιαν Ιούδα;

ΙΟΥΔΑΣ: Προς Θεού, όχι, άλλο ήθελα να πω εγώ, ήθελα να πω πως ο Κάρογιαν μπορεί να είναι προδότης, Εφιάλτης και διάφορα τέτοια, όχι όμως και Ιούδας.

ΚΩΛΟΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΑΣ: Τότε γιατί η Αθηνά έγινε έξαλλη με τον Κουλιά;

ΙΟΥΔΑΣ: Προφανώς είναι ασεξουαλική ή, πώς το λέτε στην Κύπρο, ΔΕΝ της «εκαίλησεν» ο Κουλιάς.

Νέο Volkswagen Eos.

Αλλάζτε εποχή σε 25 δευτερόλεπτα.

Το νέο Volkswagen Eos αλλάζει εποχή και διάθεση σε μόλις 25 δευτερόλεπτα, όσα ακριβώς χρειάζεται για να μετατραπεί από Coupé σε Cabrio. Το μοναδικό στην κατηγορία του που συνδυάζει τη γυάλινη συρόμενη ηλιοροφή ενός Coupé με την οροφή ενός Cabrio.

Νέο Volkswagen Eos. Αλλάζτε εποχή και στιλ με το πάτημα ενός κουμπιού και απαλαύστε την απόλυτη αίσθηση ελευθερίας.

• 3 χρόνια εγγύηση • 12 χρόνια αντισκυριακή εγγύηση • 1 χρόνο δωρεάν οδική βοήθεια
Ο εξοπλισμός του μοντέλου της φωτογραφίας μπορεί να διαφέρει από το βασικό εξοπλισμό.

Das Auto.

UNICARS

Επιπλέον πόντοι CO2 (g/km) 149. Κατανάλωση ελαφίμων (litro/100km) Κόστος: 64

ΑΝ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΘΑ ΗΤΑΝ:

Των συνεργατών μας Λάζαρου Μαύρου και Νίκου Κατσουρίδη

Παρουσιαστής σε μεσημεριάζικη κουτσομπολιότικη εκπομπή

Ωτορυνολαρυγγολόγος

Teenager με πουλόβερ στον ώμο

Βιαστής γυναικών ή γκαφατζής σε κόμμα

Σίριαλ κίλερ (δολοφόνος κατ' επανάληψη)

Cereal killer (τρώνει τα κόφλεϊκς του)

Σιόρος

Τοκογύφρος

Βασανίστρια σε γκούλαγκ της Λευκωσίας

Μαθήτρια που προσπαθεί απεγνωσμένα να χαρωθεί

Το δεξί χέρι του Γκέμπελς σε εκπομπή του ΡΙΚ

Σύζυγος του Μαυρονικόλα

ΣΧΟΛΙΑ- ΣΧΟΛΙΑ

ΠΟΠΗ ΛΟΡΕΝ ΑΒΡΑΑΜ

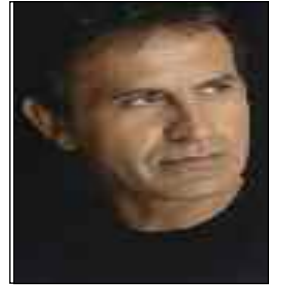
Αυτή η ΑΚΕΛικιά επαναπροσεγγίστρια γυρίζει ταινίες στα κατεχόμενα και μιλά και τούρκικα και δείχνει και τα προσόντα της στους γιουρουνκίηδες. Μάλιστα, ένας τέτοιος την αποκάλεσε Σοφία Λόρεν της Κύπρου. Τόσα ξέρουν οι Τούρτζιοι που γεναίτιζες. Πάει κι αυτή για βραβείο.

ΟΜΙΚΡΟΝ ΓΚΑΛΕΡΙ

Ξαναχτύπησε η γκαλερί, παρά τις εκκλήσεις μας να σεβαστεί τη γλώσσα μας. Στην τελευταία τους πρόσκληση πάλι δεν υπάρχει έστω και μια λέξη ελληνικά. Αγαπητοί αναγνώστες, σαμποτάρετε την γκαλερί, ώσπου να συμμορφωθεί προς την καλαισθησία της γλώσσας μας. Στις πρώην αποικίες τα αγγλικά είναι κιτς, ω μυαλά αποικιοκρατούμενα.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ

Επιτέλους ο Νταλάρας επιστρέφει στις ακελικές του ρίζες. Αφού φλέρταρε με το αντικατοχικό στρατόπεδο και αφού αποτέλεσε για χρόνια και την πρωτοπορία του αγώνα για τη δικαιοσύνη της Κύπρου, τώρα κάνει ένα άλλο μεγάλο άλμα, σταματά τα προσχήματα και δίνει το παρόν του στο φεστιβάλ της ΕΔΟΝ, εκεί που τα ΕΔΟΝΟΠΟΥΛΛΑ κάνουν την πιο ανθελληνική τους προπαγάνδα, εκεί που φτιάχνουν νεογενίτσρους. Αυτά, ας μην προσποιηθεί ο κύριος Νταλάρας ότι δεν τα γνωρίζει. Ο κάθε καλλιτέχνης διαλέγει και το κοινό του.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Τα έχει πει όλα ο Νταλάρας. Το τελευταίο του κατόρθωμα είναι ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ. Αφού είπε τα λαϊκά, τα ρεμπέτικα τα Λάτιν τα Χασικλίδικα τα εργατικά τα κυπριακά τα έντεχνα τα πολιτικά, τα ποιητικά, τώρα μας είπε και τα ΕΡΩΤΙΚΑ. Έμεινε του να πει και τα ΔΗΜΟΤΙΚΑ και κλείνει ως τραγουδιστής και ως τραγουδόλας.

ΤΑ ΠΑΠΑΓΑΛΑΚΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ποιοι γνώριζαν πρώτοι πως τον Σεπτέμβριο θα έχουμε μπροστά μας ένα νέο σχέδιο; Μα οι φίλοι του Ντάουνερ προφανώς. Εδώ και καιρό τα παπαγαλάκια του Ντάουνερ στον ελληνόφωνο ΠΟΛΙΤΗ αυτό μας αποκαλύπτουν. Δεν μένουν μόνο στην αποκάλυψη αλλά δημιουργούν και κλίμα, ώστε κάνεις να μην μπορεί να απορρίψει το νέο σχέδιο. Θυμάστε φαντάζομαι ότι και στο σχέδιο Ανάν τα ίδια έκαναν. Τότε έκατσαν πάνω, τώρα το ίδιο θα πάθουν. Το πρόβλημα, όμως, όπως επισήμανε ο παρτέρης μου, είναι ότι τα παπαγαλάκια όσο κι αν κάθονται πάνω ΔΕΝ πονούν, διότι έχει συνηθίσει ο κώλος τους. Μάλλον δικαιο έχει.

ΠΑΦΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ...

Γιατί δεν μπορεί να σιέσει κανονικά ο Κάρογιαν; Πάσχει από κουλίαση!

Οι Κοκκινόκωλοι...

«ΠΡΟΤΙΜΩ για Πρόεδρο της Δημοκρατίας ένα αριστερό τουρκοκύπριο παρά ένα δεξιό ελληνικό-πριο.

Άντρος Κυπριανού

Αυτή η δήλωση του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ θα μείνει στην ιστορία ως ένα περιπούδατο δείγμα της αλλοτριώσης, που έχει υποστεί ο λαός μας και ειδικά η αριστερά και οι άλλες νεοκυπριακές δυνάμεις. Οι υπαινιγμοί του Άντρου Κυπριανού δεν είναι όλοι σαφέστατοι ούτε γίνονται κατανοητοί απ' όλους. Η λογική του Κυπριανού οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε κάποιες περίεργες εξισώσεις. Υπάρχουν κατά τον Κυπριανού δύο κόσμοι, ο αριστερός και ο δεξιός κόσμος. Στον αριστερό κόσμο βρίσκονται οι Ακελικοί και τ' αδέρφια τους, οι τουρκοκύπριοι – δεν νοείται αδέρφια ν' ανήκουν σε διαφορετικούς κόσμους – και στον δεξιό κόσμο, στις τάξεις του οποίου συναντάμε τους

κάθε λογής Έλληνες. Ουσιαστικά ο Κυπριανού λέει τ' αυτονόητα. Για να λύσουμε το κυπριακό ΑΚΕΛΙΚΑ πρέπει να τουρκέψουμε ή να αφελληνιστούμε. Εάν παραμείνουμε Έλληνες, δεν μπορούμε να είμαστε αριστεροί, άρα ούτε τουρκοκύπριοι, άρα δεν μπορούμε να είμαστε κι εξουσία. Παρά να μας εξουσιάζουν οι Έλληνες, καλύτερα να μας εξουσιάζουν οι τουρκοκύπριοι, οι όποιοι σε τελευταία ανάλυση είναι αριστεροί και ανθέλ-ληνες.

Δεν πρόκειται σε αυτό το μικρό σημείωμα να λύσουμε το μεγάλο αίνιγμα της πολιτικής σκέψης του Άντρου Κυπριανού.

Ανταπαντάμε με μία δήλωση: Παρά αριστερός και τουρκοκύπριος καλλύττερα πλούστης. Τουλάχιστον οι πλούστης στην τεράστια τους πλειοψηφία και αξιοπρέπεια έχουν και εθνική συνείδηση.

Αποτελέσματα Διζωνικής Δικοινοτικής Ομοσπονδίας

Τουρκοκυπριακός ζέπρα με Ακελικιά γαδάρα = ζεγαρίν

Κιοπέκ στρουθίν

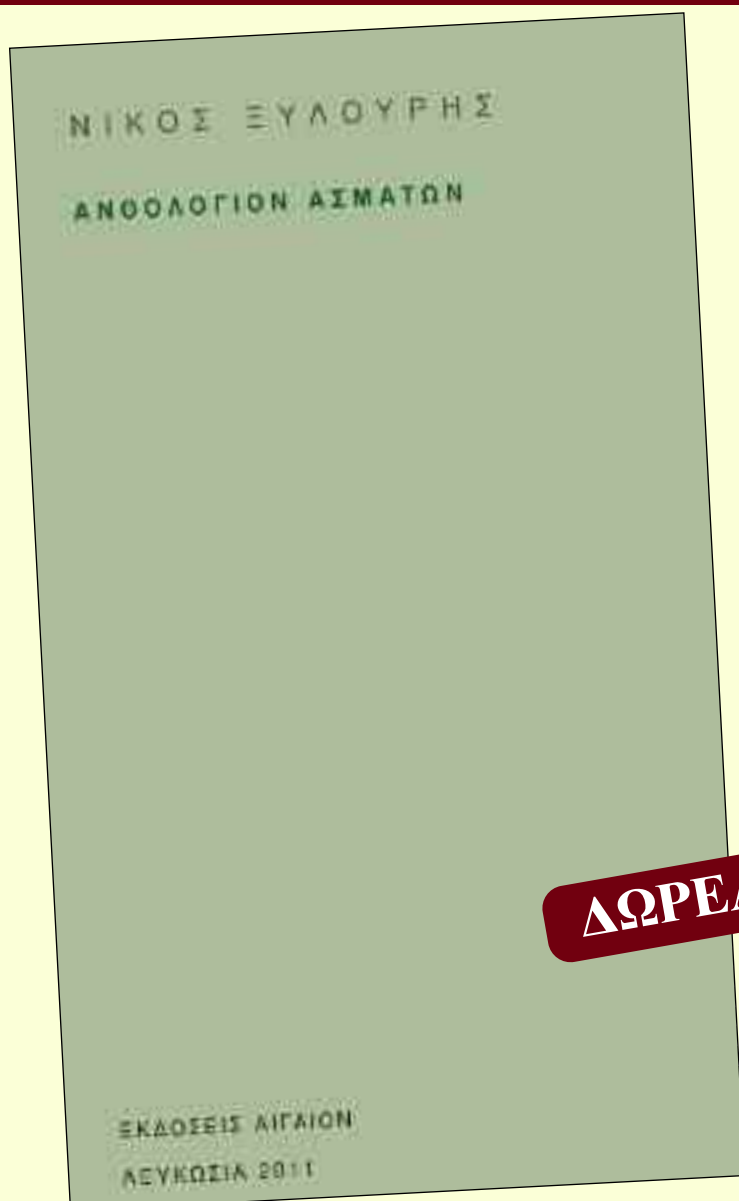

Κιοπέκ πετεινάρ

Κοπροπιθηκόσσιυλλος

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΔΩΡΕΑΝ

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

10 ΕΥΡΩ

ΤΙΤΟ-ΝΟΜΑΧΙΕΣ

Ανορθόγραφες Spellares!

Γιατί, στις εποχές της πολιτικής ορθότητας, το πρώτο που... ξεγράφεται είναι η ορθογραφία; Οδηγώντας, στην Λευκωσία, θα ήθελα να είχα ένα αυτοκίνητο που να είναι «spelling-blind», να μην κινδυνεύω να «τουμπάρω», spellbound, με τα απίστευτα ορθογραφικά λάθη, σε τεράστιες, ακριβοπληρωμένες, στρεμματικούς συχνά εύρους, διαφημίσεις.

Στη χώρα όπου, από τα δύο τετράδια της πρώτης δημοτικού μας, το τετράδιο ορθογραφίας και το τετράδιο αντιγραφής, έχουν όλοι πετάξει το πρώτο κι έμειναν με το δεύτερο, αναμασσώντας ο ένας τον άλλο, μόνη «γραφικά» δημιουργική πρωτοτυπία, φαίνεται να έχει μείνει η ευφάνταστη ανορθογραφία.

Η μεγάλη αρχιτεκτονική εταιρεία, στη στροφή από το σπίτι μου, που συναντώ κάθε πρωί, διαφημίζει, Κομμάκι τω τρόπω, τις «αναπαλειώσεις» της. Δεν θα αναφερθώ στον σημασιολογικό σουρεαλισμό, βέβαια, του οξύμωρου «αναπαλαιώσεις», αντί του ανακαινίσις. Η πρόθεσις «ανα» σημαίνει «ξανά», και συνεπώς δηλοί «εκ νέου», άρα διαψεύδει το «παλιόν». Κι οπωσδήποτε, με αυτή την «ψιλή» έννοια της ορθογραφίας. Αι, άι, άι...

Σε πάροδο της Νίκης, το ελληνόφωνο ΔΗΚΟ διαφημίζει, υπό τις ανάλογες ελληνικές σημαίες: «Ένωσης»... Λίγο μτέρδεμα στις πτώσεις, ίσως, αλλά βεβαία η πτώσις της ελληνικής. Πτώσις, casus, το κάζο. Πτωτικές πρωτοτυπίες, και σίγουρα πτωτικές αντιλήψεις στην ελληνική γλώσσα μας, που μας είχε δεί-

ξει και ο «πολύς», Ελληνώνυμος ιδιοκτήτης του ΔΗΚΟ Αγρίας, και μέγας σχολάσχος, περικαλός, με το λογότυπο της ανεξάρτητης του ΔΗΚΟ εφημερίδας του, Ελευθερίας: «Εις οιωνός άριστος, αμύνεσθαι περί... πατρις» (!!!!) Όταν συμβεί στα... πάροιξ, ώ, ευτυχείς για την καθοδήγηση, κι υμών και των παιδιών σας, πάροιχοι του Λονδίνου!

Το «αναπαλειώσεις» βρίσκει τον ανταγωνιστή του, δίπλα, στο ΑΝΑΚΑΙΝΗΣΕΙΣ. Θυμάστε, το τράβηγμα του αυτιού, μπόμπιρες τότε, με το «-ίζω», πάντα με «ιώτα», όπως στο «τσαντίζω» και το «σικιριτίζω»; Μας κακίζετε, τώρα; Εξάμετρα τα σφάλματα σε περιβλεπτον διαφήμιση, μόλις στρίψεις από την Αθαλάσσης στην Εθνική Οδό Λεμεσού. Εξάμετρα, αλλά όχι δακτυλική, μάλλον δακτυλοδεικτούμενη.

Κι εκείνη η κατάληξη, καταληκτήριος της ελληνικής ορθογραφίας, στα δεύτερα πληθυντικού, των μέσων ρημάτων. Έρχεται η λύση, αμ' πώς, αλλά εσείς πού πάτε, πού φεύγετε, δεν «αντιλαμβάνεσθαι» το λάθος σας; «Γράφεται» το, εκατό φορές, άλλωστε, τόσες το βλέπουμε καθ' ημέραν, κι εμείς. Ο τυπογράφος πάντως δεν το θεωρεί σημαντικό, ώστε να ξανατυπώσει τις κάρτες όπου τρεις, τρεις φορές, «τριχθά», να το πω και ομηριστί, διαφημίζει το σφάλμα. Α, ρεμπέτηδες, πηγαίνατε στον Καράϊσκάκη, αντί, μικροί, να «παγαίνεται» σχολείο.

Ας ανοίξω την τηλεόραση, για να ακούσω στο κεντρικό δελτίο να ανακοινώνει, ο πολύς ειδησεογράφος, ότι

καταγγέλλεται επιχειρηματίας γιατί «χαλιναγωγούσε» τις τιμές του πετρελαίου. Εκεί που πήγαν, καλλάζουσες σαν το «ορεκτικόν» άλογον της πλατωνικής πολιτείας, θα το ελπίζατε να τις συγκρατήσει κάποιος χαλινός, αντί να τις «χειραγωγούν» («manipulate», εκ του «manus», χείρ, χέρι) οι επιτήδαιοι. Πάντως, πιο επιτήδαιοι από όσο, στη γλώσσα τουλάχιστον, κάποιιοι... του κάλπικου καλτασιού, στις τηλεοράσεις μας.

Spelling spells disaster. Θα έλεγαν, οι Εγγλέζοι, που έβγαλαν και ευπώλητον βιβλίο, θυμούμαστε, για το κοινωνικόν δεινό της ανορθογραφίας, με τίτλο: «Accommodating Broccoli in the Cemetery: Or Why Can't Anybody Spell», της Vivian Cook. Εμείς, άλλην ελπίδα δεν έχουμε, παρά να καλέσουμε, για τις μαγικές λύσεις, ποιας άλλης; Της Magica de Spell....

Τίτος Χριστοδούλου

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΠΟΝΗΡΙΕΣ

Αναφέρω στα γρήγορα τρία περιστατικά της νοοτροπίας που διακατέχει τους Τουρκοκύπριους.

Α) Στο αεροδρόμιο της Λάρνακας, στον χώρο της στάθμευσης, κόσμος πολύς βρίζει, φωνάζει, κορνάρει χωρίς να διαφαίνεται ο λόγος της όλης какоφωνίας. Τα αυτοκίνητα ανίκανα να βρουν την έξοδο έχουν μπλοκάρει τους διάδρομους. Τελικά το πρόβλημα ήταν ένας ηλίθιος που πάρκαρα στον διάδρομο εξόδου, προφανώς επειδή δεν βρήκε άλλο χώρο κοντά στην είσοδο του αεροδρόμιου και έφυγε, κλείνοντας έτσι τον δρόμο προς την έξοδο. Νοείται ότι ο κουτοπόνηρος Κυπραίος δεν ήταν άλλος από το είδος που ευδοκμεί στα κατεχόμενα, τούτέστιν αδελφός των ακελικών Κυπριών, δηλαδή ένας σκατάς Τουρκοκύπριος.

Β) Στον δρόμο της επιστροφής στη Λευκωσία, πάλι ένας με πινακίδες της κατοχής σαν πετεινάρι προσπερνούσε τ' αυτοκίνητα κατά βούληση, χωρίς να κάνει σήμα, χωρίς καμιά ένδειξη, ωσάν να ήταν μόνος στον δρόμο.

Γ) Στη Λευκωσία, σ' ένα στενό δρομάκι ΜΟΝΟΔΡΟΜΟ, εισήρθε ο αδελφός τους, πάρκαρα πάνω στον πεζόδρομο και βρήκε έξω καμαρωτός καμαρωτός. Όταν του έκανα παρατήρηση ότι όχι μόνο μήκη μονόδρομο αλλά πάρκαρα και στη λάθος μεριά, με κατατρόπωσε λέγοντας το αμίμητο «σιγά το κίνισι, εντιαινναρκήσω». Όταν δεν άργησε, διότι ένας προφανώς σωβινιστής φορτηγατζής άρχισε να κορνάρει αγρίως, όποτε ο Τούρκος ξεφύτρωσε από το κατάστημα που μπήκε και στο πι και φι πήγε να φύγει πριν το φορτηγό παρασύρει το αμάξι του.

Όσοι νομίζουν ότι αυτά τα τρία περιστατικά είναι τυχαία κοιμούνται. Οι Τουρκοκύπριοι βιώνουν την ύπαρξή τους ως νικητές, ως κατακτητές και ως οι εξουσιαστές μας. Καταλαβαίνουν πολύ καλά και αυτές τις παραμέτρους, όπως κατανοούν και τη δικιά μας υποτέλεια προς αυτούς. Αφού εμείς συμπεριφερόμαστε ωσάν οι Τουρκοκύπριοι να είναι ο περιούσιος λαός του Θεού, γιατί να μην το κάνουν και αυτοί; Βρίσκουν και κάμνουν. Καιρός να τους δώσουμε να καταλάβουν ότι εδώ υπάρχουν νόμοι που ισχύουν για όλους τους πολίτες. Ακόμη και για τους Τουρκοκύπριους.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΙΘΑΓΕΝΩΝ

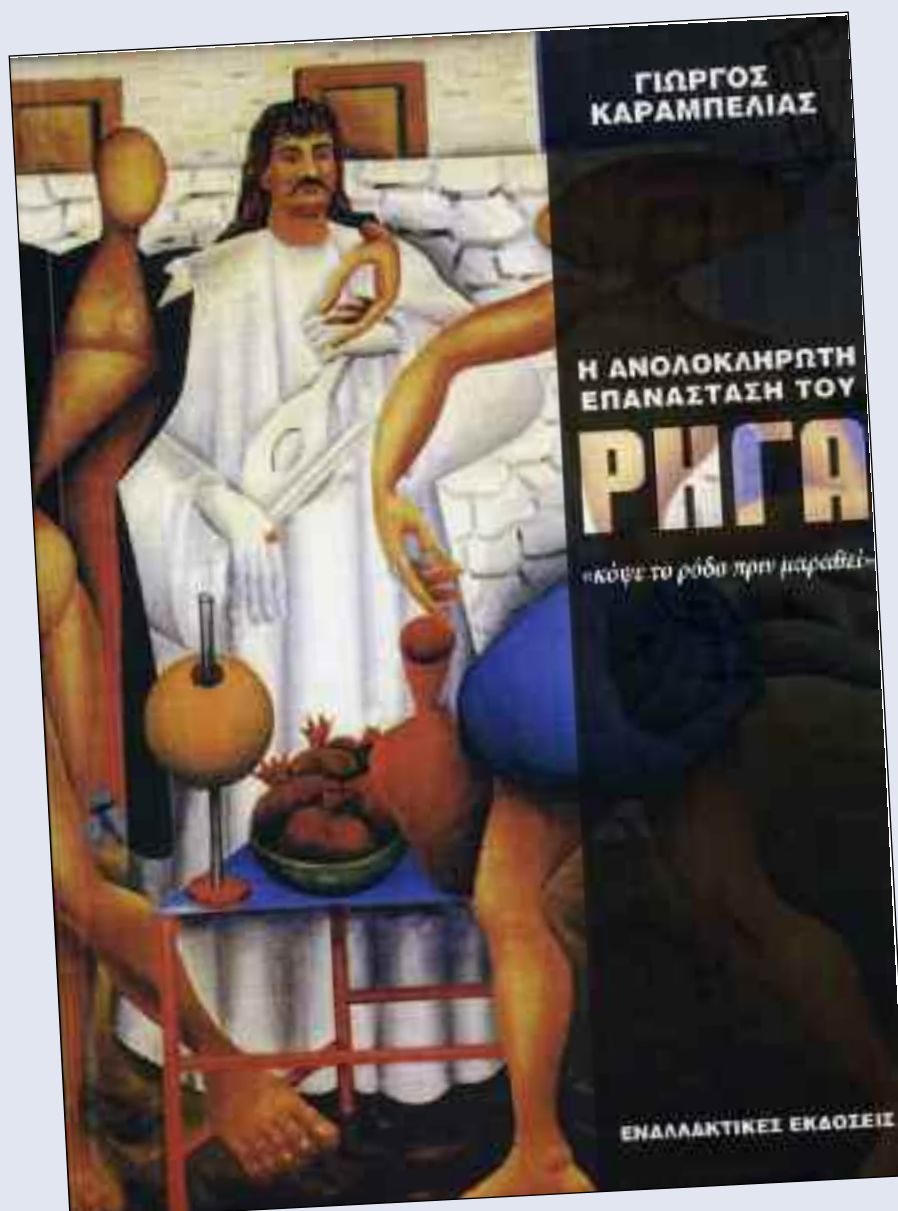
3^ο πανελλαδικό κάμπινγκ ιθαγενών
Άνω Γατζέα Πηλίου 13-17 Ιουλίου

Πραγματοποιείται και φέτος το 3ο Πανελλαδικό Κάμπινγκ των νιών της Ρήξης και του Άρδην, Ιθαγενών στην Άνω Γατζέα Πηλίου, από τις 13-17 Ιουλίου.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

- 1) Αθήνα: 2103826319 και 6975830713 Ιλιάννα
- 2) Θεσσαλονίκη: 2310543751 και 6982118925 Κωνσταντής
- 3) Βόλος: 6948076477 Βασίλης

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Βουλευτικές εκλογές 2011

Τέλη 2007, αρχές 2008. Ανεργία στην Κύπρο, φυσιολογική, κοντά στο 3%. Τα Δημόσια Οικονομικά σε καλά κατάσταση και με Δημοσιονομικό Πλεόνασμα στα Δημόσια ταμεία. Οι νέοι συχνά εργοδοτούνται πριν καν τελειώσουν τις σπουδές τους. Ακόμα ακούει ελληνικά στις υπεραγορές, στις λαϊκές γειτονιές, στα σοκάκια.

Άνοιξη 2011. Η ανεργία επίσημα στο 7,5%, ανεπίσημα κοντά σε διψήφιο νούμερο. 1 στους 2 νέους δεν βρίσκει δουλειά, ιδιαίτερα στις μικρότερες πόλεις της Λάρνακας και της Πάφου. Τα Δημόσια Οικονομικά έχουν γυρίσει τούμπα: Το Δημόσιο Πλεόνασμα έγινε βαρύ Έλλειμμα και το Δημόσιο Χρέος όλο και ανεβαίνει. Χιλιάδες συνάνθρωποι μας χωρίς δουλειά και κάποιοι χωρίς ελπίδα! Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η η μια μετά την άλλη και όσες λειτουργούν δυσπραγούν. Στις υπεραγορές, στις λαϊκές γειτονιές και στα σοκάκια, σπάνια ακούει ελληνικά. Ακούει κυρίως ρωσικά, τουρκικά ή άλλα.

Βουλευτικές εκλογές 22 Μαΐου 2011. Το κυβερνών κόμμα ΑΚΕΛ αυξάνει τα ποσοστά του κατά 1,2% και φτάνει στο 32,6%. Ο άλλος ισχυρός πόλος του ίδιου συστήματος ο ΔΗΣΥ αυξάνει τα ποσοστά του κατά 3,8% και φτάνει το 34,2% του εκλογικού σώματος.

Τα μικρότερα κόμματα που βρίσκονται στην αντιπολίτευση παραμένουν στα ποσοστά τους ή χάνουν από τη δύναμη τους.

Συμπέρασμα: (α) Ο κόσμος και ειδικότερα αυτοί που ψήφισαν, κοντά στις 400.000, είναι ευχαριστημένοι τόσο με την εσωτερική διακυβέρνηση όσο και με το χειρισμό του Εθνικού μας θέματος...!!! Ακόμη επικροτούν τον χειρισμό από πλευράς κυβέρνησης της οικονομικής κρίσης...!!! Κανένα πρόβλημα με τη μεταναστευτική πολιτική ασχέτως εάν 26% του πληθυσμού είναι ξένοι και 36% του εργατικού δυναμικού δεν είναι Έλληνες Κύπριοι...!!! Την ίδια στιγμή αντιλαμβάνονται ότι η πολιτική του 'εταίρου - πόλου' είναι σχεδόν η ίδια. Έτσι ανταμείβουν και αυτούς και γενικότερα το σύστημα το οποίο αθροιστικά ανεβαίνει σε ποσοστά κατά 5% (1,2%+3,8%).

Βεβαίως αξιήθηκε η αποχή, όμως με συμμετοχή στις κάλπες σχεδόν 80% κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι ΑΚΕΛ και ΔΗΣΥ ή ΔΗΣΑΚΕΛ δεν θριάμβησαν.

(β) Ο μέσος Έλληνας της Κύπρου (εάν μπορείς να τον πεις έτσι πια) μετατρέπεται ολοένα και σε πιο 'Κυπραίος'. [Κυπραίος είναι αυτός που αναπνέει, σκέφτεται, συμπεριφέρεται, συναλλάσσεται, αντιδρά, ταξιδεύει, κάνει έρωτα, τρώει, πίνει, κοιμάται, ξυπνά, ονειρεύεται, περπατά, τρέχει (δύσκολο), διαμαρτύρεται, ντύνεται, χαίρεται, λυπάται, μιλά και γενικότερα ζει κυπριακά].

Άνθρωποι κανονικοί - στην Ισπανία ας πούμε, τελευταία - όταν αντιλαμβάνονται ότι τα πράγματα δεν πάν καλά, εθνικά, οικονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά, κ.α. δείχνουν τη δυσανεμία τους γυρίζοντας την πλάτη στους κυβερνώντες και γενικότερα στο υπάρχον σύστημα. Αυτό συνέβη πρόσφατα στην Ισπανία όταν στις

εκλογές που έτυχε να γίνουν την ίδια μέρα με τις δικές μας βουλευτικές, το κυβερνών κόμμα υπέστη πανωλεθρία χάνοντας σημαντικό ποσοστό της δύναμης του, υπολειπόμενο του πρώτου κόμματος κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες!!

Εδώ στην Κύπρο προφανώς η λογική είναι η εξής: 'Μπορεί συνολικά η οικονομία, η κοινωνία, το μεταναστευτικό, το κυπριακό, κ.α. να μην πηγαίνουν καλά, αλλά σε ατομικό επίπεδο ίσως τα καταφέρω!'. Πώς; 'Ανταλλάσσουνται τη ψήφο μου με απτό όφελος' (θέση στην κυβέρνηση, κάποιο επίδομα ή παροχή, μια διευκόλυνση, μια άδεια οικοδομής και άλλα που δεν ξέρω). 'Έτσι ολοένα και περισσότεροι κόσμος μπαίνει στη λογική του ρουφιάνου, του πάρε-δώσε, των ανταλλαγών, των ρουσαφetiών. Ταυτόχρονα,

υποχωρούν ιδέες και αξίες όπως τιμότητα, δικαιοσύνη, αξιοκρατία, γενναιότητα, σύνεση, σοφροσύνη. Και καταλήγουμε στη σοφροσύνη καθότι εάν υποθέσουμε ότι το 67% περίπου των ψηφισάντων (400.000 κοντά) προτίμησαν καθαρά την πιο πάνω λογική ή περίπου, τότε προκύπτει ότι 268.000 συνανθρώπων μας (+/-) πίστεψαν ότι δίνοντας ψήφο παίρνεις κάτι άλλο.

Δεν αντιλήφθηκαν όμως ότι πρακτικά είναι αδύνατον να γίνουν τόσα πολλά πάρε-δώσε. Δεν αντιλήφθηκαν ότι με τον τρόπο που ψήφισαν 'ταΐζουν κι' άλλο την 'άρχουσα τάξη' και την 'αυλή' της μόνον! Οι περισσότεροι δηλαδή έδωσαν ψήφο και θα πάρουν τίποτα (για να μην πω τίποτε άλλο), τη στιγμή που θα μπορούσαν να ψηφίσουν -ίσως- για λίγη δικαιοσύνη, λίγη αξιοκρατία, λίγη τάξη, λίγη τιμότητα ψηφίζοντας κάτι άλλο και κυρίως τα μικρά κόμματα που είναι εκτός συστήματος. Κρίμα... Αυτό βεβαίως ουδόλως θα εμποδίσει τους ίδιους ψηφοφόρους και άλλους να ξαναπροσπαθήσουν μια επόμενη φορά. Η ελπίδα, βλέπετε, πεθαίνει τελευταία...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΣ ΣΤΗ ΡΕΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Πέραν του αντιποδοσφαιρου που εφαρμόζει ο Μουρίνιο, αποδείχθηκε πως ο Πορτογάλος προπονητής είναι και ενταγμένος στις τάξεις του ανθελληνισμού και της συνέχισης της τουρκικής κατοχής στην Κύπρο. Η Ρεάλ απέκτησε 16χρονο Τουρκοκύπριο με πατέρα έποικο από την Πόλη, μετά από επιθυμία του Μουρίνιο. Φήμες μάλιστα θέλουν τον «καλύτερο προπονητή του κόσμου», να κάνει ταξίδια στα κατεχόμενα προς αναζήτηση ταλέντων από το ψευδοκράτος. Καλούμε τον κόσμο της Ένωσης να μοιχοκόψει τη Ρεάλ, να πάψει να είναι οπαδός της ομάδας της Μαδρίτης αν είναι, και να στείλουμε όλοι μαζί επιστολή στο Μουρίνιο καλώντας τον να κάτσει στον πάγκο της τουρκοκυπριακής Ομόνοιας... Το ίδιο είναι!

ΝΕΟ-ΚΡΗΤΕΣ

Τελικά δεν είμαστε οι μόνοι νησιώτες που εισχωρήσαμε στο παγκοσμιοποιημένο στυλ του νεοέλληνα. Μπορεί να μην αποτριχώνονται (δεν θα αφήσουν), αλλά ενώ συνεχίζουν να πίνουν ρακί και να μεθούν σε ρυθμούς κρητικής παραδοσιακής μουσικής, δεν παύουν να αποτελούν τμήμα της αθηναϊκής υποκουλτούρας του Κολωνακίου. Στην όψη 5-6 Κρητικών, μόνο ένας μου φάνηκε σταράτος νησιώτης Έλληνας. Αν δεν είχαν δηλαδή την προφορά, θα συνέχιζα το δρόμο μου, βρίζοντας ξανά το λάφσταϊλ της δυτικής κουλτούρας. Οφείλω να πω, ότι ήλπιζα πως οι Κρήτες συγκρατούσαν στοιχεία ελληνικού πολιτισμού στην καθημερινότητά τους, σε αντίθεση με τους Κύπριους, αλλά έσφαλα. Και αυτοί οι νέοι του Ηρακλείου και των Χανίων, εφαρμόζουν πλήρως τους σύγχρονους νόμους του αφελληνισμού και της παγκοσμιοποίησης. Ελπίζουμε πως θα επιστρέψουμε στην παράδοση, πριν μας πάρουν οι Τούρκοι... από πίσω!

ΟΞΩ ΜΠΟΥΤΑΡΗ!

Η προσπάθεια του δημάρχου Θεσσαλονίκης Γιάννη Μπουτάρη, να εισχωρήσει στις μάζες των Αγανακτισμένων του Λευκού Πύργου, δεν βγήκε σε καλό... γι' αυτόν. Μόλις έγινε αντιληπτός, οι Αγανακτισμένοι επιτέλεσαν το καθήκον τους και τον έδιωξαν σχεδόν κλωστήδον, αφού το κίνημα δεν χωράει Πασόκους, εξουσιολάγνους και νεοθωμανούς. Ελπίζουμε να κατανοήσει ο «καλά κρασιά» δήμαρχος, πως δεν χωράει στις μάζες του λαού και φυσικά η Θεσσαλονίκη δεν είναι δικιά του πόλη, ούτε των Εβραίων και Τούρκων τουριστών. Η απομάκρυνσή του, με σκυμένο το κεφάλι, αποτέλεσε την πρώτη νίκη των Αγανακτισμένων στη Θεσσαλονίκη... Πλέον, η τομή που δημιουργείται ανάμεσα στο λαό και στους «άνωτερους» θα κάνει το ποτάμι χείμαρρο και θα τους παρασύρει σε βαθιά νερά... προς μαύρη θάλασσα!

Αλ.Μιγ.

ΕΦΥΓΑΝ ΝΑ ΠΑΝ ΣΤ' ΑΝΑΘΕΜΑ (ΣΥΜΒΟΛΙΚΑ ΜΙΛΑΜΕ)

Χρήστος Πουργουρίδης

Πάμπης Κυρίτσης

Στέλιος Ιερωνυμίδης

Άριστος Αριστοτέλους

Εζεκίας Παπαϊωάννου

ΗΡΤΑΝ, ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΝ ΣΤΟΝ ΔΙΑΟΛΟ (ΣΥΜΒΟΛΙΚΑ ΜΙΛΑΜΕ)

Χαραλαμπίδου Ειρήνη

Φώτος Κωνσταντίνου

Πιτσιλλίδης Ανδρέας

Παπαγεωργίου Πάμπος

Νικολαΐδης Νίκος

Ο Ζαχαρίας Κουλίας και η εγκαθίδρυση του μεταμοντερνισμού

**Η μικρή μας Πολιτεία
είναι ωραία
έχει τα πάντα
θα εκραγεί από ευτυχία**

Παύλος Παυλίδης

Άλλοτε ως πειστικό άλλοθι και άλλοτε ως ατράνταχτο επιχείρημα, διαχέεται η άποψη, από αέρος και πανταχόθεν, πως στις μικρές κοινωνίες (καλήώρα) όλοι γνωρίζουν τι καπνό φουμάρει ο διπλανός. Ο πάσα ένας ξέρει (ή, μπορεί, εύκολα να μάθει) το ποιόν του αλλοιού και συνεπώς, «ας μην κοροϊδεύμαστε».

Βάζουμε, για λίγο, στην άκρη την αδυναμία μας να κατανοήσουμε την αντιστροφή ανάλογη σχέση αυτού του everybody κπως με το μέγεθος του τόπου, και, ανεξαρτήτως τούτου, εισηγούμαστε πως βρισκόμαστε πλησιέστερα στην αλήθεια αν υποστηρίξουμε πως η μικρή κοινότητα δημιουργεί μάλλον την ψευδαίσθηση ότι όλοι γνωρίζουμε.

Τα κίνητρα και οι απώτεροι σκοποί του καθενός δεν ανιχνεύονται ευκολότερα επειδή ο κοιμιστής τους ζει σε κλωβί. Αν ήταν έτσι, κάθε μέλος μιας οικογένειας θα ήταν ανοιχτό βιβλίο για τα υπόλοιπα. Ό,τι υπολανθάνει κι ό,τι λαθροβιοί, υπολανθάνει και λαθροβιοί εξίσου άνετα σε μικρή ή μεγάλη χώρα. Αν κάτι, επομένως, σηκώνει ανασήκωμα φρυδιού, όπως, π.χ. το «έκανα αυτό που μου επέβαλλε η συνείδηση / το αίσθημα ευθύνης / το πατριωτικό καθήκον μου» ας αφήσουμε αυτό το φρύδι να ανασηκωθεί χωρίς το βαρίδι μιας ψευδέπιγραφης τοπικιστικής οικειότητας που

εγγυάται διείσδυση στα μύχια της ψυχής του γείτονα.

Κάποιο λάκκο έχει η φάβα, συνηθίζουμε να λέμε όταν η χειρονομία παραείναι καλή για να είναι αληθινή. Στην περίπτωση των πολιτικών προσώπων, δε, αυτός προάγεται σε αλατόλακκο· μια στυφή επίγευση απλώνεται στο στόμα άμα καλούμαστε να καταπιούμε ανιδιοτελείς εκδηλώσεις με συνειδησιακό έρμα.

Πιστεύει στ' αλήθεια κανείς ότι ο οποιοσδήποτε πολιτικός άνδρας (ή γυναίκα) ενεργεί χωρίς κρυφή ατζέντα; Ότι ελαύνεται απ' ό,τι λέει πως ελαύνεται; Ότι παραδίδεται στο περιλαμπρο και κατάφωτο προσκήνιο, που ετοιμάζουν ασμένως οι τηλεοπτικοί προβολείς, αγγαός και άσπιλος; «Υπάρχουν πράγματα που λέγονται

και δεν γίνονται» είχε πει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής «και πράγματα που γίνονται και δεν λέγονται».

Η προγραμματισμένη και ηρωική έφοδος του Ζαχαρία Κουλία χαροποίησε τις απορριπτικές δυνάμεις ενώ πήρε το μερτικό απ' την χαρά των ενδοτικών συμμαχιών και το έχωσε στα ενδότερα.

Εντούτοις, αμφοτέρως θα πρέπει να αισθάνονται ανακουφισμένες. Οι πρώτες επειδή συνέβηκε αυτό που εύχονταν να συμβεί (και μάλιστα με το μικρότερο δυνατό κόστος) και οι δεύτερες επειδή αξιοποιούν ήδη το ηθικό έρμα που (κακά τα ψέματα) προσφέρει η θέση του αδικημένου.

Αν ο Ζαχαρίας Κουλίας είναι τρελό ηλεκτρόνιο, απίθανο maverick ή παμπόνηρος χωριάτης ας ψάξουν να το βρουν εκείνοι που κάηκαν κι εκείνοι που γλάντησαν. Ή, εκείνοι που αρέσκονται σε ψυχολογικές καταβυθίσεις.

Εμείς, επειδή αφενός θεωρούμε ότι οποιαδήποτε απόφαση ενός πολιτευτή εκφεύγουν της νόρμας αποδίδεται σε μη ανιχνεύσιμους εσωτερικούς μηχανισμούς (όσο μικρή κοινωνία και αν διακονεί αυτός) και επειδή αφετέρου, συγγνώμη κιόλας αν ακουστεί υπερφίαλο, - δεν είναι, σκεφτείτε το -, αποτελεί ασχολία κατώτερη του επιπέδου μας, επισημαίνουμε απλώς πως η ψήφος

από τον Ζαχαρία Κουλία σε πρόεδρο άλλου κόμματος για την προεδρία της Βουλής συνιστά τη ληξιαρχική πράξη γέννησης του μεταμοντερνισμού στην κυπριακή πολιτική σκηνή. Κι αυτό επειδή, ακριβώς, δόθηκε από τον Ζαχαρία Κουλία και όχι οποιονδήποτε άλλο.

Αν αναλογιστούμε πως στη δεκαετία του 60 η υπόθεση Profumo υπήρξε η γενεσιουργός αιτία του μεταμοντερνισμού στο πολιτικό γίγνεσθαι στην Αγγλία και πως στην Ελλάδα αυτός ήρθε με το νεύμα του Ανδρέα στη Δήμητρα στη σάλα του αεροπλάνου προ εικοσαετίας περίπου, τότε, η μικρή μας πολιτεία δεν άργησε και πολύ. Ο Ζαχαρίας Κουλίας, αναμφίβολα, ότι πιο παρωχημένο έχει να επιδείξει η κυπριακή πολιτική σκηνή όσον αφορά ύφος, εμφάνιση, νοοτροπία και λόγο, εκδήλωσε, ακαριαία και διά απλής ανατάσεως της χειρός, παρακαλώ, ότι πιο προχωρημένο επιβάλλει το σύγχρονο πρότυπο του δυτικού ανθρώπου. Το ξεμάντρωμα, την απείθεια, το think for yourself.

Από αυτό το στιγμιαίο ζευγάρι των δύο εκρηκτικών αντιθέτων ξεπετάχτηκε, τη σωτήρια Πέμπτη 2α Ιουνίου 2011, η κατ' εξοχήν μεταμοντέρνα συνθήκη όπου το υψηλόφρον συμφύρθηκε με το χθαμαλό, το εντραπέλο με το σοβαρότατο, το παλαικό με το μοντέρνο, το θεσμικό με το καφενετζιδικό, το γραφικό με το ευγενές, το περιθωριακό με το ηγεμονικό, το κουλό με το κρίσιμο.

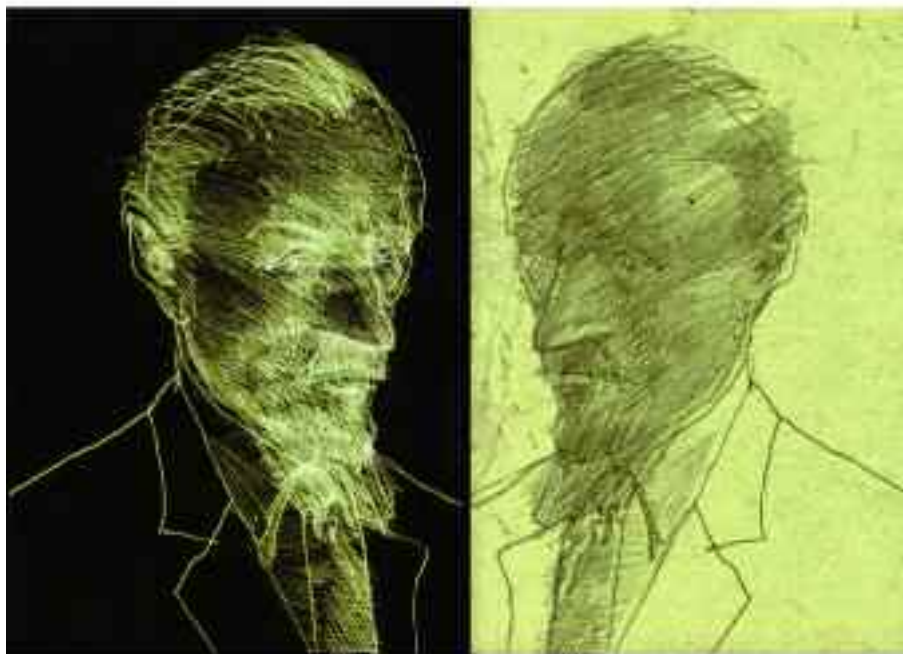
Ζαχαρία Κουλία, σε ευχαριστούμε. Υπήρξες, τη παντελή αγνοία σου, ρηξικέλευθος. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Ευάγγελος Καραμίζος

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΘΕΟΚΛΗΣ ΚΟΥΓΙΑΛΗΣ

Η ΦΩΝΗ ΕΝΤΟΣ

Μυθιστόρημα

10 ΕΥΡΩ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2011

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΕΛΕΣΙΗΣ

ΖΗΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ

Μυθιστόρημα

25 ΕΥΡΩ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2011

Η ΚΛΕΙΤΟΡΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ

Δυστυχώς τα νέα που μας φέρνει το ιατρικό δελτίο από το intensive care του νοσοκομείου δεν είναι και τα καλύτερα, αφού η εφημερεύουσα ιατρός του unit έχει εκδώσει ανακοίνωση με την οποία γνωστοποιεί στο κοινό πως ο πόνος που νιώθει στον λαιμό ο κ. Κουλιάρης, οφείλεται στο γεγονός ότι τον είχαν κρεμάσει στην προηγούμενη ζωή του. Σε δηλώσεις του ο ζαβολιάρης πολιτικός διασαφήνισε πως το θέμα δεν τον κόφτει μπακκίρα, διότι το μόνο που θυμάται από την προγενέστερη ζωή του είναι τους τσιριπίλλους μέσα στην κυψέλη και τόνισε πως αυτό που τον απασχολεί τώρα είναι πώς θα βάλει πουκάτω την εφημερεύουσα ιατρώ.

• • •

Εξερχόμενος από την εντατική, ο κ. Κουλιάρης συναντήθηκε με τον κ. Ομήρου που εισερχόταν εκείνη την στιγμή σε άσχημη κατάσταση. Ο Πρόεδρος της Βουλής βρίσκεται σε αφασία, που υπέστη ως αποτέλεσμα των βροντερών πισκαλιών της κ. Ρούλας Μανρινικόλα, η οποία την ώρα της ανακοίνωσης της εκλογής του κ. Ομήρου, καθόταν δίπλα του στα έδρανα της βουλής και πισκαλούσε σαν αφηνιασμένος πίθηκος. Ο Κ. Γιαννάκης θα παραμείνει σε αφασία μέχρι τη λήξη της θητείας της κ. Ρούλας, που στο παρόν στάδιο εξημερώνει καρχαρίες σε ερμητική τοποθεσία. Όπως είναι γνωστόν, η εν λόγω βουλευτίνα είναι αυτοδημιούργητη και δεν οφείλει σε κανένα την αποτυχία της στη ζωή.

• • •

Αξίζει να σημειωθεί πως ένας από τους καρχαρίες αυτούς κατέφαγε ηλεκτρολόγο στην Αθαλάσσα. Ο άτυχος τεχνικός είχε

πάει με άλλους τίτσιρους στη λίμνη και την ώρα που προσπαθούσε να αφαιρέσει μια ομπρέλα από τον πισινό του, ακουστήκαν οι δραματικές κραυγές «καρχαρίας-καρχαρίας», τις οποίες εξέλαβε δυστυχώς ως «Ζαχαρίας-Ζαχαρίας». Πλανόμενος πλάνην οικτρών, έτρεξε να συναντήσει τον παρεκτραπέντα βουλευτή, αναδυόμενο όπως περίμενε μέσα από τους αφρούς των κυμάτων, μόνον για βρεθεί μέσα στα σαρόνια του καρχαρία που τον έκανε με τα κρεμμυδάκια. Που την άλλη ως επρόσθετο όμως, ένεν; Δεν νομίζετε εξάλλου πως έτρεπε να ξέρει ότι ο Ζαχαρίας εν ο καρχαρία του γλυκού νερού;

• • •

Πάντως, εάν πιστεύετε πως θα έλθει το Γενικό Σχέδιο Υγείας να σώσει την κατάσταση με τα κρουρολογήματα, τις αφασίες, τους πόρους κ.τ.λ., οφείλω να σας ενημερώσω ότι ο νους σας είναι πάνω από την κκελλέ σας. Ο Υπουργός Υγείας έχει ήδη δηλώσει πως ΓΕΣΥ και τέτοιες παπαριές θα πρέπει να τα ξεχάσουμε, διότι υπάρχουν πιο απλοί τρόποι για να μας τα τρώνε οι γιατροί. Έτσι, αντί του ΓΕΣΥ, θα εισαχθεί ένα άλλο σχέδιο, βάσει του οποίου οι πολίτες θα καταβάλλουν 50 Ευρώ στον κάθε γιατρό που θα διασταυρώνει τον δρόμο τους. Όπως γίνεται αντιληπτό, αυτή δεν είναι ζωή, πράγμα που παραδέχθηκε και ο ίδιος ο Υπουργός. Ρωτηθείς τότε για-

τί να θέλει να ζει μια σκατένη ζωή, ο Υπουργός διερωτήθηκε: "Τι άλλο υπάρχει;"

• Anyway, αναμένεται με μεγάλη αγωνία η επανέναρξη των εργασιών της Βουλής, η οποία στην πρώτη της συνεδρία θα συζητήσει το μείζον θέμα που προκύπτει με το χαρτί τουαλέτας στις οικίες του κόσμου. Πάντως στις συνειδήσεις των Βουλευτών φαίνεται να επικρατεί η ιδέα όπως το ακριβό, ποιοτικό κολόχαρτο, να τοποθετείται στην τουαλέτα των ξένων και στο master bedroom, να τοποθετείται το φτηνό. Η σχετική νομοθεσία αναμένεται να διευρύνει τον πετυχημένο θεσμό του «αστυνομικού της γειτονιάς», αφού θα προνοεί την παράλληλη εισαγωγή του «αστυνομικού του αποχωρητηρίου». Οι επίλεκτοι αυτοί αστυνομικοί θα τοποθετούνται στις τουαλέτες των ξένων, για να καταγγέλουν την αλόγιστη χρήση κολόχαρτου πολυτελείας, φαινόμενο που προσλαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις στον τόπο μας.

• • •

Στο μεταξύ, ο κ. Κουλιάρης, διευκρινίζοντας τι ακριβώς εννοεί με τη φράση «θα βάλω την εφημερεύουσα ιατρώ πουκάτω», εξήγησε ότι προτίθεται να την κουσπίσει, να της τον αντινάξει, να της ριζέει θκυ σσιπεθκίες, να φβάλει την πιάλα της, να της τον σύρει, να της τον κάτσει, να της την πυροκόλλει, να της τον χαπλατίσει, να της τον τραβήσει, να της τον χώσει να μεν φαίνεται και τέλος, αν όλα πάνε κατ'ευσχήν, να της τον ποτυλίξει τζιόλας.

Πορφόριος Ρουπιρόζα

Όταν τ' αστέρια ήταν λαμπερά: Ο άλλος Μίμης

Όταν έχεις περάσει την παιδική σου ηλικία σε μια εποχή που η επέτειος της 1ης Απριλίου στο σχολείο δεν ήταν κάποιο απόμακρο γεγονός της Ιστορίας αλλά τα ίδια τα χθεσινά γεγονότα και όταν τα σημάδια από το ξύλο των Εγγλέζων πάνω στο σώμα του δασκάλου σου ήταν ακόμη ορατά, τότε δεν μπορεί παρά το μυαλό να έχει αποτυπώσει κάθε στιγμή της περιόδου εκείνης.

Η φαντασία συχνά ξεφεύγει από τη σημαντική πραγματικότητα και περιπλανάται πίσω στον χρόνο. Ξύνει τα μολύβια με τις χιαστί γαλανόλευκες και τις φωτογραφίες του Μακάριου και του Γρίβα, οραματίζεται την «αναβληθείσα» Ένωση με τη μαγική χώρα Ελλάδα, θαυμάζει τους πανύψηλους φαντάρους της ΕΛΔΥΚ, δεν αφήνει γραμμή αδιάβαστη από τις αθλητικές εφημερίδες της εποχής, γεμάτες ιστορίες για τους ντόπιους ήρωες του ΑΠΟΕΛ, της Ομόνοιας και της Ανόρθωσης, τις εμβληματικές βεντέτες των αθηναϊκών ομάδων και τον ανίητο Πελέ της Βραζιλίας, χειροκροτεί τον Γιούρι Γιαγκόβιν και τη Βαλεντίνα Τερέσκοβα στους δρόμους της Λευκοσίας τραγουδώντας το τοιαυτό της εσχής «Ο Καρχαρία που επήεν στο Φεγγάρι»!

Η πρόσφατη παρουσία του θρυλικού ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ Μίμη Παπαϊωάννου στο «Αιγαίον, Οινοπνευματικόν, Ενωτικόν» ήταν αρχική για να ξυπνήσει μνήμες άλλων εποχών!

Ο γράφων, εκ γενετής Παναθηναϊκός, είχε την τύχη να «μεγαλώσει» μαζί με τον Μίμη Δομάζο, με τον «άλλο Μίμη», αυτόν της ΑΕΚ, να αποτελεί το αντίπαλο δέος και συνάμα ευλογημένο συμπαικτή του δικού μας, όταν φορούσε τη φανέλα με το εθνόσημο!

Τετάρτη 27 Νοεμβρίου 1963, λίγες μέρες πριν την Τουρκανταρσία, έγινε το φιλικό Κύπρος-Ελλάδα στον «πέτρινο» αγωνιστικό χώρο του ΓΣΠ. Ο πατέρας μου είχε την οικονομική άνεση να αγοράσει εισιτήρια για καρέκλες εντός του αγωνιστικού χώρου (!)* και εγώ περιμένα με ανυπομονησία να «ακουμπήσω» τον Δομάζο, τον Παπαϊωάννου, τον Παντέλα, τον Νικιάκη, τον Πάγκο, τον Κρυ-

Μια σπάνια φωτογραφία: 11/12/1968, πριν από την νίκη 4-1 με την Πορτογαλία. Ίσως η πιο ταλα-ντοχά Εθνική όλων των εποχών. Της έλειπε απλώς ένας Ρεχάργκελ για να μην έχανε το ραντεβού με την Βραζιλία του Πελέ, στο Μεξικό το 1970.

Πάνω: Χάιτας, Οικονομόπουλος, Γκαϊτατζής, Μπαλόπουλος, Καμάρας, Ζαντέρογλου.

Κάτω: Δέδες, Σιδέρης, Δομάζος, Παπαϊωάννου, Μπατινός.

Στο 55ο λεπτό έκανε ντεμπούτο στην Εθνική ο Γιώργος Κούδας αντικαθιστώντας τον Δέδε. 11/12/1968: Σιδέρης, Δομάζος, Παπαϊωάννου και Κούδας για πρώτη φορά μαζί!

στάλλη!

Ο Μίμης Παπαϊωάννου έκανε το ντεμπούτο του στην Εθνική και ήταν η πρώτη φορά που οι δύο θρυλικοί Μίμηδες του Ελληνικού Ποδοσφαίρου θα έπαιζαν μαζί! Ο Γιώργος Σιδέρης, προς μεγάλη απογοήτευση των οπαδών του Ολυμπιακού Πειραιώς δεν είχε έρθει με την αποστολή. Ήταν τυχερός! Ο Πάγκος και ο Κρυστάλλης ξεδίπλωσαν τον τεράστιο ταλέντο τους και στο 63ο λεπτό το σκορ έγραφε ΚΥΠΡΟΣ-ΕΛΛΑΔΑ 3-0! Ο Δομάζος μείωσε με πέναλτι και στα τελευταία 15 λεπτά η ΕΛΛΑΔΑ προσπάθησε απελπισμένα να ισοφαρίσει. Είχε αρχίσει να δует ο ήλιος και τα φλας άστραφταν 3 φορές όταν σε ισάριθμα σουτ του Δομάζου, ο Νίκος Ελευθεριάδης, στην καλύτερη ίσως εμφάνισή της καριέρας του, κατέβασε την μπάλα 2 φορές από το αριστερό γάμα της εστίας

του και ο Αντωνής αποσόβησε βέβαιο τέρμα με ανάποδο ψαλίδι πάνω στη γραμμή!

27 Νοεμβρίου 1963, Κύπρος-Ελλάδα 3-1 (1-0), Φιλικός

Διατητής: Κυριακίδης (Κύπρος)

Κύπρος: Ελευθεριάδης - Αντώνης, Κώνστας, Χιώτης, Αντωνιάδης, Παντέλος (46 Ορφανίδης), Νικιάκης, Αμιλίου (46 Πανίκος), Πάγκος, Κρυστάλλης, Σωτηράκης.

Ελλάδα: Βαλλιάνος - Κεφαλίδης, Παπουλίδης, Τ. Βασιλείου (15 Εμμ. Παπαζογλου), Ανδρέου, Σκευοφύλαξ, Δομάζος, Σταματιάδης, Παπαεμμανουήλ, Μίμης Παπαϊωάννου (αρχηγός), Χριστοφορίδης (46 Βετούρης).

Σκόρερς: 10 Πάγκος, 55 63 Κρυστάλλης, 75 Δομάζος (πέναλτι).

Τα χρόνια πέρασαν, ήμουν πια φοιτητής

στην Αθήνα και ένα Σάββατο απόγευμα, στις 9 Οκτωβρίου 1976, κάποιος έριξε την ιδέα: «Πάμε Καραϊσκάκη, στο ματς της Εθνικής με την Ουγγαρία».

Ο Πετρόπουλος θα βάλει Δομάζο και Παπαϊωάννου, και μάλλον είναι η τελευταία φορά που θα δούμε τους Μίμηδες μαζί στην Εθνική!»

Κατηφορίσαμε προς το παλιό Καραϊσκάκη και 13 χρόνια μετά από την πρώτη κοινή συμμετοχή του Δομάζου και του Παπαϊωάννου στην Εθνική θα ήμουν και πάλι εκεί στην τελευταία επίσημη** κοινή τους εμφάνιση με το εθνόσημο.

Σάββατο 9 Οκτωβρίου 1976, Πειραιάς (Στάδιο Καραϊσκάκη), Θεατές: 27.000.

Ελλάδα-Ουγγαρία 1-1 (0-0), Προκριματικά Παγκοσμίου Κυπέλλου 1978

Ελλάδα: Κωνσταντίνου - Μπάμπης Ιντζόγλου, Νικολάου, Καψής, Κυράστας, Νικολοΐδης, Σαράφης, Δομάζος, Δελιγκάκης (58' Δαβουρλής), Παπαϊωάννου(αρχηγός), Κρητικόπουλος.

Προπονητής: Λάκης Πετρόπουλος

Ουγγαρία: Κόβατς - Τόρεκ, Μπάλιντ, Τοτ, Εμπετζι, Κέρεκι, Πουσταύ (57 Μάγκιορ), Νίλαζι, Φαζέκας, Πίντερ, Βάραντι

Διατητής: Βέρεο (Αυστρία)

Σκόρερς: 68' Παπαϊωάννου, 84' Νίλαζι

Ξ.

* Ναι, τότε βάζανε κόσμο και μέσα στον αγωνιστικό χώρο για να βγάλουνε καμιά λίρα παραπάνω. Βεβαίως επρόκειτο για... κανονικούς φιλάθλους, μαζί με τα παιδιά τους, που ήθελαν να δουν από κοντά τα γάντια, τα οποία ο περιφημος Λεβ Γιασίν είχε χάρισει στον Νίκο Ελευθεριάδη σε ματς ΕΣΣΔ-Κύπρος που έγινε στη Μόσχα!

** Δομάζος και Παπαϊωάννου ξαναπαίξαν μαζί στην Εθνική στο φιλικό 1-1, της 26/1/1977, στο Τελ-Αβίβ με το Ισραήλ.

ΑΝΑΦΑΝΔΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΩΝ

γράφει Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Η ΠΤΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ«Απ' έξω παπάς, από μέσα Σατανάς.»
- Αρμένικο ρητό

Κατά την θητεία του ως πρόεδρος της Βουλής, ο Μάριος Κάρογιαν ενεφανίζετο ως μειλίχιος, ήρεμος, ευγενικός, καλοπροαίρετος και, ίσως ακόμη και συμπαθής, έστω και αν αι εν λόγω ιδιότητες πιθανότατα να ήσαν επικοινωνιολογικά παίγνια.

Έδιδε διδάγματα σοβαρότητας, υπευθυνότητας και ηθικής, κακίζων τους λαμβάνοντας ακραίας θέσεις, τόσο εις το εθνικόν θέμα όσον και εις έτερα θέματα εσωτερικής διακυβέρνησης, συμφωνών μετά πάντων και διατηρών ισορροπίας ως δεινός σχοινοβάτης τσίρκου ή ζογκλέρ.

Μάλιστα, ήτο και άκρως ανεκτικός με τας απόψεις των αντιφρονούντων εις το Δημοκρατικόν Κόμμα επαναλαμβάνοντας αδιαλείπτως ότι στο ΔΗ.ΚΟ. η αντίθετος άποψις είναι πάντοτε σεβαστή. Ασφαλώς, η ανοχή της αντιθέτου άποψις δεν ήτο αλτροισμός εκ μέρους του καθ' ότι ούτως ικανοποιούσε την βάση του κόμματος, ήτις αντιτίθετο εις την κατάπτυστον Ακελικήν συμπόρευσίν του.

Βολεμένος εις την δευτέραν τη τάξει ιεραρχικώς θέσιν εις την Δημοκρατίαν ενεφανίζετο ακαταπαύστως εις τα κανάλια, προβάλλων εαυτόν με το εσαεί ιεροκλήρυκος, με αποτέλεσμα να μην δημιουργή ούτε φανατικούς οπαδούς, αλλ'

ούτε και άσπονδους εχθρούς.

Κατά την διάρκεια των βουλευτικών εκλογών, η μεταμόρφωσις τούτου εκ Δρ. Τζέκιλ εις κον Χάιντ ήρχισεν, βαθμηδόν, να επέρχεται. Ως άξιος θεματοφύλαξ των υποθηκών του ιδρυτού του κόμματος και μαιτο εις θέματα κακεντροχών δολοπλοκιών Σπύρου Κυπριανού, ήρχισεν να υποσκάπτει ανευθριάστως άτινας των συνυποψηφίων βουλευτών του εθεώρει επικίνδυνους δι' εκείνον και διά την μετά της πολιτικής αιρέσεως του ΑΚΕΛ συμπόρευσιν, ως επίσης και δια τα μακροχρόνια τούτου σχέδια δι' επίτευξιν αένανς μετά τούτους, εκ περιτροπής εξουσίας.

Τα βέλη του εστράφησαν εις τους Κουλιάν, Κολοκασίδην και Κερεβέζον οίτινες ήσαν λάβροι επικριταί των ολέθριων χειρισμών του παντελώς αδαούς και ατυχώς του κράτους προκαθημένου κ.Χριστόφια. Ενώ όμως ο μέγας διδάκτωρ Σπύρος ενεργούσεν υπογείως και με άκρην επιμέλειαν, ο Αρμενολατίνοσ Μάριος ενεργούσεν ακροθιγώς και ερασιτεχνικώς, ως αρμόζει εις άνευ αρχών και όρχεων φιλότουρκον Μαρωνίτην (έστω και κατά το ήμισυ).

Παρά ταύτα, επέτυχε τον καταποντισμόν των πρώτων δύο ενώ, ο κ. Κουλιάν, εξελέγη μετά βαίων και κλάδων διά να αποκολλήση με την ψήφον του τον Αρμενολατίνον εκ της πολυπόθητου καρέκλας του προέδρου της Βουλής ήτις είχεν, λόγω παρόδου χρόνου και υπερμέτρου εις ταύτην λαγνείαν, σφηνωθεί εις τα έγκατα των οπισθίων τούτου, το οποίον επροβλημάτιζε και τον Υπουργόν Εξωτερικών.

Η εκλογή του Γιαννάκη Ομήρου εις την ως άνω θέσιν επανέφερε την συνταγματικήν τάξιν καθ' ότι, ο Πρόεδρος της Βουλής, πρέπει βάσει ρητής πρόνοιας του συντάγματος να είναι Έλλην (όχι να ανήκει ασπλώς εις την Ελληνικήν κοινότητα, ως ορισμένοι αδαείς πιστεύουν).

Εις την πρώτην μετά την πτώσιν του τηλεοπτικήν εκπομπήν εις άτινα ενεφανίσθη, ο ελέω αποτυχίας μεταλλαγμένος ημιμάρον, έδιδε την εντύπωσιν του άρτι ανανήψαντα εξ' εγκεφαλικού επεισοδίου. Το επίπλαστον προεκλογικόν του χαμόγελον και το άνετον τούτου ηγετικόν στυλ εξηφανίσθη και ταύτα αντεκατεστάθησαν υπό σκληρού ύφους,

απλέτου πικροχολίας και μίσους. Με το στόμα τούτου σφιγμένον και στρεβλωμένον και αντικατοπτρίζον το απρόσμενον σόκ της ανειπώτου απωλείας του προσφιλούς του θρόνου, επαρουσίαζε μίαν δεδομένως μίζερην εικόνα.

Μερικάς ημέρας μετά την πτώσιν, ενώ παρέπαιε εις το πυρ της σχετικής αφανείας του αποτυχόντος, ο ως άνω τεθλιμμένος μετέτρεψε την απόγνωσίν του εις οργήν, ούτω πως συμπληρώνων την πλήρη μεταμόρφωσίν του εις τον μοχθηρόν κον Χάιντ.

Μετά των υπάκουων τούτου γλειφτοδαιμόνιων, την υστερικήν πατσαβούραν Κυριακίδου και τον βλάκα και υπό λογοδιάρροιας διακατεχόμενον Βότσην, άτινες έσχίζαν τα μάτια τους διά τους αντιφρονούντας και εξητούσαν την κεφαλήν των επί πίνακι, ο κ. Μάριος Χάιντ έστησεν δημοκράϊας επινοήσεως ιερών εξέτασιν.

Παρανόμως και αντικαταστατικώς, εις κονκλάβιον μαριονέτων, καιροσκοπων και γλειφτών απέβαλεν τους Κολοκασίδην και Κουλιάν, εις την απουσίαν τούτων και χωρίς να ακουσθούν, παραβιάζοντας ούτω πως κάθε κανόνα δικαίου.

Η εσχάτη αύτη πράξις τον εξέθεσε πλέον εντελώς ως ένα φαρμακερόν όφιν, του οποίου η πολιτική εξόντωσις είναι επιβεβλημένη, αλλά και απέδειξεν ότι η αρχαία ρήσις «αρχή άνδρα δείκνυσι» λειτουργεί και αντιστρόφως ως «απώλεια αρχής άνδρα δείκνυσι».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΜΑΝΟΣ ΛΟΥΚΑΚΗΣ

στο Αρέτι στην ξερολιθιά
του άγουρου ακροβάτη

8 ΕΥΡΩ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΝ
ΑΕΥΚΩΣΙΑ 2011

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

Κ.Κ.Κ.
ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗΣ
1975-1977

10 ΕΥΡΩ

8
ΜΙΚΡΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2011

ΚΑΛΙΡΗ ΑΓΓΕΛΙΑΔΟΥ

Αμφορείς της μνήμης

8 ΕΥΡΩ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΙΓΑΙΟΝ
ΑΕΥΚΩΣΙΑ 2011**Μπουάτ**
ΟΥΤΟΠΙΑ

Παρασκευή και Σάββατο

Πλούσιο Μουσικό πρόγραμμα
Έντεχνο, Λαϊκό και Ρεμπέτικο

Οδός Ελευθερίας 125 - ΛΕΜΕΣΟΣ - τηλ. 25349300

Γιάννος Κρίστια Τσοός

Η άλλη Ένωση

ΕΝ ΠΑΕΙ...ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ

Εις μνήμην Ανδρέα Θεοδώρου

- Εν πάει του Κάρογιαν να τραουδά «Αγάπη που γίνες δίκιοπο μαχαίρι κάποτε μου δίνες μόνο τη χαρά...» τζιαι να το αφιερώνει στον Κολοκασίδη.
- Εν πάει της Αθηνάς Κυριακίδου να τραουδά «Μα αυτός κοιτάει αγέρωχα και πουλάει φτηνά τον έρωτα σαν Ιούδας φιλά υπέροχα...».
- Εν πάει του Ρίκκου να τραουδά «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει δεν την σκιάζει φοβέρα καμιά μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει και ξανά προς την δόξα τραβά...».
- Εν πάει του Νικόλα Παπαδόπουλου να τραουδά «Είμαστε δυο, είμαστε τρεις, είμαστε χίλιοι δεκατρείς, καβάλα πάμε στον καιρό με τον καιρό με την βροχή το αίμα πήζει στην πληγή ο πόνος γίνεται καρφι...».
- Εν πάει του Φύτου Κωνσταντίνου να τραουδά «Εγώ με την αξία μου κι όχι με ξένες πλάτες, περήφανα περπάτησα μες της ζωής τις στράτες».
- Εν πάει του Ομήρου να τραουδά του Κουιλιά «Εγώ είμ' αϊτός κι εσύ 'σαι τα φτερά μου κι όταν μου φεύγεις μακριά χάνω το πέταγμά μου...».
- Εν πάει του Κυρίτη να τραουδά «Το μερτικό μου απ' τη χαρά μου το 'χουν πάει άλλοι γιατί είχα χέρια καθαρά και μια καρδιά μεγάλη».
- Εν πάει της Ειρήνης Χαραλαμπίδου να τραουδά «Της Νέας Ελλάδας παιδιά σηκωθείτε σπλαβιά δεν έχει η χώρα πια καμιά...».
- Εν πάει του Πιτσιλλίδη να τραουδά «Εγώ είμαι ένας απόκληρος και μ' ανθρωπιά ολόκληρος δεν πάτησα σε πτώματα για ν' ανεβώ ψηλά πατώματα».
- Εν πάει του Άντρου Κυπριανού να τραουδά «Οι αστοί τρομάξανε και κάστρα φτιάξανε να κλείσουν τα παιδιά των εργατών μ' αυτοί με μια γροθιά σπάζουνε τα δεσμά τα κάστρα καταργούνε των αστών...».
- Εν πάει του Αναστασιάδη να τραουδά «Εγώ καλός γεννήθηκα, καλός θε να πεθάνω, κι αυτούς που μ' αδικήσανε και με κατηγορήσανε, κακό δεν θα τους κάνω...».
- Εν πάει του Περδίτη να τραουδά «Είμαι τραγουδι είμαι λαός δεν είμαι σκλάβος κανενός...».
- Εν πάει του Κολοκασίδη να τραουδά «Γιατί με ξύπνησες προί μέσα στον ύπνο τον βαρύ γιατί την πόρτα μου χτυπάς τι θέλεις τώρα, τι ζητάς ωωω δε θέλω πια να μ' αγαπάς...».
- ΕΝ ΠΑΕΙ ΤΟΥ ΚΟΥΛΙΑ ΝΑ ΤΡΑΟΥΔΑ ΤΟΥ ΚΑΡΟΓΙΑΝ «Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΣΟΥ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΚΠΟΡΘΗΣΗ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ ΩΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΙΣΑΙ ΕΛΛΗΝΑΣ. ΠΙΝΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΛΑ, ΠΙΝΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΣΙ».
- Τζιαι να του απαντά ο Κάρογιαν «Έψαξα άδικα να βρω ανθρώπους να με νιώσουνε μα δυστυχώς δεν βρήκα πάνω στις τόσες μου πληγές αχ, αχ κι άλλες πληγές μ' ανοίξανε και γελασμένος βγήκα...».

Και λίγη Ειλικυρήνεια, ώ Κύπριε, Κερυνειώτη!

Και λίγη Ειλικυρήνεια, ώ Κύπριε, ώ Κερυνειώτη! Τι θέλεις, ποιος είσαι, τι, πια, δικαιούσαι να δηλούσαι; Είναι αδιανόητο, βούλιαξε η ψυχή, να βλέπει κανείς πόσον απέτυχε κάθε προσπάθεια, στην προεκλογική εκστρατεία, να «επανασυνδέσουμε τη λαϊκή βούληση με το καίριο ζήτημα της εθνικής σωτηρίας». Ειδικά στην Κερυνεία, όπου το 70% ψήφισαν τα μεγάλα κόμματα της διζωνικής... Δηλαδή της παραγραφής της Κυρηνείας, της νομιμοποίησης της κατοχής της, της παράγωσης της τουρκοποίησης της.

Τόσον πια αμετακίνητο το μάντρωμα των εκλογών στον πελατειακό κομματισμό; Τόσον τυφλωμένοι στο ανά χείρας, το πρόχειρο, της μεγαλοκομματικής προστασίας και τους οπαδισμούς; Κι ω, εκείνοι οι μετακινούμενοι υποψήφιοι, επιλέγοντας το ίδιο ως ήδιον, ποια ηθικά διδάγματα έδωσαν το παράδειγμά των στον ψηφοφόρο; Ναι, αλίμονο... Κέρδισαν τα τέσσερα Μ, η Μονέδα, τα Μίντια, η Μετριάτης, οι Μετακινούμενοι... Τελικά, πολεμά κανείς να σώσει την Κύπρο, εις πείσμα των Κυπρίων... Μμμμ, κάνει η αγελάδα. Στην ζωολογία των εκλογών, νικητής, άνευ λόγου, το.. άλογον!

Αγωνιστήκαμε τον καλόν αγώνα. Θα είμαστε πάντα εδώ να αγωνιούμε και να αγωνιζόμαστε με την ηρωική αυτή απαισιοδοξία ενάντια στο αντίξοον, την άδικη Μοίρα. Ωστε να μην περάσουν αντουφέκιστοι, να διεκδικούμε πάντα το φως του καθαρού αγώνα, εκείνου του ηρωικού «εν δε φάει και όλεσον», του ομηρικού ήρωος. Στο φως μιας αλήθειας, που μέμινεν ωστόσο να επιμένει!

Κέρδισε η αποχή, έχασε όμως η... απόχη; Ο λαός δεν αποφάσισε τίποτα. Ούτε καν... να μην αποφασίσει! Νίκησε η αποχή και η παθητικότητα, η παραδοσιακή ψήφος και η κληρονομική συμμόρφωση, η απαξίωση του λόγου στις πιο

ενεργητικές μορφές του, της ορθοφρονούσης σωφροσύνης. Πολεμήσαμε, και πολεμούμε, την απαξίωση του πολίτη, σαν πολίτη, και της πολιτικής σαν χώρου συνάντησης και διαλόγου ιδεών και όχι συντασσόμενων για την σύνταξη και την όποια μετεκλογική επικαρπία.

Λίγοι πριν, λίγοι τώρα, στο «δίζυγον πυρ», Στρατηγέ μου. «Κάλο με κάλο», όπως διέταξες τότε στην Τριπολιτσά. Για να αντέξουμε τα διπλά πυρά του δικομματισμού, που σαν Συμπληγάδες, περισφίγγουν ήδη τον Τόπο.

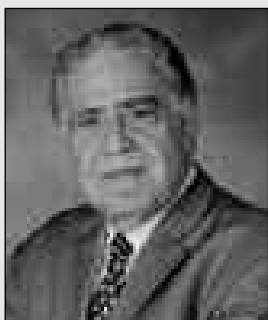
Λίγοι τώρα, λίγοι και τότε, Στρατηγέ μου. Κι ΟΧΙ, δεν θα περάσουν αντουφέκιστοι, έφιππε γενναίε αρχηγέ, με την ντεμοντέ, στους καιρούς μας, φουστανέλλα, διδάσκαλε, ανά τους αιώνας, του «πώς οι δούλοι γίνονται ελεύθεροι»!

Με «αμφίζυγον πυρ», «κάλο με κάλο», ενάντια στα διπλά πυρά του μεγαλοκομματισμού, των μεγα-καρεκλάτων, των γιγάντων των... γιγαντο-αφισσών. Των «μικρο-Ιδεατών»... Με την τόσον μεγάλη, ωστόσο, ιδέα για τον τόσον, γιγαντο-αφισσαλέως μικρόν, εαυτόν των!

Τίτος Χριστοδούλου

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ

Αντώνης Χατζηγεωργίου

ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Βαρτκές Μαχτεσιάν

ΛΑΤΙΝΩΝ

Μπενίτο Μουσολίνι

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ

Νεοκλής Συλικιώτης

ΚΙΝΕΖΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΣΙΣΤΟΜΜΑΤΩΝ

Λούκουαν Λη

ΜΑΥΡΩΝ ΚΑΙ ΜΙΓΑΔΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ

Άκκι Ούκκι Ούμπου Πούμπου Πίμπι Κολί

ΤΟ ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΑ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΣΚΥΛΛΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΞΙΖΕΙ (Μερικά έχουν δύο)

ΑΚΕΛ

Ειρήνη Χαραλαμπίδου

Σκεύη Κουκουμά

ΔΗΚΟ

Αθηνά Κυριακίδου

Φύτος Κωνσταντίνου

ΔΗΣΥ

Νίκος Τορναρίτης

Ανδρέας Πιτσιλλίδης

ΣΧΟΛΙΑ

Η άλλη Ένωση

ΣΧΟΛΙΑ

1. Στις 21 Μαΐου τραγούδησε στο Ριάλτο ο Ορφέας Περίδης μαζί με τους Human Touch. Ο Περίδης τελικά επαλαμβάνεται και εμείς πλήττουμε. Ακόμη και οι εισαγωγικές ιστορίες που λέει μπροστά από κάποια τραγούδια είναι χλισειπωμένες... Με έχουν κουράσει οι στίχοι του... κι όλο μεταφράζω στίχους... από τα βάθη της ψυχής και του μυαλού τα ύφη... κάντε για μένα ένα νόμο, βάλτε με να περνάω γέρους από το δρόμο... είμαι ο Ρομπέν των καμένων δασών και των πολυκατοικιών... στίχοι που ακούσαμε και πριν από είκοσι χρόνια και λίγο ξέφτισαν. Έγραψε, μας είπε ο τραγουδοποιός, τραγούδια για τους μήνες. Μα αυτό το έκανε και ο αγαπημένος μας Ηλίας Κατσούλης. Μας είπε δυο αλλά μάσησε τους στίχους και δεν κατάλαβα γρι. Περίμενα, Περίδη μου, να αφιέρωνες τη συναυλία στο Ρασούλη και τον Παπαζογλου. Δεν το έκανες. Οι ζωντανοί με τους ζωντανούς... Σε γενικές γραμμές δεν πέρασα καλά στη συναυλία. Δεν φορτίστηκα με στίχους. Οι Human Touch ήταν καλύτεροί σου. Κάνουν δουλειά που στάζει ιδρώτα. Τους είδα που σφουγγίζαν το μέτωπο με μαντίλια.

2. Μα, δηλαδή, όπου τζαι να 'σαι σφύρα τις δημοτικές εκλογές που ήρθαν. Γιατί δεν εβάλαν ακόμα μια κάλπη όταν είχαμε βουλευτικές εκλογές να ψηφίζουμε και δήμαρχο; Ξέρετε πόσα ευρώ θα γλύτωνε το κράτος; Ελένη Μαύρου, σκέφτεσαι να διεκδικήσεις ξανά το δημαρχηλίκι; Ό,τι σου πει το κόμμα; Αυτή τη φορά να με κροστείς εμένα. Τούτη η δουλειά εν κάμνει για σένα την κόρη μου.

3. Στον τελικό κυπέλου Απόλλων - Ομόνοια μας απαγόρευσαν να βάλουμε στο γήπεδο ελληνικές σημαίες. Κι όμως μες στο γήπεδο κυμάτιζε περήφρανη η γαλανόλευκη. Ήταν μια παράξενη μέρα γεμάτη σκόνη. Πληρώσαμε εξήντα ευρώ για να δούμε τους παίχτες να παίζουν με πάθος. Δεν είδαμε τίποτα. Πέρσι στον τελικό το εισαγωγικό πρόγραμμα ήταν πιο εντυπωσιακό με τους αλεξιπτωτιστές. Φέτος είδαμε άσπρα και κόκκινα μπαλόνια στον ουρανό. Τα χρώματα της κόκα κόλα. Αθάνατη κόλα...

4. Στις 6 Ιουνίου, στο σινεμά Ακροπόλ, παρουσιάστηκαν δυο παραστάσεις Καραγκιόζη από τον Καραγκιόζοπαίχτη Τάσο Γεωργίου. Ο Τάσος είναι ένας νεαρός από την Αθήνα. Είναι ταλαντούχος και φορτωμένος χιούμορ. Χρόνια είχα να γελάσω με έξυπνες ατάκες σε παράσταση θεάτρου σκιάων. Μπράβο Τάσο! Και χωρίς να το θέλω, συγκρίνω τις παραστάσεις του Τάσου με αυτές που παρουσιάστηκαν φέτος στη γιορτή του Κρασιού στη Λεμεσό. Ήτανε απαράδεχτες, κακόγουστες, κακότεχνες. Βρε Τάσο, δεν έρχεσαι στην Κύπρο να μάθεις πέντε πράγματα στους δικούς μας καραγκιόζοπαίχτες;

5. Μετά από κάμποσα χρόνια ξαναπήγα στο Ακροπόλ για τις παραστάσεις του Καραγκιόζη. Συγκινήθηκα πολύ στην ανάμνηση καταπληκτικών ταινιών που είχα δει εκεί. Ο χώρος είναι πανέμορφος με μια γλυκιά μυρωδιά. Είδα

και το σκηνοθέτη, το Μιχάλη τον Παπά, να περιφέρεται στο χώρο με καμάρι. Άντε... κύριοι του υπουργείου παιδείας, γιατί δεν διοργανώνετε προβολές καλοκαιρινού κινηματογράφου στο Ακροπόλ; Μα όλα πρέπει να σας τα λέω εγώ;

6. Ο Αντώνης Κατσαρής τιμάται φέτος με το βραβείο Τεύκρου Ανθία και Θεοδόση Περίδη. Προσπερνά το θέμα ότι το συγκεκριμένο βραβείο είναι βραβείο του Ακελ και αν μου το έδιναν εμένα δεν θα το έπαιρνα. Μπράβο Αντώνη! Είσαι από τους αγαπημένους μου Κύπριους ηθοποιούς.

7. Ο Δίπλαρος έχει ακόμα τις αφίσες του στο δρόμο των Πλατρών. Ω... κάποιος πρέπει να τις ξεκρεμάσει. Είναι λίγο αστειό να κορτώνει ακόμα ο Δίπλαρος πάνω στους στύλους της ηλεκτρικής. Δεν έπρεπε να κατέβει από το στύλο με την λήξη της προεκλογικής περιόδου; Ποιος παρνομεί εδώ;

8. Η κυρία μπήκε στο κατάστημά της. Αγκοκοίταξε την Πόντια υπάλληλό της. Με κοίταξε και μένα με ένα ύφος χοντρό, ε ήτανε και χοντρή και τεμπέλα. Μισώ αυτές τις κυράτσες που έχουνε το συγκεκριμένο ύφος. Αν με ξαναδείς, κόρη μου, σφύρα μου. Δεν ευχαριστήθηκα καθόλου τις υπηρεσίες την Πόντιας υπαλλήλου σου. Δεν είναι καθόλου ευτυχισμένη που δουλεύει για σένα.

9. Ω... και νόμισε κάποια πως θα έβγαζε το γιο της βουλεντή με τις τρίχες... ψιτ... δεν είσαι φίλη μας... οι φίλες μας δεν μας αδειάζουν το πορτοφόλι ούτε κτυπούν με περίστροφο την ματαιοδοξία μας.

10. Τέλεια λαχμουτζούν μπορείς να βρεις μες στην Ονασαγόρου σε πολύ καλή τιμή. Τιμή που τιμά τον ιδιοκτήτη του καταστήματος. Βρε Κάρογια, το ξέρεις το παλικαρί που ιδρώνει μπροστά στο ξυλόφουρνο για το μεροκάματο; Περνά σου και εσένα να φτιάχνεις αρμένικο λαχματζούν; Παρέτα την πολιτική και στρώθου στη μαγειρική. Το ξέρεις ότι μαγειρεύοντας σου φεύγει το άγχος και η ματαιοδοξία της εξουσίας;

ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Απουσιολόγιο

Έβγαλε βρόμα ο Ζαχαρίας ότι
 ξοφλήσαμε
 ο Βότσης είναι μες στο μετόχι λαμπρός
 ηγούμενος
 και επιτέλους σκασμός ο Μάριος πολύ
 εμίλησε
 κι η Αθηνά φιλάει υπέροχα σαν ο
 προηγούμενος

Δυο έδρες κάτω μα λένε όλοι ότι
 νικήσαμε
 πρόζακ και ζάναξ δύο καρτέλες με
 το αποτέλεσμα
 έδωσες σύνθημα «μαύρο σε Ζάχο, Κυριάκο,
 Γεώργιο»
 τους υποσχέθηκες στον Αλεξάντεο
 λουκούλλιο έδεσμα

Βγήκε ο Φωτίου και επισήμως μας
 ανακοίνωσε
 είμαστε λύκοι μες το στομάχι του λάθος
 πρόβατος
 ο μάστρο-Μήτσος εκεί που σάπιζε
 ξανατονώθηκε
 κι οι διαφωνίες μας είναι εν γένει εκτός
 του κόμματος

Σήκωσε χέρι ο Ζαχαρίας ότι πουλήσαμε
 θέσεις κι ιδέες μισοτιμής για τους
 ινστρουχτορες
 σχέδια ξένα μέτρα αλλότρια
 χειροκροτήσαμε
 τώρα τις ψήφους μας παίζουν στα
 μπούκκικα οι επιβήτορες

Βασίλης Κουνούφας

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ένας μαύρος ελέφαντας με κόκκινα μάτια

Από το προί είχα παρέα κάμποσες πεταλούδες στο στομάχι. Το απόγευμα όλο και πλησίαζε. Ήμουνα έτοιμη; Τι θα της έλεγα;

Της είχα αγοράσει ένα χοντρό βιβλίο για να χρωματίζει τη Χιονάτη με τους εφτά νάνους, γάτες, σκύλους, λουλούδια, σπιτία, κάστρα, ζώα της ζούγκλας.

Έπλυνα το πρόσωπό μου και έμεινα να με κοιτάζω στον καθρέφτη. Λίγα πράγματα καταλάβανα. Όσα μου έλεγαν, όσα δεν μου έλεγαν.

Σε μια πτέρυγα του παλιού νοσοκομείου έμενε η Γεωργία εδώ και μήνες. Μέχρι να γίνει καλά, μου έλεγε η θεία μου. Δεν ήτανε λοιπόν καλά. Κι όμως ήτανε μεγάλη. Είχε τα διπλάσια μου χρόνια. Και οι μεγάλοι τότε για μένα έπρεπε να είναι καλά για να φροντίζουν τους μικρούς που συνήθως δεν ήταν καλά. Έσπαζε η μύτη τους, είχανε πυρετό, έβγαζαν ανεμοβλογιά, σπυράκια, τα κορίτσια είχανε την πρώτη τους περίοδο και σαστίζανε... Η Γεωργία έπρεπε λοιπόν να ήταν καλά. Έμενε όμως σε ένα δωμάτιο μόνη, σε μια πτέρυγα του παλιού νοσοκομείου.

- Έτοιμη; ρώτησε η θεία μου που είχε έρθει για να με πάρει μαζί της.

- Να... να πάρω και το δώρο μου. Τελευταία στιγμή σκέφτηκα να πάρω και τα χρωματιστά μου μολύβια στη Γεωργία. Μπορεί να μην είχε δικιά της. Να, ήτανε μεγάλη κοπέλα και οι μεγάλες κοπέλες δεν έχουν χρωματιστά μολύβια. Έχουν συνήθως χρωματιστές σκιές για τα μάτια, έντονα χρώματα σε κραγιόν, βερνίκια νυχιών. Τα χρωματιστά μολύβια δεν σε κάνουν όμορφη για να αρέσεις πιο πο-

λύ στα αγόρια.

Η θεία μου έπαιρνε μες σε μια μεγάλη τσάντα καθαρές νυχτικιές, καθαρά εσώρουχα, κάμποσα μίλα. Δεν έπαιρνε καθαρό φόρεμα, καθαρό παλτό, σε περίπτωση που η Γεωργία θα ήθελε να γυρίσει σπίτι. Σε περίπτωση βρε παιδί μου που ήτανε μια χαρά. Αφού τα θαύματα γίνονται από τη μια μέρα στην άλλη.

- Θεία, τι έχει η Γεωργία;
 - Οι γιατροί δεν ξέρουν.
 - Πονά;
 - Την ψυχή της...

Φτάσαμε σε μια κίτρινη πτέρυγα του παλιού νοσοκομείου. Ανεβήκαμε μια πέτρινη σκάλα. Μπήκαμε σε ένα μακρύ, σκοτεινό διάδρομο, που μας οδήγησε στο δωμάτιο της Γεωργίας. Ένα μικρό, σκοτεινό δωμάτιο με ένα σιδερένιο κρεβάτι με άσπρα σεντόνια. Η Γεωργία στεκόταν στο παράθυρο. Φορούσε μια λερωμένη νυχτικιά. Ούτε παντούφλες, ούτε κάλτσες.

- Αγάπη μου, αφού έχεις παντούφλες.

Η Γεωργία γύρισε και μας κοίταξε με ένα βλέμμα άδειο.

- Να, έχω, είτε και φόρεσε δυο παντούφλες που είχανε στην άκρη τους τη μούρη μας καφέ αρκούδας.

- Σου έφερα ένα βιβλίο χοντρό για να ζωγραφίζεις.

- Θέλω ένα ελέφαντα, μουρμούρισε η κοπέλα.

Μου άρπαξε το βιβλίο μέσα από τα χέρια κι άρχισε να το ξεφυλλίζει με μανία. Ήθελε ένα ελέφαντα. Μόλις τον βρήκε έλαμψε το πρόσωπό της.

- Θα τον ζωγραφίσω. Μετά θα κόψω τη σελίδα και θα την κολλήσω πάνω από το κρεβάτι μου. Θα τον έχω εδώ για πάντα...

Λογάριαζε η Γεωργία να μείνει μες στο λυπημένο εκείνο δωμάτιο για πάντα; Μια μεγάλη κοπέλα με ένα χάρτινο ελέφαντα πάνω από το κρεβάτι της...

Είχα πάει να την δω για να γίνουμε φίλες. Είχα πάει να την δω για να της πω να γυρίσει στο σπίτι της, να φτιάχνει γλυκά με τη θεία, να ποτίζει τα λουλούδια στον κήπο, να βγαίνει με τα αγόρια για καφέ και χάμπουργκερ.

- Σοκολάτες;
 - Δεν έφερα. Σου έφερα μήλα και καθαρές νυχτικιές.

Ένας γιατρός με κορακίσια μάτια έβαλε το κεφάλι του μες στο δωμάτιο και το έβγαλε αμέσως.

Η ώρα πέρασε. Η θεία έπρεπε να γυρίσει σπίτι για να μαγειρέψει βραδινό.

- Μπορώ να μείνω; Στο πίσω μέρος του μυαλού μου πίστευα ότι αν έμεινα μόνη με τη Γεωργία θα μιλούσαμε πολύ. Θα έσπαζε ο τοίχος

που υπήρχε ανάμεσά μας. Θα γινόμασταν φίλες. Η Γεωργία θα γινόταν αμέσως καλά.

- Όχι, είτε η θεία. Άλλη φορά.

Μα δεν ήρθε η άλλη φορά. Τα χρόνια περνούσαν. Εγώ στο μικρόκοσμο μου, μες στις αγωνίες του ανόητου μέλλοντος... μες στη βιομέριμα... μες στη σπουδαιότητα του απείρωσ ασήμαντου.

Και μια στα βάθη της ψυχής και τρεις στον νου τα ύφη πέρασαν τα χρόνια. Είχα ξεχάσει τη Γεωργία. Νόμιζα ότι είχε γυρίσει στο σπίτι της, είχε φτιάξει κι αυτή μια ρουτίνα, μια καθημερινότητα.

Χτες με πήρε τηλεφώνω η θεία μου μετά από χρόνια.

- Έχω δυσάρεστα νέα... μεσολάβησε κλάμα πνιγμένο μες στην απελπισία.

- Ο θείος;

- Όχι... πέθανε η Γεωργία.

Τη θυμήθηκα αμέσως, κι αυτήν και το χρωματιστό της ελέφαντα, ένα ελέφαντα μαύρο με κόκκινα μάτια. Έτσι τον είχε χρωματίσει τότε.

- Πέθανε στο σπίτι;

- Όχι.

- Σε εκείνο το δωμάτιο που είχαμε πάει μαζί;

- Όχι. Στο τρελάδικο.

Αχ βρε Γεωργία, δεν κατάφερες να ημερέψεις τις σκέψεις και τα συναισθήματά σου. Τα άφησες και σε έπνιξαν σαν φίδια. Ξέρεις ότι έχουν γκρεμίσει το σκοτεινό δωμάτιο της παλιάς πτέρυγας του νοσοκομείου; Βασικά έχουν γκρεμίσει όλο το νοσοκομείο. Μπορεί να το κάνουν πάραφο ελεφάντων στη μνήμη σου...

Η άλλη Ένωση

ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

24η ΜΕΡΑ

Δράμα; Θρίλερ; Μαύρη κωμωδία; Όλα αυτά σε ένα. Η Alpha Square παρουσίασε μια πολύ αξιολογη δουλειά που συζητήθηκε, προκάλεσε αίσθηση και εντυπωσίασε με το υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού της. Η «24η μέρα» είναι ένα έργο που ανοίγει φλέγοντα θέματα και ψυχογραφεί τις ανθρώπινες σχέσεις μέσα από ένα ψυχολογικό καλειδοσκόπιο. Ο συγγραφέας Πιτσιρίλλο δεν βάζει τυχαία τους δύο πρωταγωνιστές να αναδιφούν στα παιδικά τους χρόνια. Η ηλικία αυτή είναι καθοριστική ως προς τη διαμόρφωση της προσωπικότητας του καθενός μας σύμφωνα με τη Σχολή του Φρόυντ. Επιπλέον, οι στιγμές όπου οι δύο χαρακτήρες βυθίζονται στις αναπολήσεις τους είναι απαραίτητες για να δώσουν στο θεατή μια ανάσα προκειμένου να συνέλθει από την ένταση, τις ακρότητες και τη βία -ψυχολογική και σωματική- που παρακολουθεί επί σκηνής.

Η σκηνοθεσία του Κουρουμτζή ήταν ισορροπημένη, καθώς απέφυγε να δώσει μια διαφορετική ερμηνεία πάνω στο δυνατό κείμενο του Πιτσιρίλλο και ακολούθησε όσα υπέβαλε το ίδιο το έργο. Στόχος του σκηνοθέτη, δηλαδή, δεν ήταν να δώσει κάτι δικό του, αλλά να μείνει πιστός στο πνεύμα του συγγραφέα. Με το μόνο στοιχείο που προσωπικά διαφωνώ είναι με τη διατήρηση λογυδρίων τα οποία είχαν καθαρά διδακτική υφή. Το αν κανείς πρέπει να παίρνει τις αναγκαίες προφυλάξεις στη σεξουαλική του ζωή βγαίνει αβίαστα από το κτίσιμο της υπόθεσης. Δεν θεωρώ ότι ήταν απαραίτητα όλα αυτά τα παραγεμίσματα έμμεσου κηρύγματος.

Ο Ανδρέα Αραούζος ήταν εκπληκτικός σε ένα ρόλο πολυεπίπεδο και σύνθετο. Ο θεατής υποψιάζεται ότι ο ήρωας που υποδύεται ο Αραούζος δεν πρόκειται ποτέ να σκοτώσει. Δεν είναι στη φύση του, παρόλο τον πόνο που τον έχει κυριεύσει. Στόχος, η αγωνία κτυπά κόκκινο στις στιγμές εκείνες που το ήρεμο πρόσωπο μεταμορφώνεται σε ψυχρή μάσκα ενός λαβωμένου θηρίου που αναζητά εξιλέωση. Ο Πάνος Μακρής, από την άλλη, βιώνει την ταλαιπωρία και το βασανιστήριο της ομηρίας επιφανειακά, όπως απαιτεί ο ρόλος του. Πρόκειται για άνθρωπο επιπόλαιο που δεν έχει συναίσθηση των συνεπειών των πράξεών του. Ο στόχος του συγγραφέα του έργου είναι, νομίζω, να στείλει το μήνυμα πως το ερωτικό παιχνίδι μπορεί να μετατραπεί σε παιχνίδι με τον θάνατο από ανθρώπους οι οποίοι μεταδίδουν τον ιό HIV απλά από αμέλεια. Ο Μακρής υποδύεται ένα συμπαθητικό άτομο που σπέρνει το θάνατο, κάνοντας έρωτα χωρίς προφυλάξεις, ενώ είναι φορέας του AIDS, χωρίς όμως ο ίδιος να το γνωρίζει.

Η Έλενα Κατσούρη «κέντησε» το σκηνικό με ατμοσφαιρικότητα και μυστήριο. Ένα καλό σκηνικό φαίνεται στη λεπτομέρεια και πιστεύω ότι δεν υπήρχε τίποτε σ' αυτό που να μπορεί να ψέξει κανείς. Το βαρυνορωτομένο σπίτι ενός ηλικιωμένου έπεισε απόλυτα. Το εικαστικό κομμάτι αποτέλεσε το εξαιρετικό φόντο μιας παράστασης, όπου η δράση κινείται παράλληλα εξωτερικά και εσωτερικά.

Συνολικά, το αποτέλεσμα είχε ποιότητα, καλές ερμηνείες, μετρημένη σκηνοθεσία, ενδιαφέρον σκηνικό και προβληματισμούς, οι οποίοι μεταδόθηκαν στο θεατή δυνατά και καθαρά. Καμιά σκιά και καμιά ασάφεια. Έτσι, το νέο πόνημα της ομάδας Alpha Square ήταν αξιολογικό και μπορεί να συγκριθεί ευνοϊκά με σημαντικές παραστάσεις του εξωτερικού.

Το αντίθετο, δηλαδή, με τις «Τσαέρες» του Ιονέσκο. Αν και ο μεγάλος αυτός άνθρωπος του θεάτρου έγραψε τις «Καρέκλες» το φοβερό τρίδυμο Καρσερά-Μελένη-Κασκαούνιας τις κατάντησε «Τσαέρες»! Αυτή η «Σκάλα» του εξευτελισμού δεν έχει όριο τελικά, όπως και η «Σκάλα» του θράσου κάποιων που επιμένουν να αποκαλούν τους εαυτούς τους σκηνοθέτες και ηθοποιούς.

Νανό Μολέσκη

Υ.Γ. Λόγω συσσωρευμένης κούρασης η κ. Μολέσκη ενημερώνει τους αναγνώστες της ότι θα απουσιάσει για σκοπούς ανάπαυσης. Μετά το διάλειμμα αυτό θα επανέλθει δριμύτερη.

ΕΙΔΕΝ ΤΟΝ ΧΑΡΟΝ ΤΙΤΣΙΡΟΝ

ΕΙΔΑΝ ΤΟΝ ΜΑΡΚΟΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΤΙΤΣΙΡΟΝ

ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ ΣΣΙΕΖΕΙ ΜΑΣ ΓΙΑ ΣΙΟΥΟΥ

ΚΥΠΡΑΙΟΣ ΣΣΙΕΖΕΙ ΜΑΣ ΤΖΙΑΙ ΠΙΕΡΩΝΕΤΑΙ

ΚΑΤΤΙΝ ΠΟΥ ΕΠΠΟΥΣΤΙΕΨΕΝ

ΕΔΕΚΚΙΤΗΣ ΠΟΥ ΕΠΠΟΥΣΤΙΕΨΕΝ

Σφραγίδα θριπήδεστα

Αποσπάσματα από έρωτες

Στην Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, κοντά στην Καμάρα, κοντά στα ξημερώματα, είχα ρίξει στ' αδέσποτα σκυλιά την ανάτηρη έκφραση των τότε μελλόντων υποψηφίων βουλευτών.

Τώρα δεν είναι πια μέλλοντες. Σε καλή μεριά.

Αρχούμαι στην λουλουδένια σάρκα της που πλάθει το πνεύ-

μα μου ελληνικό και σας εγκαταλείπω στο γαμημένο σας γράμμα τού ξεσκισμένου σας νόμου να σκυλοτρώγεστε μπας κι ανακαλύψετε αν προβλέπεται να ξεπατωθείτε ολοσχερώς ή αν επιβάλλεται να κρατήσετε τα προσχήματα.

Κανάγιες.

Βελούχης Αρειώτης

Η αποχή και η απόχη

Σχεδόν όλοι οι αναλυτές συμφώνησαν πως ο μεγάλος νικητής των πρόσφατων εκλογών ήταν η ΑΠΟΧΗ. Πριν περάσουμε στη δική μας ερμηνεία για την ΑΠΟΧΗ είναι αναγκαία μια εισαγωγή.

Υπάρχει ανάμεσα σε μας και την πλειοψηφία των διανοουμένων ένα τεράστιο χάσμα στις αναλύσεις μας για τους λόγους που έκαναν την Κύπρο και τον λαό της να αντέξει τόσες, μα τόσες κατοχές και να παραμείνει έως τις μέρες μας ελληνική και ορθόδοξη. Σκιαγραφώ στα γρήγορα την άλλη άποψη όπως εκφράζεται από το σύνολο των διανοουμένων κυπροκεντρικών μα και ελληνοκεντρικών. Η Κύπρος τα κατάφερε, λόγω της ικανότητας του λαού της να ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΕΤΑΙ στην κατοχή, να συμβιβάζεται με τα νέα δεδομένα και με ελιγμούς και υποχωρήσεις, ώστε να μην προκαλούνται οι κατακτητές, να μπορεί να κερδίζει σιγά σιγά περισσότερα δικαιώματα, περισσότερες ελευθερίες. Αυτή η νοοτροπία στις σχέσεις των σκλάβων Κυπρίων έναντι των εισβολέων – κατακτητών δημιούργησε μέσα από τα πολλά χρόνια μία ψυχροσύνθεση στον Κύπριο πολύ διαφορετική από άλλους κατακτημένους Έλληνες της περιοχής, π.χ. Κρητικοί, Πόντιοι, Καππαδόκες, οι οποίοι - έτσι τουλάχιστον υποστηρίζουν οι διανοούμενοί μας - δεν άντεξαν στην κατοχή, ακριβώς επειδή δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν και να αποδεχτούν τους ισχυρούς, έως ότου έρθουν κάποιες καλύτερες συγκυρίες. Η περίπτωση της Κρήτης είναι διαφορετική, υποστηρίζουν οι ίδιοι διανοούμενοι, διότι ήταν πολύ κοντά στην Ελλάδα και έτυχε κιόλας να έχουν ως ηγέτη ένα μεγάλο στρατηγό της πολιτικής, τον Ελ. Βενιζέλο. Αυτά τα επιχειρήματα, κατά τη γνώμη μας, είναι γελοία.

Σήμερα, με δεδομένη μια νέα κατοχή από τους Οθωμανούς, πάλι ξανασητίζεται το ζήτημα της ιδιοσυγκρασίας των Κυπρίων και της τακτικής που πρέπει να ακολουθήσουμε για να απαλλαγούμε από την κατοχή. Στις αντιλήψεις κάποιων ότι πρέπει ν' αντισταθούμε στους Τούρκους και να τους αντιμετωπίσουμε ως αυτό που είναι, δηλαδή κατακτητές και εισβολείς και σφαγείς του λαού μας, οι διανοούμενοι προβάλλουν την υποτιθέμενη άλλη μεγάλη ΑΡΕΤΗ των Κυπρίων, την προσαρμογή, τον συμβιβασμό, τις υποχωρήσεις, ως τη μόνη που μπορεί να φέρει την απαλλαγή μας από τους Τούρκους. Φυσικά σε όλες αυτές τις αρετές πρέπει να προσθέσουμε και τις άλλες μεγάλες ΑΡΕΤΕΣ του λαού μας που, πάλι κατά τους διανοούμενούς μας, είναι το εμπορικό δαιμόνιο των Κυπρίων, η αναγκαία δουλοπρέπεια, η καρτερικότητα κι η ικανότητα να αποδέχεται εύκολα τις νέες ιδέες και τα νέα δεδομένα.

Βλέπετε ότι οι διαφορετικές σχολές αντιμετώπισης της κατοχής δεν είναι σημερινό και μόνο φαινόμενο. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε, που οι πολιτικές μας εξουσίες στο σύνολό τους υποστηρίζουν την άποψη των διανοουμένων, ακόμη και στο πολιτικό πεδίο της επίλυσης του Κυπριακού. Ισχυρίζονται, δηλαδή, ότι ο καλύτερος τρόπος και ο μόνος σίγουρος που μπορεί να μας απαλλάξει από την κατοχή είναι η ΑΠΟΔΟΧΗ της, ο συμβιβασμός που θα επιφέρει κάποια κέρδη στη δική μας πλευρά και ταυτοχρόνως η ικανοποίηση της Τουρκίας, για να μην μας έχει συνεχώς στο στόχαστρο. Τραβώντας ολίγον στα άκρα αυτή την άποψη, βλέπουμε και τις τραγελαφικές πτυχές αυτής της πολιτικής, οι οποίες κατά καιρούς κιόλας έχουν εκφραστεί και από πολιτικούς και από αναλυτές. Να μερικά παραδείγματα: α) Με τη συνένωση δια μέσου μιας λύσης που επιδιώκει και η Τουρκία θα καταφέρουμε να τους ξεγελάσουμε, διότι είμεθα και περισσότεροι από τους Τουρκοκύπριους και πιο έξυπνοι. β) Το εμπορικό μας δαιμόνιο θα αξιοποιηθεί και τα κατεχόμενα, με αποτέλεσμα ολοκλήρη η οικονομία να στηρίζεται στα χέρια μας. γ) Σιγά σιγά θα αγοράσουμε πίσω τα κατεχόμενα χωριά μας, οπότε δεν τίθεται θέμα ότι δίνουμε εδάφη στους κατακτητές. δ) Μοιράζοντας κάποιες εξουσίες μαζί τους, θα γλυκαθούν με το υψηλότερο βιοτικό επίπεδο και αποκτώντας μια νέα αγοραστική δύναμη θα υιοθετήσουν τις ευρωπαϊκές παραδόσεις και θα διαφοροποιηθούν από τους υπόλοιπους Τούρκους.

Νοείται ότι εμείς όλα αυτά τα ακούμε βερεσέ. Η Κύπρος δεν επέζησε τόσες σκλαβνικές ατέλειωτες λόγω των πιο πάνω «ΑΡΕΤΩΝ», αλλά επειδή εμείς τζιαιμαί ελιές τζιαι τερατασιές πάνω στον ρότσον τους, που λέει κι ο ΜΟΝΤΗΣ. Κάτι ξέρουν κι οι ποιητές, οι οποίοι παρεμπιπτόντως καμία σχέση δεν έχουν με τους διανοούμενούς μας. Δεν πρέπει να συγχύσουμε τους δύο όρους. Οι ποιητές, όπως κι εμείς, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αυτός ο τόπος παρέμεινε ελληνικός και ορθόδοξος, διότι διαχρονικά ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ στον κατακτητή μια μικρή ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ τάξη των Ελλήνων Κυπρίων, ένα μικρό 15%-20% του πληθυσμού, το οποίο ως κυπριώτικο γαϊδούρι βάζει γινάτι και δεν δέχεται τίποτα λιγότερο από την ελευθερία. Είναι αυτή η σιωπηλή, πλην περήφανη μειοψηφία, που σε κάθε κίνδυνο δίνει το παρόν της, σώζοντας τον τόπο και τον λαό και όχι ο φρογκολεβαντίνικος φουρνικός εαυτός μας. Αυτό το ισχνό 15-20% είναι αυτό που ξέρει την καταγωγή του, ξέρει να κάνει τον σταυρό του, ξέρει τις γιορτές του και τα έθιά του, είναι

αυτό που ξέρει την διαφορά της γιορτής από την αργία, αυτή η ισχνή μειοψηφία που φεύγει ολοταχώς για τα πεδία των μαχών όταν κινδυνεύουν άλλοι Έλληνες, είναι αυτή η μειοψηφία που πουλάει ό,τι πιο πολύτιμο έχει για να βοηθήσει τους πληγέντες Έλληνες άλλων περιοχών, είναι αυτός ο κόσμος της Κύπρου που απαντά στους Τούρκους «σφάξτε μας ούλλους τζί' ασ γενεί το γαίμαν μας αυλάτζιν, κάμε τον κόσμο ματζιελλιόν τζιαι τους Ρωμιούς τραούλια αμά ξερε πως ίλαντρον όντας κοπεί καθάτζιν τριγύρω του πετάσσονται τριακόσια παραπούλια». Είναι αυτή η μειοψηφία που απαντά στο επιχείρημα των Εγγλέζων ότι με την ΕΝ ΣΗ θα πεινάσουν οι Κύπριοι, διότι η Ελλάδα είναι πάμπωχη, με ένα από τα πιο σπουδαία συνθήματα της παγκόσμιας αντίστασης με το σύνθημα «Την Ελλάδα θέλωμεν κι ασ τρώγομεν πέτρες», είναι αυτοί οι λίγοι που δεν λογαριάζουν τα υπέρ και τα κατά όταν πρόκειται για το δικαίωμα της πατρίδας και του λαού, είναι αυτοί οι λίγοι μπροστά-ρηδες σε όλους τους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες, αυτοί που τα βάζουν με ισχυρές αυτοκρατορίες, ισχυρά αφεντικά και ισχυρούς καταπιεστικούς μηχανισμούς, είναι αυτοί οι λίγοι που λένε όχι στο άδικο, έτσι και αν γνωρίζουν ότι θα πληρώσουν για τη στάση τους. Είναι αυτοί που αν έκαναν χρήματα, τα έδωσαν πίσω στον λαό χτίζοντας σχολεία και ιδρύματα, είναι αυτοί που επιμένουν στην ελληνική μας παιδεία και στα ελληνικά μας γράμματα, είναι αυτοί οι σοβαροί αστοί που ήξεραν γράμματα και θέλησαν να τα μοιραστούν με τον κόσμο, είναι αυτοί οι φλογεροί παπάδες που κράτησαν τον κόσμο στα χωριά, είναι οι μητροπολίτες που κράτησαν τη μέση ανατολή ορθόδοξη, είναι οι λίγοι εργάτες των πόλεων που πάλεψαν για ελευθερία και ψωμί με αυτή τη σειρά, είναι οι αγρότες μας οι ξεροκέφαλοι που δεν ήξεραν πώς αλλιώς τελειώνει κάτι χωρίς τον εθνικό ύμνο, είναι ο κόσμος της Κύπρου που δεν εμφανίζεται απ' τις τηλεοράσεις και δεν τον ακούμε απ' το ραδιόφωνο, είναι οι Κυπριαίοι που δεν σιγνάζουν στα Χίλτα ούτε στα στέκια των Λεόντων, των Ροταριανών, των Μασόνων και των χρηματιστών. Είναι αυτοί οι λίγοι, που οι πολλοί χλευάζουν και σνομπάρουν, αποκαλώντας τους άξεστους οπισθοδρομικούς -ντροπή για τη μοντέρνα μας Κύπρο. Είναι κάτι μανάδες των αγνοουμένων που μόνο πόρνες δεν αποκαλέστηκαν, είναι κάτι πιτσιρίκια που επιμένουν ακόμη να πηγαίνουν στα οδοφράγματα και να φωνάζουν «έξω οι Τούρκοι», είναι κάποια πιτσιρίκια που κατεβάζουν τουρκικές σημαίες χωρίς να σκέφτονται ότι μπορεί και να τους πιάσουν, είναι κάτι πρόσφυγες μεσήλικες και γέροι που σε κάθε πορεία δίνουν το παρόν τους φωνάζοντας «ΟΛΟΙ οι πρόσφυγες στα σπίτια τους», είναι κάποιες γυναίκες των χωριών και των πόλεων μας που αναγιόνουν τέσσερα και πέντε και έξι μωρά χωρίς να μεμφιμοιρούν, είναι αυτοί οι λίγοι που δεν μοιάζουν με τους πολλούς ούτε συναναστρέφονται με τους πολλούς. Είναι αυτοί οι λίγοι που όταν καταρρέει η Ελλάδα δεν φωνάζουν «καλά να πάθουν οι πουστοκαλαμαράδες» αλλά κλαίνουν για την κατάντια της, είναι αυτοί που όταν καταρρέει ένας συνάνθρωπός τους βοηθούν ανωνύμως και δεν λένε «ας πιάσει μια δουλειά», αλλά ταυτοχρόνως δίδουν και κάτι στον ραδιομαραθώνιο, για να ακουστεί το όνομά τους και η εταιρεία τους. Είναι αυτοί που λένε σήμερα όχι στην κατοχή, να στην απελευθέρωση και ασ πέσει το βιοτικό μας επίπεδο φτάνει να παραμείνουμε Έλληνες με αξιοπρέπεια σ' αυτόν τον τόπο. Είναι

αυτοί που ηττώνται κατά κράτος κάθε φορά που γίνεται ψηφοφορία για την αντιπροσωπευση μας στη βουλή ή το κράτος ή τους δήμους, είναι αυτοί που κλαίει κρυφά τα βράδια στα σπίτια τους. Αυτοί οι λίγοι, αυτοί κράτησαν την Κύπρο Ελληνική και Ορθόδοξη, αυτοί μας έδωσαν τους μεγάλους ποιητές μας, αυτοί μας έδωσαν τα μεγάλα λογοτεχνικά έργα, αυτοί μας έδωσαν ότι πιο ωραίο και ιερό έχουμε, και ίσως πιο σημαντικό αυτοί μας έδωσαν και την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μας.

Επιστρέφω στην ΑΠΟΧΗ

Τώρα πως οι σημερινοί αναλυτές βρήκαν ότι η επανάσταση και η σωτηρία μας βρίσκεται σ' αυτό το 25% και κάτι των Κυπρίων που απείχαν ή δεν γράφτηκαν στους καταλόγους ή ψήφισαν άκυρο ή λευκό προσηπτικά δεν το κατανοώ. Η μεγάλη ΑΠΟΧΗ δεν λείπει τίποτα το σπουδαίο. Λέει μονάχα πως είμαστε κι εμείς πια μια αλλοτριωμένη δυτική κοινωνία, όπου το μισό του πληθυσμού ψηφίζει έναν απατεώνα τη μια φορά και το άλλο μισό κάποιον άλλο την άλλη πενταετία. Λέει, επίσης, ότι χάνουμε τον ελληνικό εαυτό μας και ως κρετινοί δυτικοί πια επιλέγουμε την αδιαφορία και τη μη συμμετοχή μας στα κοινά ως απάντηση στους απατεώνες. Νοείται ότι οι απατεώνες άλλο που δεν θέλουν να είμαστε ιδιώτες τηλεθεατές μιας πολιτικής ριάλιτι, μιας πολιτικής που με μαθηματική ακρίβεια διώχνει τον κόσμο στο περιθώριο, την απογοήτευση και την παραίτηση. Θέλουν την παραίτηση από τα κοινά και τα δικαιώματα, όχι όμως και από την κατανάλωση.

Το 25% της αποχής είναι το ευρωπαϊκό μας ανθελληνικό πρόσωπο. Όσο θα μεγαλώνει αυτό, άλλο τόσο θα μεγαλώνει και το έγκλημα και οι κλοπές και οι βιασμοί και τα ναρκοπωτικά και οι γάμοι ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους και οι φιλανθρωπικές εταιρίες, άλλο τόσο θα αυξάνονται οι αλλοδαπές πόρνες στους δρόμους των πόλεων, οι αυτοκτονίες, οι ψυχίατροι κατοικίδιων ζώων, οι τηλε-ηλίθιοι και άλλο τόσο θα μεγαλώνει η πίεση για μια Κύπρο πολυπολιτισμική και διζωνική και τριζωνική και τρικοινοτική και ανεξίτηρη και και και και και ... ό,τι θέλετε προσθέτετε σε εσείς, όπου οι κάτοικοί της, Τούρκοι, Εγγλέζοι, Γάλλοι, Αμερικάνοι, Λιβανέζοι, Σύριοι, Αραβες, Ρώσοι, Τουγγάνοι, Πολωνοί και Σλοβάκοι και συγγνώμη αν άφησα κάποιους έξω, θα ζήσουν μαζί αδελφωμένοι σαν να μην τρέχει τίποτα. Συγγνώμη, κάτι θα τρέχει, το αίμα των Ελλήνων. Σκατάες.

Το 25% της αποχής είναι η απόχη με την οποία μας μαζεύουν σαν μαστουρωμένα ψάρια και μας ρίχνουν στη δεξαμένη της κατανάλωσης και της εθνικής και κοινωνικής αλλοτριώσης.

Η αποχή θα είχε νόημα εάν ήταν έκφραση πολιτική, εάν ήταν μια συνειδητή πολιτική πράξη αντίστασης στη χρεοκοπία των κόμματων. Τίποτα απ' αυτά δεν συμβαίνει. Η αποχή είναι το πρώτο μαζικό φαινόμενο του ΝΕΟΥ Κυπρίου, του εξευρωπαϊσμένου, του δυτικού, του μοντέρνου, η άλλη όψη του ΔΗΣΑΚΕΛΙΣΜΟΥ, ο τρίτος δρόμος προς την εθνική ΥΠΟΤΑΓΗ.

Καλούνται ξανά οι λίγοι να μας βγάλουν απ' το βούρκο, πρην πνίγουμε στα σκατά του κοινοβουλευτικού και εξωκοινοβουλευτικού στημένου παιχνιδιού.

**ΛΕΜΕΣΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ 2017
THE UNBEARABLE LIGHTNESS OF BEING**

Η δημοσιογραφική διάσχεψη, που δόθηκε την Παρασκευή 13 Μαΐου 2011 για τα εγκαίνια των γραφείων "Λεμεσός Πρωτεύουσα της Ευρώπης-Υποψήφια Πόλη" ήταν απόλυτα συνάδουσα τόσο ως προς τις δηλώσεις όσο και το όλο πακέτο που τις περιβάλλει, με το πνεύμα της απόλυτης ρηχότητας και ακαλαισθησίας που χαρακτήριζε την προεκλογική περίοδο, που μόλις διανύσαμε.

Με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Λεμεσού Ανδρέα Χρίστου, οι Δήμαρχοι της μειζονος Λεμεσού στο papel, έδιδαν την εντύπωση μιας ακελικής προεκλογικής μάζωξης, το δε δίπτυχο έντυπο που διένειμαν θύμιζε πιο πολύ προεκλογικό φυλλάδιο όπου ττικάρωνται (άλλως σηματοδοτούνται με "ν", σαν σε ψηφοδέλτιο) οι τρεις ακρόδαντες πεποιθήσεις τους ότι η Λεμεσός δικαιούται τον τίτλο λόγω της ιστορίας της και της συμβολής της στον ΣΥΓΧΡΟΝΟ πολιτισμό της Κύπρου, ότι το αξίζει γιατί είναι μια ΣΥΓΧΡΟΝΗ πόλη με ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ υποδομές ... ικανή να δημιουργήσει μια επιτυχημένη Ευρωπαϊκή ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ πρωτεύουσα ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Ο επαναληπτικός αυτός πλεονασμός αποπνέει την πομπώδη ελαφρότητα και τον επιφανειακό εκφραστικό φαναρισμό που συνοδεύει την Εταιρεία Παπαδόπουλος και Σχοινής, η οποία και ανέλαβε την υποψηφιότητα της Λεμεσού με ομάδα συνεργατών, κατόπιν "δήθεν" προκήρυξης υποβολής προτάσεων και προσφορών, έτσι όπως γίνεται πάντα για να επιτυγχάνεται μια προκατασκευασμένη "νομοτυπική ανάθεση".

Με τον ίδιο άλλωστε τρόπο της ανάθεσης κατόπιν προσφοράς, εδώ και πάνω από δέκα χρόνια, η Εταιρεία αυτή αναλαμβάνει συστηματικά τη διοργάνωση της εκδήλωσης με τον, επίσης πομπώδη, τίτλο "Μεγάλα Μπαλέτα", κάθε καλοκαίρι στη Λεμεσό. Μιας εκδήλωσης, που αποτελεί πρόταση δική τους και με την οποία καταδικασαν τη Λεμεσό σε ένα θερινό υπερφίαλο θέαμα, παρωχημένης, μέτριας έως και κακής ή κάκιστης ποιότητας, με τριτοκλασάτα κλιμάκια γνωστών μπαλέτων, τα οποία παρακολουθούν τουρίστες τρίτης κατηγορίας, γιαγιάδες και θειάδες καθώς και υπάλληλοι υπεράκτιων εταιρειών, με δωρεάν εισιτήρια που αγοράζονται από τους εργοδότες τους για ενίσχυση του θεσμού κατόπιν παρακλήσης του Δημάρχου. Κανείς υποψιασμένος και καλλιτεχνικά ενημερωμένος Λεμεσιανός δεν μπορεί ν' αντέξει τα "Μεγάλα Μπαλέτα".

Με τα "Μεγάλα Μπαλέτα" και το νεότερο ηλικιακά "Ευρωμεσογειακό Φεστιβάλ" του Αυγούστου, η Εταιρεία Παπαδόπουλος και Σχοινής κατάφερε να οικειοποιείται, στο έπακρο σχεδόν, την οικονομική επιχορήγηση ύψους 100 ή 120 χιλιάδων ευρώ, που ο Δήμος Λεμεσού λαμβάνει από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού. Αφήνουν λίγα ψίχουλα έξι ή επτά χιλιάδων ευρώ για κάτι Μουσεία και Αρχαία του Δήμου, έτσι για να τηρούνται τα προσχήματα.

Στο δρόμο που χάραξαν τα "Μεγάλα Μπαλέτα" οδεύει και η υποψηφιότητα της Λεμεσού, με μπόλικη επιφάνεια επιστρωμένη με χρυσόσκονη ή ασημόσκονη, με την οποία επικάλυψε το λογότυπο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας (ένα γλυπτό από το Πάρκο Γλυπτικής, κατοπινημένο γραφιστικά) ο ζωγράφος του "ζωγραφίστε-ψεκάστε-τελειώσατε" Λούκας Αργότης των τηλεοπτικών διαγωνισμών ανεύρεσης ταλέντων. Το πιο kitsch street event που είδαμε εδώ και καιρό, μπροστά από το γραφείο της Υποψήφιας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας μετά τη λήξη της διάσχεψης, όπου ο "σχοινοπαπαδοπουλικός" εκπρόσωπος Χρύσης Νικολαΐδης μας άφησε εμβρόντητους με το άσμο, άχρωμο, ανάλατο της παρουσίας του.

Οι ιθύνοντες Μάριος Παπαδόπουλος και Πανίκος Σχοινής παρουσίασαν το πιο γελοίο θέαμα, βηματίζοντας έξω από το γραφείο της Υποψήφιας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας με αυτοθαναμασμό και αυταρέσκεια, ως οι παιδονόμοι και τροχονόμοι του πολιτισμού της πόλης, που επιπλήτουν, επιβραβεύουν και στρατεύουν "πολιτιστικά" τους παρευρισκόμενους, ως οι απόλυτοι άρχοντες του πολιτισμού της Λεμεσού και όχι μόνον. Αχ κατακαμένη Κύπρος!

Όσο για τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού είτε υπνώττουν βαθεία για τα φαγοπότια της Λεμεσού, είτε κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν και αγρόν ηγόρασαν, είτε κάτι άλλο συμβαίνει, που καλύτερα ούτε σαν απλή σκέψη να μην το ομολογήσουμε.

ΚΡΙΜΑ

Πάντοτε πίστευα ότι διαθέτω αρκετό χιούμορ ώστε να μην ενοχλούμαι από τη σάτιρα. Ωστόσο, κάποιες φορές η σάτιρα μετατρέπεται σε κακοήθεια και εργαλείο διαβολής. Διάβασα στο τελευταίο τεύχος της «Ένωσις» ότι τα βραβεία Πουλ-Μουρ του μήνα «απονειμήθηκαν» σε συγκεκριμένους λειτουργούς των Πολιτιστικών Υπηρεσιών. Θα μπορούσαν να απονεμηθούν σε όλο τον πληθυσμό της Κύπρου, σε όλους τους Κυπρίους, που λίγο ή πολύ έχουν την επίδειξη στο αίμα τους. Αφού βραβεύονταν όλοι με Πουλ-Μουρ τελευταίος Κύπριος πολίτης που θα έπρεπε να το παραλάβει θα ήταν η Μαρίνα Σταυρινίδου- Οικονόμου.

Ως Μορφωτικός Λειτουργός των Πολιτιστικών Υπηρεσιών από τον Ιανουάριο του 2008 βεβαιώνω ότι όσα της καταλογίζει ο συντάκτης του άρθρου "Βραβεία Πουλ- Μουρ" δεν είναι τίποτε περισσότερο από ανακρίβειες, υπερβολές και φαντασιοπληξίες. Ο άνθρωπος αυτός πρόσφερε πραγματικά στον πολιτισμό και δεν επιδίωξε καμιά ανταπόδοση. Η σπάνια αυτή γυναίκα που η αφυπνέρησή της αποτέλεσε απώλεια για τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες ήταν πάντα άψογη επαγγελματίας, αξιοπρεπέστατη και υπεράνω μικροτήτων. Λυπάμαι γιατί κάποιοι θεωρούν ότι όταν τους δοθεί ένα βήμα δημόσιας έκφρασης μπορούν να

χλευάζουν ανθρώπους, που επειδή δεν μπορούν να τους φτάσουν, τους ζηλεύουν και τους φθονούν.

Ανθούλλης Δημοσθένους

Κουνόσσιυλοι στο πεζοδρόμιο

Κουνόσσιυλοι στη Βουλή

Δύο σοφές κουκουβάγιες

Δύο Ακελικές σουσουράδες

ΣΣΙΥΛΛΟΣ ΓΛΥΦΕΙ ΓΑΔΑΡΟΝ

ΓΑΔΑΡΟΣ ΓΛΥΦΕΙ ΣΣΙΥΛΛΟΝ

Γαουρολογίες

Ρε γαδάροι, πάλε εχάσαμεν.

Τα αρνιά εφκάλαν

πάλε τους δικούς τους.

Αρσέν μου πολλά όμως οι γαδάροι της αποχής.

Τωρά που εν εψηφίσετε τζια εφκήκαν πάλε οι ίδιοι είντα που εκαταλάβετε;

Ενιώσετε καμιάν αλλαγή; Εκαταλάβετε να αλλάσει κάτι;

Αν το ζητούμενον σας ήταν να φκεί η Ειρήνη Χαράλαμπιδου, μπράβο! εκαταφέρετέ τα. Εν έσειε λάθος η αλλαγή σας.

Εδώκετε μήνυμα; Μπράβο σας, ακούσαν σας ούλλοι τζια θεωρείε αλλάξαν πολιτική. Είντα εφάνηκεν τζια που τες διαδικασίες για την εκλογήν του προέδρου της Βουλής.

Αρσέν μου, όμως, το κακοφάνισμαν του Καρογιάν. Έκαμεν έναν σωρό παρασκήνιο τζια ούλλα ήσαν εναντίον του.

Ύστερα εκατηγόραν τους άλλους για τζιείνα που έκαμνεν ο ίδιος.

Επήεν να έβρει τον Αρχιεπίσκοπο, για να του πει να πείσει τον Κουλιάν να τον ψηφίσει. Άμα εν τα κατάρφεν, εκατηγόραν τον Αρχιεπίσκοπο ότι νεκατώνεται στην πολιτική.

Εκατηγόραν τον Κουλιάν για αποστασίαν τζια την ίδιαν ώραν εγύρευκεν αποστάτες που άλλα κόμματα, για να τον εψηφίσουν. Ως τζια στον Νίκον Κουτσού επήεν την ώραν που

έξερεν πως το Ευρωπαϊκόν Κόμμιν αποφάσισεν να στηρίξει τον Ομήρου. Αχ ρε καμμένε Κάρογιαν, εν έξερες πως ο Κουτσού εν άδρωπος με αρχές τζια αξίες; Ο Κουτσού εν θα εμπορούσεν να σε ψηφίσει, όι για τη γραμμήν του κόμματος, αλλά πρώτα - πρώτα εν θα σε ψηφίζεν για τη δικήν σου φιλοΑΚΕΛικήν γραμμήν. Δηλαδή, για τους ίδιους λόγους που εν σε ψηφίσεν τζι ο Κουλιάν που μιας ακριής.

Αρσέν μου πολλά, όμως, το κάχριν που έφκαλεν τζια το ΑΚΕΛ εναντίον του Αρχιεπισκόπου. Πρώτα οι ίδιοι ενακοτηθήκαν στες Αρχιεπισκοπικές εκλογές τζια τωρά προσπαθούν να μας πείσουν πως ο Αρχιεπίσκοπος εν πρέπει να νεκατώνεται στα πολιτικά.

Ρε, μα είσαστεν σοβαροί; Η Εκκλησία της Κύπρου έσειε δκνο σιηλιάς χρόνια που αγωνίζετα για τους γροικιανούς τούτου του τόπου τζια εν να έρτετε τώρα εσείς να τους πείτε να μεν νεκατώνουντε; Μα πού ενομίσετε πως ζειέτε;

Ρε γαδάροι, ξυπνάτε τζι οι οχτροί εβάλαν μας πόσταν. Πρώτα εφορτώσαν μας κυβέρνησην δικήν τους. Ύστερα εγονάτισαν την Ελλάδαν. Τωρά εφκάλαν βουλήν κατά τη βούλησήν τους τζια μάχουνται να κλείσουν τζια το στόμαν του Αρχιεπισκόπου. Εν τζια θέλετε τζια παπάν να σας πει πού

πάμεν.

Είντα που να κάμουμεν;

1. Κάμουμεν διακοπές στην Ελλάδαν.

2. Γοράζουμεν Ελληνικά προϊόντα.

3. Σταματούμεν τωρά τα υποτιμητικά σχόλια για τους καλαμαράδες.

4. Προσφέρουμεν ό,τι μπορεί ο καθένας στους στρατιώτες της ΕΛΔΥΚ.

5. Δεχούμαστεν να μας σεβήσουν μόνον γκαρσόνια που μιλούν Ελληνικά.

6. Υποστηρίζουμεν την συνεργασίαν Ελλάδας - Κύπρου σε ούλλα τα επίπεδα. Που τες επιχειρήσεις ως τες διδυμοποιησεις των χωρκών.

7. Πατσαρκάζουμεν όσους αναπαράγουν την Εγγλέζικη προπαγάνδα περί ψωροκώσταινας.

8. Πατσαρκάζουμεν όσους αναπαράγουν την Εγγλέζικη προπαγάνδα εναντίον της Εκκλησίας.

Δώστε μας την μάναν μας τζια εν θα τρώμεν πέτρες που τα βουνά.

Γάδαρος Κύπρου Πολιτικός Αναλυτής

ΠΥΞ ΛΑΞ

● Κάποιος μεγάλος μαλάκας είχε πει πως μόνο ο κινηματογράφος και το ποδόσφαιρο δύνανται να σου προσφέρουν τις υπέρτατες συγκινήσεις. Μέγα ψέμα. Το 99% των ταινιών και των ποδοσφαιρικών αγώνων που είδα τα τελευταία πέντε χρόνια ήτανε για τα μπάζα. Ο κινηματογράφος πέθανε παρέα με την παρακμή του Κόπολα και του Μάρλον Μπράντο, το δε ποδόσφαιρο είναι για γέλια πλέον. Τα είπαμε και παλαιότερα αυτά, με αποδείξεις και ονόματα.

● Η αγωνία που έζησα το βράδυ των εκλογών δεν περιγράφεται. Δύο πακέτα τσιγάρα φούμαρα μπροστά στο χαζοκούτι, παρέα με τους Βίκτωρες Παπαδόπουλους και τους λοιπούς συγγενείς του καναλιών. Αξέχαστη βραδιά ήτανε. Μέχρι και η γυναίκα αρνήθηκε να δει τα ντάνσινγκ γουιθ δε σταρς και τις σχετικές παπαριές και κοιλιοπονούσε για τις βουλευτικές εκλογές μαζί μου.

● Συμπέρασμα: συν τοις άλλοις, η πολιτική ανεβάζει τη λίμπιντο και μπορεί ακόμη να λύσει τα οικογενειακά και σεξουαλικά σας προβλήματα. Βέβαια σε κάποιους άλλους δημιουργεί σεξουαλικά προβλήματα, αλλά αυτό δεν είναι του παρόντος.

● Αγωνιούσα λοιπόν. Όχι για ενδεχόμενες απώλειες των μεγάλων κομμάτων, ή για το πόσους βουλευτές θα εκλέξει τελικά το ΕΥΡΩΚΟ. Αυτά ήτανε φως φανάρι εδώ και μήνες. Μόνο οι αδαείς και οι αχάπαροι εκπλήγηκαν. Άνθρωπος που εκπλήγηκε με την άνοδο του ΔΗΣΥ και την κατρακύλα του Κάρογιαν και του Συλλούρη, μάλλον δεν είναι Κύπριος. Μάλλον ούφο από το Άλφα του Κενταύρου είναι. Στην αρχαία Αθήνα θα τιμωρείτο με οστρακισμό, πέραν πάσης αμφιβολίας, ως ιδιώτης (από εκεί βγήκε και το αγγλικό idiot). Αχάπαρος, δηλαδή, σε ελεύθερη μετάφραση.

● Για τον Παπαδάκη της ΕΔΕΚ αγωνιούσα. Παπαδάκη ψηφίσα. Και δεν προτίθεμαι να αναλύσω το πώς και το γιατί. Σου λέω όμως φόρα παρτίδα πού έβαλα σταυρό. Τι μυστική ψήφος και μαλακίες; Σημάδια κατάντιας κι εκφυλισμού της δημοκρατίας είναι αυτά. Φανερά έπρεπε να ψηφίσει ο λαός. Στα κρυφά μονάχα οι πουτάνες και οι έμποροι ναρκωτικών κάνουνε δουλειές.

● Όπως και να 'χει, ο δικός μου δεν βγήκε. Βέβαια έμαθα το γιατί έχασε, ή αν προτιμάς, το γιατί κερδίσανε οι άλλοι. Ξέρω πως περιμένεις, αγαπητέ αναγνώστη μου, να σου πω τα μεγάλα μυστικά. Αυτά που αγνοούνε οι πολλοί. Το κάτι παραπάνο. Τις αφανείς βρομοδουλειές που παιχτήκανε. Τις ανίερές συμμαχίες. Βέβαια, αυτά δεν γράφονται. Λέγονται ενώπιος ενωπίω. Γι' αυτό σου λέω μια καληνύχτα και τρώβα να κοιμηθείς. Αφού αποδείχτηκε πως κοιμισμένοι είμαστε, ούτως ή άλλως.

● Για τα υπόλοιπα τον επόμενο μήνα, αν βέβαια βρω ίντερνετ στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα και στα νησιά του βορειοανατολικού Αιγαίου...

Γράμμα σε ένα νεο-εκλεγέντα βουλευτή

Μια πρόταση έχει νόημα, αν θα είχε νόημα να εκφέρει, ο λέγων, και την αντίθετή της, λέει ο Φιλόσοφος. Και ατυχώς, πολλά από αυτά που λέγονται από πολιτικούς, ειδικά νεο-εκλεγέντες, είναι αυτά που θα ανέμενε κανείς να ακούσει. Άρα, ανόητα, ως αυτονόητα. Ή, όπως θα το έλεγε πάλιν ο φιλόσοφος, «επιτελεστικά» και όχι «δηλωτικά»... Λέμε για να κάνουμε ό,τι πρέπει, κι όχι για να κρίνουμε, να επιλέξουμε (η ετυμολογία του «λέγω»), τί είναι αυτό που πρέπει.

Δεν είναι, πλέον, το λέγειν του πολιτικού, λέγειν δια το εκλέγειν, λόγος αληθείας. Να μην ξεχνιέται το «είναι» των πραγμάτων. Αλλά λόγος του «φαίνεσθαι», για να μην ξεχνιέται ο λέγων. Όχι λόγος της αναγνώρισης, τραγικής ενίοτε, της αληθείας. Αλλά λόγος της αναγνωρισιμότητας. Της προφά-

νειας. Άρα, της ευτέλειας. Ο λόγος που «πουλά», δεν είναι λόγος της «αγοράς», του ναού της πειθούς, που θα έλεγεν ο μνηστής της ίδρυσης της πόλης, της δίκης, της πολιτικής, ο Αισχύλος. Είναι λόγος της πωλητικής, αυτών που πωλούνται.

Α, νεοεκλεγές βουλευτά! Παίζοντας, σαν παιδάκια, πλίτσι πλίτσι στις άβαθες πεινούλες, της ρηχής παιδιάς. Καιρός, όμως, για τα βαθιά νερά, του νοήματος. Της πολιτικής, σαν λόγου της αληθείας. Το ζήτημα, το καίριο ζήτημα, είναι η ζήτηση της. Κάθε τι άλλο, αφήνει το καίριον, την αλήθεια του τόπου, στα αζήτητα. Όπως, έγινε, με το ευτελές του τρόπου, στις πρόσφατες εκλογές.

«Ζήτω», ναι, αλλά ζητώντας τί;

Τίτος Χριστοδούλου

ΥΠΟΠΤΟΙ ΓΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗ

(Έφαεν τον Κολοκασιδή;)

(Έφαεν τον Κολοκασιδή και τον Κενεβέζο)

(Ήταν στο επιτελείο του Νικολαϊδή;)

(Έφαεν τον Κληρίδη)

(Έφαεν τον Προδρόμου)

(Επήεν να φάει τον Κουλιάν τζια έκατσεν πάνω)

Ποια είναι η αγαπημένη στάση στο ΔΗΚΟ;

ΕΝΩΣΙΣ

Τζι ας γινεί το γαίμαν μας αυλάτζιιν

Το πισωκουλητό.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ● ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ● ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ● ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ● ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Αν δεν γραφτείς συνδρομητής στην Εφ. «ΕΝΩΣΙΣ», έν έσαι τίποτε!

Από αυτό το τεύχος θα δεχόμαστε από τους αναγνώστες μας να γραφτούν συνδρομητές στην εφ. ΕΝΩΣΙΣ ώστε να παίρνουν την εφημερίδα μας στο σπίτι τους ή στο γραφείο τους και να μην ψάχνουν στα περίπτερα για να τη βρουν. Επίσης αυτή η νέα μας υπηρεσία θα βοηθήσει τους αναγνώστες μας σε άλλες χώρες να παραλαβαίνουν την εφημερίδα μέσα σε λίγες μέρες και να μπορούν να την μετροφυλλούν όπου θέλουν και όχι μόνο διαμέσου του διαδικτύου. Η κάθε συνδρομή για Κύπρο και Ελλάδα είναι 40 ευρώ ετησίως για την εφημερίδα μόνη της και 100 ευρώ για την εφημερίδα μαζί με το βιβλίο που προσφέρουμε κάθε μήνα. Για την Ευρώπη και την Αμερική η συνδρομή είναι 60 ευρώ χωρίς το βιβλίο και 120 ευρώ μαζί με το βιβλίο.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες και τους φίλους μας να συμπληρώσουν την πιο κάτω αίτηση για να γίνουν συνδρομητές της εφημερίδας μας. Για να μην υπάρξει οποιαδήποτε σύγχυση οι συνδρομές θα λήγουν όλες ΤΕΛΟΣ του χρόνου και θα αρχίζουν όλες από τον Γενάρη του κάθε χρόνου. Όσοι επιθυμούν να γραφτούν συνδρομητές τώρα, ας μας στείλουν τα μισά χρήματα, ανεξαρτήτως εάν είμαστε μόνο στον μήνα Απρίλη. Όσοι θα γραφτούν συνδρομητές αργότερα, δηλαδή κατά τον Φθινόπωρο και μετά, ας μας στείλουν τη συνδρομή τους για το 2012 κι εμείς θα τους στέλλουμε την εφημερίδα δωρεάν για τους τελευταίους μήνες του 2011.

ΟΝΟΜΑ:.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΤΗΛ. :
EMAIL:
ΜΕ Η ΧΩΡΙΣ ΒΙΒΛΙΟ:

Στείλετε την αίτησή σας μαζί με την επιταγή σας ή τα μετρητά στην πιο κάτω διεύθυνση:

ΒΑΣΟΣ ΦΤΩΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΕΝΩΣΙΣ»
ΕΚΤΟΡΟΣ 40, 1016 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΤΕ!

ΠΑΦΙΤΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΜΕΣΑ ΙΟΥΛΙΟΥ

JOY TAKES YOU HIGHER.

Η διαίτησή δεν σου κινδυνεύει. Τώρα, το BMW 116i Automatic Highline σε προσφέρει όλα τα χαρακτηριστικά που σε κάνουν να οδηγείς με χαρά. Το BMW 116i Automatic Highline σου προσφέρει όλα τα χαρακτηριστικά που σε κάνουν να οδηγείς με χαρά. Το BMW 116i Automatic Highline σου προσφέρει όλα τα χαρακτηριστικά που σε κάνουν να οδηγείς με χαρά.

BMW EfficientDynamics

116i 1.844 cm³ 131-132 cv

	ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΤΙΜΗ	ΝΕΑ ΤΙΜΗ	ΟΦΕΛΟΣ
BMW 116i ΤΡΙΘΥΡΟ	€22.500	€16.900	€5.600
BMW 116i ΤΡΙΘΥΡΟ AUTOMATIC HIGHLINE	€26.327	€19.900	€6.427

ΤΟ ΠΑΚΕΤΟ AUTOMATIC HIGHLINE ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ €19.900:

- ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ (€1.981)
- ΠΑΚΕΤΟ COMFORT* (€1.846)

Χαρ. Πηλακιάτας Ατδ, Παγκύπριος Αριθμός: 77 77 16 00.
*Στην τιμή δεν συμπεριλαμβάνεται το κόστος κυκλοφορίας και το όλο κόστος κλιματισμού. Οι τιμές είναι προ φόρων και περιλαμβάνουν το κόστος των μεταφορών.
BMW 116i 1.844 cm³ 131-132 cv - Κιβωτίο ταχυτήτων 4D/5D - Μειωμένο κόστος 1.981/€ - Πакετο Comfort 1.846/€ - Διαστάσεις 4269/1766/1381/152